

Interpretarea sensurilor ultimei zecimi a Coranului cel Nobil

تفسير معاني العشر الأخيرة بالغة الرومانية

الجبهة العالمية لترجمات معاني القرآن الكريم

**Asociația World Wide pentru traducerea sensurilor
Coranului cel Sfânt**

Sub supervizarea:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (E.I.R.C)

تفسير معاني العشر العجبر باللغة الرومانية

Interpretarea sensurilor ultimei zecimi a Coranului cel Nobil

الهيئة العالمية لترجمات معاني القرآن الكريم

**Asociația World Wide pentru traducerea sensurilor
Coranului cel Sfânt**

Sub supervizarea:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (E.I.R.C)

© WWW.QURAN-INTERNATIONAL.COM

info@quran-international.com

58. Surat Al-Mujadilah (Femeia care discută)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Cu adevărat, Allah a auzit vorbele aceleia (*Khaulah, fiica lui Tha'labah*), care discută cu tine (*o, Mohammed*) cu privire la soțul ei (*Aus, fiul lui As-Samit, care i-a spus ei: „Tu ești pentru mine asemeni spatelui mamei mele.”, semnificând: „Îmi este interzis să mă mai apropii de tine.” Acest lucru a reprezentat, într-un fel, un divorț, numit az-zihar, lucru extrem de obișnuit pentru arabii de dinainte de Profeția lui Mohammed. Însă, după un astfel de „divorț”, femeile nu aveau libertate și nu se puteau căsători cu altcineva.) și care îi spune durerile sale (*rugându-se*) lui Allah. Și Allah Aude discuția (*și argumentele*) dintre voi doi. Cu adevărat, Allah este *Samī' (Cel care Aude totul)* (*și*) *Basīr (Atoatevăzător)*.*

2. Aceia dintre voi care fac ca soțiile lor să nu mai fie permise pentru ei prin *az-zihar (numindu-le „mamele lor”)* – ele (*soțiile*) nu sunt (*cu adevărat*) mamele lor. Mamele lor nu sunt decât cele care i-au adus pe lume (*și nimeni nu le poate înlocui*). Și, cu adevărat, ei rostesc vorbe *munkar (rele, respinse și interzise)* și mincinoase. Și, cu adevărat, Allah este *' Afūw (Atoateiertător)*, *Ghafūr (Prea Iertător)*.

3. Și aceia care le fac pe soțiile lor interzise pentru ei prin *az-zihar* și apoi vor să revină asupra celor pe care le-au spus (*adică să se atingă din nou de soțiile lor*) atunci (*ispășirea, în limba arabă kaffara, pentru aceasta este*) să elibereze un sclav înainte de a se mai atinge unul de celălalt. Aceasta (*ispășirea*) este o prevenire pentru voi (*pentru a nu repeta astfel de faptă rea*). Și Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi!

4. Și acela care nu găsește (*un sclav pe care să îl elibereze sau banii pentru a elibera un sclav*) trebuie să postească două luni consecutiv înainte de a se atinge unul de altul. Și acela care nu poate face acest lucru (*adică să postească*), trebuie să hrănească șaiszeci de *miskin (persoane nevoiașe)*. Aceasta pentru ca voi să credeți (*să vă*

perfecționați credința) în Allah și în Mesagerul Său (*să faceți ceea ce Allah v-a Poruncit, să îl urmați pe Mesagerul Său și să nu mai faceți acel păcat altădată*). Acestea sunt limitele impuse de Allah. Și pentru necredincioși (*cei care refuză să asculte de ceea ce Allah a Poruncit*) este un chin dureros.

5. Cu adevărat, cei care I se împotrivesc lui Allah (*încălcând Poruncile și Legile Sale, urmând alte legi și arătând dușmănie față de El*) și (*care se împotrivesc, de asemenea*) Mesagerului Său vor fi dezonoarați (*și umiliți*) la fel cum și cei de dinaintea lor (*dintre popoarele predecesoare*) au fost dezonoarați (*și umiliți*). Și Noi am trimis *ayat* (*dovezi, evidențe, versete, lecții, semne, revelații etc., pentru a demonstra că Legile lui Allah reprezintă adevărul*) limpezi. Și pentru necredincioși (*cei care nu cred în aceste ayat*) este un chin umilitor,

6. În Ziua în care Allah îi va readuce pe ei toți la viață (*adică în Ziua Judecării*) și le va vesti lor ceea ce au făcut (*faptele bune și rele*). Allah le-a înregistrat (*în Cartea faptelor lor bune și rele*), în timp ce ei le-au uitat. Și Allah este Martor peste toate lucrurile (*nimic nu îi este ascuns Lui*).

7. Oare nu ai văzut tu că Allah știe tot ceea ce se află în Ceruri și tot ceea ce se află pe Pământ? Nu există nicio *najwa* (*discuție în taină, secretă*) între trei (*oameni*) fără ca El (*Allah*) să fie al Patrilea (*cu Știința Sa*) și nici (*o najwa*) între cinci fără ca El să fie al Șaselea (*cu Știința Sa*) și (*nicio najwa*) între mai mult sau mai puțin de atât fără ca El să nu fie împreună cu ei (*cu Știința Sa*), oriunde s-ar afla ei. Apoi, în Ziua Învierii, El le va vesti lor ceea ce ei au făcut (*faptele bune și rele*). Cu adevărat, Allah este 'Alīm (*Atoatecunoscător, Omniscient*) al tuturor lucrurilor.

8. Oare nu i-ai văzut tu (*o, Profetule*) pe aceia (*evreii*) cărora le-a fost interzisă (*și au fost avertizați cu privire la aceasta*) *an-najwa* (*discuția în privat, un act pe care evreii obișnuiau să îl facă: atunci când observau un musulman trecând pe lângă ei, începeau să discute în taină în timp ce îl priveau pe acesta, făcându-și cu ochiul unul altuia, ca și cum l-ar fi bârfit, fapt care îl făcea pe acel musulman să se simtă prost sau să*

creadă că unul dintre musulmani a suferit vreo nenorocire, iar evreii nu vor să îi spună. Musulmanii au mers la Profet și i s-au plâns cu privire la aceasta. El i-a avertizat pe evrei și le-a interzis să mai facă acest lucru.) cum se întorc ei apoi la ceea ce le-a fost oprit (și despre care au fost avertizați) și discută între ei (*an-najwa*) cu păcat, agresiune și nesupunere față de Mesager (*Mohammed*)? Și atunci când vin la tine, te salută cu vorbe cu care nu te salută Allah (*atunci când evreii mergeau să îl vadă pe Profet, ei îl salutau spunând: „As-Sam‘Aleikum!”*, ceea ce înseamnă: „Moartea fie asupra voastră!”, în loc să folosească salutul islamic: „As-salām ‘Aleikum!”, care înseamnă: „Pacea fie asupra voastră!”) și vorbesc între ei (*sau în sinea lor*): „De ce nu ne pedepsește Allah pentru ceea ce spunem (*dacă Mohammed este cu adevărat Profet*)?” (*Însă răspunsul lui Allah la aceasta este:*) „Iadul va fi de ajuns pentru ei și vor arde în el și, cu adevărat, cea mai rea este această destinație!

9. O, voi, cei care credeți! Atunci când vorbiți în privat, nu discutați cu păcat, agresiune și nesupunere față de Mesager, ci discutați (*numai*) în *al-birr* (*dreptate*) și *at-taqwa* (*evlavie și pietate*) și temeți-vă de Allah, la Care veți fi adunați (*în Ziua Învierii*)!

10. De fapt, *an-najwa* (*discuția în privat – cu un sens rău, semnificând cu păcat, agresiune etc.*) este numai de la *Şeytan* (*Satana*) (*adică este dintre șoaptele Satanei*), pentru a le provoca mahnire credincioșilor, însă el nu le poate pricinui niciun rău fără de Voia lui Allah. Și în Allah să se încreadă dreptcredincioșii!

11. O, voi, cei care credeți! Când vi se cere să faceți loc în adunări, atunci (*răspândiți-vă și*) faceți loc. Allah vă va da vouă un loc (*mare, prin Mila Sa, acesta fiind Paradisul sau orice lucru bun*). Și când vi se spune să vă ridicați (*pentru rugăciune sau pentru a face fapte bune*), atunci ridicați-vă. Allah îi va ridica în rang pe aceia dintre voi care cred și pe aceia cărora li s-a dat știința. Și Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi!

12. O, voi cei care credeți! Atunci când voi (*doriți să*) îi cereți sfatul Mesagerului (*Mohammed, pe orice temă*) în privat (*în mod confidențial*), oferiți ceva drept caritate (*celor săraci*) înainte de a cere sfatul în privat. Aceasta este mai bine (*și vă va aduce bine și răsplată*) și mai curat pentru voi (*vă va curăța sufletele de păcate*). Însă dacă nu găsiți nimic (*să oferiți drept milostenie*), atunci cu adevărat Allah este *Ghafūr (Prea Iertător), Rahīm (Prea Îndurător)*.

13. Oare vă temeți (*de sărăcie*) să dați milostenie înainte de a cere sfatul în privat (*Profetului*)? Dacă nu ați făcut-o și Allah v-a iertat pe voi, atunci (*cel puțin*) împliniți *as-salāh (rugăciunea)* și dați *az-zakāh (caritatea anuală obligatorie)* și supuneți-vă lui Allah și Mesagerului Său (*adică faceți tot ceea ce Allah și Mesagerul Său v-au poruncit să faceți*), iar Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.

14. Oare nu i-ai văzut (*o, Mohammed*) pe aceia (*ipocriții*) care au luat ca 'aulia' (*prieteni, protectori etc.*) un neam (*evreii*) asupra căruia este Mânia lui Allah (*acest fapt se referă la un grup de ipocriți care a pretins că sunt musulmani în timp ce transmiteau secretele credincioșilor evreilor*)? Ei nu sunt nici dintre voi (*dintre musulmani*), nici dintre ei (*evrei*) și ei jură cu minciună (*că ei ar fi musulmani și cred în tine ca Profet*) în timp ce ei știu (*că mint în jurământul lor*).

15. Allah a pregătit pentru ei un chin aspru. Rău lucru este într-adevăr acesta pe care îl fac ei (*ipocrizia lor, înșelătoria lor față de musulmani, ajutându-i și sfătuindu-i pe evrei împotriva musulmanilor și jurând fals*)!

16. Ei au făcut din jurămintele lor (*false*) o pavăză (*pentru acțiunile lor rele*). Astfel, ei i-au împiedicat (*pe oameni*) de la Calea lui Allah (*Islamul*): așadar, ei vor avea parte de un chin umilitor.

17. Averile și copiii lor nu le vor fi de niciun folos împotriva (*Pedepsei*) lui Allah. Aceștia vor fi locuitorii Focului, ei vor locui acolo veșnic.

18. În Ziua când Allah îi va învia pe ei toți (*pentru judecata lor*), atunci ei vor jura față de El (*că ei au fost credincioși*), așa cum au jurat și față de voi (*o, musulmani*). Și ei cred că au ceva (*pe care să se bazeze*) (*ei își*

asumă că minciunile lor vor fi crezute și că vor putea să își ascundă nedreptățile, la fel cum au făcut și în viața pământească). Însă, cu adevărat, ei sunt mincinoși!

19. *Șeitan (Satana)* a pus stăpânire pe ei. Așadar, el i-a făcut pe ei să uite de *dhikr Allah (pomenirea lui Allah)*. Aceștia sunt ceata lui Șeitan (*Satana*). Cu adevărat, aceasta este ceata lui Șeitan (*Satana, cei care îl urmează*), aceia vor fi cei învinși!

20. Aceia care I se împotrivesc lui Allah (*încalcă Poruncile și Legile Sale, arătând dușmănie față de El*) și Mesagerului Său (*Mohammed*), vor fi dintre cei mai umiliți (*atât în această viață, cât și în Viața de Apoi*).

21. Allah a Scris (*adică a Hotărât*) (*în Al-Lauh Al-Mahfuz – Tablele păstrate*): „Cu adevărat, Eu și cu Mesagerii Mei vom învinge!” Cu adevărat, Allah este *Qawiy (Omnipotent)*, *‘Azīz (Invincibil, Atotputernic)*.

22. Nu vei afla (*o, Mohammed*) un neam de oameni care crede în Allah și în Ziua Judecății, simțind afecțiune (*iubindu-i sau luându-i ca ‘aulia’ – prieteni, protectori*) față de cei care I se împotrivesc lui Allah (*care arată dușmănie față de El și față de Religia Sa, care Îi încalcă Poruncile și Legile*) și Mesagerului Său (*aici nu se face referire la nemusulmani, ci la acele persoane care arată dușmănie față de Allah, de Religia Sa și de Mesagerii Săi*), chiar dacă ar fi părinții lor, fiii lor, frații lor sau rudele lor (*dintre oameni*). Pentru aceștia, El a scris credința în inimile lor și i-a întărit pe ei cu *rûh (spirit)* de la Sine (*călăuzire și victorie împotriva dușmanilor din viața lumească*) și (*în Viața de Apoi*). El îi va primi în Grădini (*Paradisul*) pe sub care curg râuri și veșnic vor rămâne în ele. Allah este Mulțumit de ei (*Allah este Satisfăcut de ei, îi iubește, îi iartă, le acceptă faptele bune și nu se va Mânia niciodată pe ei*) și ei sunt mulțumiți de El (*mulțumiți cu tot ceea ce El le-a oferit*). Ei sunt ceata lui Allah. Cu adevărat, ceata lui Allah este aceea care va fi învingătoare.

59. Surat Al-Hashr (Pribegia)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Toate cele din Ceruri și toate cele de pe Pământ Îl slăvesc pe Allah (*ele slăvesc Numele lui Allah, folosind cuvinte care neagă orice imperfecțiune a Sa*). Și El este Al-'Azīz (*Invincibilul, Cel Atotputernic*), Al-Hakīm (*Preaînțelept în Judecata Sa, în Legislația Sa, în Stăpânirea Sa etc.*).
2. El este Cel care i-a scos pe cei care nu au crezut dintre oamenii Scripturii din casele lor la prima pribegie (*referire la evreii care făceau parte din Banu An-Nadhir, care au încălcat tratatul de pace pe care îl aveau cu Profetul, încercând să îl ucidă, aliindu-se cu păgânii împotriva musulmanilor*). Nu ați crezut (*o, voi, musulmani*) că vor ieși (*din casele lor, din cauza puterii lor*). Și ei au crezut că fortărețele lor îi vor apăra de Allah! Însă Mânia lui Allah i-a ajuns de unde ei nu se așteptau și El a aruncat spaima în inimile lor, astfel încât ei și-au dăruit casele cu propriile mâini (*deoarece Profetul i-a permis fiecăruia să ia cu el doar ceea ce cămila sa putea căra*) și cu mâinile dreptcredincioșilor. De aceea, trageți învățăminte (*aceasta este o avertizare*), o, voi, cei care aveți ochi (*să vedeți*)!
3. Și dacă Allah nu ar fi Scris (*Hotărât*) pribegia pentru ei, El i-ar fi pedepsit pe ei cu siguranță în această lume; iar în Viața de Apoi ar fi avut ei parte de chinul Focului.
4. Aceasta pentru că ei li s-au împotrivit (*cu dușmănie*) lui Allah și Mesagerului Său (*ei au încălcat Poruncile și Legile Sale, luptând împotriva lui Allah și a Mesagerului Său*). Iar acela care se împotrivește lui Allah, cu adevărat, (*să știe că*) Allah este Aspru la pedeapsă.
5. Orice ați tăiat voi (*o, musulmani*) de la un palmier (*al dușmanilor*) sau l-ați lăsat în picioare pe rădăcinile sale (*deoarece evreii au aruncat cu săgeți și pietre din vârful cetăților lor, iar palmierii din grădinile lor i-au*

ajutat să facă aceasta) a fost prin Voia lui Allah și ca să îi acopere de rușine pe *fasiqin* (*aceia care au deviat de la Calea lui Allah, păcătoșii, cei care persistă în păcat*).

6. Și ceea ce Allah a oferit ca pradă (*al-fai'*, *ceea ce înseamnă prada obținută fără a exista vreo luptă*) Mesagerului Său (*Mohammed*) de la ei (*adică tot ceea ce evreii din Banu an-Nadhir au lăsat în urmă și nu au luat cu ei după asediul musulmanilor*) – voi (*o, musulmani*), nu le-ați obținut călare pe cai sau pe cămile (*nu ați luat parte la expediție, adică le-ați obținut fără a lua parte la nicio bătălie*). Însă, Allah îi trimite pe Mesagerii Săi, oferindu-le putere asupra celor cărora El Voiește (*astfel încât ei vor învinge pe oricine Allah va Voi*). Și Allah este cu Putere peste toate lucrurile.

7. Ceea ce Allah i-a dăruit Mesagerului Său ca pradă (*al-fai'*) de la locuitorii cetăților le aparține lui Allah, Mesagerului Său (*ca să o cheltuiască în beneficiul musulmanilor*), rudelor (*rudetele Mesagerului, aparținând triburilor Banu Hashim și Banu Al-Muttalib, cărora Profetul le-a interzis să accepte Zakāh*), orfanilor, *al-masakin* (*sărmanilor*) și călătorului (*care este străin și a rămas fără bani*); aceasta pentru ca prada să nu circule (*în mod exclusiv*) în mâinile celor bogați dintre voi. Ceea ce Mesagerul vă dăruiește (*hotărăște, poruncește*) primiți (*faceți*) și toate cele de la care vă oprește, de la acelea opriți-vă (*și nu faceți*) și fiți cu frică de Allah, căci, cu adevărat, Allah este Aspru la pedeapsă!

8. (*Și din această pradă se cuvine*) Și emigranților săraci (*cei care au emigrat de la Mecca la Medina*), care au fost alungați din casele și averile lor (*de către necredincioșii din Mecca*), căutând Recompensa lui Allah și Mulțumirea Lui, sprijinindu-L pe Allah (*făcând să triumfe religia Sa*) și pe Mesagerul Său. Aceștia sunt cu adevărat cei sinceri (*adică aceia care fac ceea ce spun*).

9. Și aceia (*ansarii - ajutoarele - locuitorii Medinei*) care, înainte de ei (*emigranții - al-muhajirun*) au avut casele lor (*în Medina*), și au acceptat credința (*înainte de emigrarea muhajirilor*), care i-au iubit pe aceia

care au mers în pribegie la ei și nu au avut în piepturile lor nicio gelozie pentru ceea ce li s-a dat lor (*muhajirinilor, din prada rămasă de la Banu An-Nadhir*) și i-au preferat pe ei (*pe emigranți*) lor înșiși, chiar dacă ei se aflau în nevoie și aceia care sunt salvați de zgârcenia lor, aceia sunt cei care vor fi învingători.

10. Și acei care au venit (*în islam*) după ei (*dintre ansari și muhajirini*) spunând: „Domnul nostru! Iartă-ne nouă și fraților noștri care ne-au precedat întru credință și nu pune în inimile noastre niciun fel de ură împotriva credincioșilor! Domnul nostru! Tu ești cu adevărat *Ra'ūf (Plin de compasiune, Preabun)*, *Rahīm (Prea Îndurător)*.”

11. Oare nu i-ai văzut (*o, Mohammed*) pe ipocriți (*necredincioșii din Mecca*), care le spun fraților lor (*întru necredință*), cei care nu au crezut dintre oamenii Scripturii (*adică evreii din Banu An-Nadhir*): „(*Pe Allah*), dacă sunteți alungați (*dintre musulmani*) (*și*) Noi vom ieși cu adevărat împreună cu voi și nu ne vom supune nimănui împotriva voastră (*care ne vor cere să nu vă sprijinim și să fim împotriva voastră*) și, dacă ei se luptă împotriva voastră, noi vă vom ajuta cu adevărat pentru biruință.”?! Însă Allah este Martor că ei sunt cu adevărat mincinoși (*pentru ceea ce le-au promis evreilor din Banu An-Nadhir*).

12. Dacă ei (*evreii din Banu An-Nadhir*) sunt alungați, (*cu siguranță*) ei (*ipocriții*) nu vor ieși împreună cu ei niciodată (*așa cum au promis ei*), iar dacă aceștia vor fi atacați, niciodată nu le vor veni în ajutor pentru biruință. Și (*chiar*) dacă le-ar veni în ajutor, ei (*ipocriții*) le vor întoarce spatele (*vor fugi învinși*) și atunci ei nu vor fi victorioși.

13. Cu adevărat, voi (*o, musulmani*) stârniți mai multă spaimă în piepturile lor (*ale ipocriților*) decât Allah (*decât teama lor de Allah*). Aceasta pentru că ei sunt un neam de oameni care nu înțeleg (*Măreția și Puterea lui Allah și nu se tem de Pedepsa Sa*).

14. Ei nu vor lupta împreună (*uniți*) împotriva voastră, ci numai din cetăți întărite sau din spatele unor ziduri. Dușmănia dintre ei este mare. Tu crezi că sunt uniți, dar (*în realitate*) inimile lor sunt împărțite. Aceasta pentru că ei sunt un neam de oameni care nu înțeleg.

15. Ei *(evreii din Banu An-Nadhir)* sunt asemeni *(în legătură cu consecințele Pedepsei lui Allah asupra lor)* predecesorilor lor imediați *(necredincioșii din Mecca și evreii din Banu Kainouka)*; ei au gustat urmarea rea a purtării lor *(dușmănia lor împotriva lui Allah și a Profetului)* și *(în Viața de Apoi)* ei vor avea un chin dureros.

16. *(Ipocriții, necredincioșii din Mecca ce i-au ademenit pe evreii din Banu An-Nadhir să lupte împotriva Profetului și care le-au promis că le vor fi alături)* Ei se aseamănă cu exemplul lui Șeitan *(Satana)*, când îi spune omului *(din dorința de a îl ademeni)*: „Nu crede!” Însă, atunci când el *(omul)* devine necredincios, Șeitan *(Satana)* spune: „Eu mă dezic de tine; cu adevărat, mă tem de Allah, Stăpânul lumilor *(a oamenilor, a djinnilor și a tot ceea ce există)*!”

17. Astfel, sfârșitul amândurora va fi în Focul *(în care vor rămâne)* veșnic, căci aceasta este pedeapsa pentru *az-zalimin (adică cei nedreți, răufăcătorii, politeiștii, cei care nu cred în Allah și în Unicitatea Sa)*.

18. O, voi cei care credeți! Temeți-vă de Allah *(faceți ceea ce v-a poruncit și opriți-vă de la ceea ce v-a interzis)*! Și fiecare suflet să bage de seamă ce a făcut *(dintre faptele bune și cele rele pe care le face în această lume)* pentru ziua de mâine *(când le va prezenta în Viața de Apoi)*. Și temeți-vă de Allah! Cu adevărat, Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi!

19. Și nu fiți ca aceia care L-au uitat pe Allah *(adică nu l-au supus lui Allah)* și pe care El *(Allah)* i-a făcut să uite de ei înșiși *(i-a făcut să uite să facă fapte bune, care i-ar salva de pedeapsa Focului)*. Aceștia sunt *al-fasiqun (cei care au deviat de la Calea lui Allah, nelegiuții, cei care persistă în păcat)*.

20. Nu sunt deopotrivă *(cu aceeași soartă)* locuitorii Focului *(care vor fi pedepsiți)* cu locuitorii Paradisului *(care vor obține binecuvântarea)*. Locuitorii Paradisului sunt cei care vor fi învingători.

21. Dacă am fi trimis Noi acest Coran unui munte *(și acesta ar putea înțelege ce este scris în legătură cu promisiunea Paradisului și*

avertizarea cu Focul), cu siguranță l-ai fi văzut tu (în ciuda puterii, mărimii și rezistenței sale) umilindu-se și despicându-se de frica lui Allah. Astfel de pilde le oferim Noi oamenilor pentru ca ei să le ia în considerare (și să cugete asupra lor).

22. El este Allah, afară de care nu este alt Dumnezeu, Știutorul celor nevăzute și al celor văzute. El este *Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul).*

23. El este Allah, afară de care nu este alt Dumnezeu, *Al-Malik (Suveranul, Regele tuturor), Al-Quddūs (Cel Sfânt, Cel Preaînalt), As-Salām (Cel care este liber de orice imperfecțiune), Al-Mu'mīn (Cel care îi încearcă pe Profeți cu miracole și semne, Dătătorul de siguranță), Al-Muhaymin (Cel care veghează asupra creației Sale), Al-'Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Jabbār (Cel a Căruia Voință va domina întotdeauna și în Fața Căruia toate creaturile se supun), Al-Mutakabbir (Cel care este Mândru de Măreția Sa).* Slăvit și Suprem este Allah, mai presus de ceea ce ei Îi asociază ca parteneri Lui.

24. El este Allah: *Al-Khāliq (Creatorul), Al-Bāri' (Cel care îi oferă creației Sale forma cea mai potrivită, în concordanță cu misiunea pe care fiecare creatură o va primi), Al-Musawwir (Dătătorul de forme).* Lui Îi aparțin *Al-Asma'Al-Husna (cele mai frumoase Nume).* Toate Cele care sunt în Ceruri și pe Pământ Îl slăvesc pe El *(ele slăvesc Numele lui Allah prin cuvinte care neagă orice fel de imperfecțiune).* El este *Al-'Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hakīm (Preaînțeleptul).*

60. Surat Al-Mumtahanah (Femeia încercată)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. O, voi, cei care credeți! Nu-i luați pe dușmanii Mei și pe dușmanii voștri (*adică necredincioșii și politeiștii din Mecca*) drept 'aulia' (*prieteni, protectori*), arătându-le lor afecțiune (*și spunându-le lor vești despre Profet și musulmani*), în timp ce ei nu au crezut în ceea ce a venit la voi ca Adevăr (*adică monoteismul islamic, Coranul și Mohammed*) și l-au alungat pe Mesager (*Mohammed*) și pe voi înșivă (*din casele voastre din Mecca*) (*doar*) pentru că voi credeți în Allah, Domnul vostru. Dacă ați ieșit (*emigrat*) luptând pentru Cauza Mea și căutând Mulțumirea Mea (*atunci nu-i luați pe ei drept 'aulia'*). Țineți ascunsă prietenia cu ei, în timp ce Eu sunt Bineștiutor a ceea ce tăinuți și a ceea ce dezvăluiți. Și oricare dintre voi face aceasta, atunci cu adevărat el a deviat de la Calea cea Dreaptă.
2. Dacă ei vor pune stăpânire peste voi, vor fi (*se vor comporta*) ei (*ca*) dușmani cu voi și vor întinde mâinile și limbile lor împotriva voastră într-un rău (*omorându-vă, capturându-vă și insultându-vă*) și ei își vor dori ca voi să nu credeți.
3. Nu vă vor fi de folos nici rudele, nici copiii voștri (*pentru că un musulman le-a transmis necredincioșilor vești despre musulmani pentru ca aceștia să nu-i rănească rudele din Mecca*). Și în Ziua Învierii, El (*Allah*) va judeca între voi. Și Allah este Atoatevăzător a ceea ce faceți voi.
4. Cu adevărat, ați avut voi o pildă frumoasă în *Ibrāhīm (Avraam)* și în aceia care au fost alături de el (*credincioșii*), atunci când ei au spus către neamul lor: „Cu adevărat, noi ne lepădăm de voi și de cele pe care voi le venerați în locul lui Allah: v-am respins pe voi și ostilitatea și ura s-au ivit între noi pentru totdeauna, până când veți crede voi numai în Allah!” – cu excepția (*acestui exemplu*) cuvântului lui *Ibrāhīm (Avraam)* către tatăl său (*necredincios*) (*spunându-i aceasta înainte să i se fi confirmat*

de către Allah faptul că este necredincios, iar atunci când i s-a confirmat, el l-a respins): „Cu adevărat, mă voi ruga de iertare pentru tine (de la Allah), dar eu nu am nimic pentru tine de la Allah (semnificând: nu te pot nici proteja, nici ajuta cu nimic în fața lui Allah)!” O, Doamne, (doar) de Tine depindem (pentru toate acțiunile noastre) și (doar) la Tine ne întoarcem cu căință și (doar) la Tine este destinația (noastră finală) (din Ziua Judecății)!

5. Domnul nostru! Nu ne face o *fitnah* (încercare) pentru necredincioși (semnificând: făcându-i pe ei să nu câștige și să spună apoi: „Dacă ei s-ar fi aflat pe Calea cea Dreaptă, atunci noi nu am fi câștigat asupra lor!”, astfel încât necredința lor să crească) și iartă-ne nouă, Domnul nostru, căci cu adevărat numai Tu ești *Al-‘Azīz* (Invincibilul, Cel Atotputernic), *Al-Hakīm* (Preaînțeleptul)!

6. Cu adevărat, voi ați avut în ei (în *Ibrāhīm* și în credincioșii care l-au urmat) o pildă frumoasă pe care să o urmați – pentru oricine speră la (întâlnirea cu) Allah și la Ziua de Apoi. Și oricine întoarce spatele (nu urmează pilda lui *Ibrāhīm*, luându-i pe necredincioși drept ‘aulia’), (să știe că) atunci, cu adevărat, Allah este *Al-Ghani* (Cel Bogat, Lipsit de orice nevoie), *Al-Hamīd* (Cel Demn de laudă).

7. Se poate ca Allah să aducă prietenie între voi și între aceia pe care voi i-ați considerat dușmani (poate că El le va deschide inimile pentru a accepta islamul), căci Allah este *Qadīr* (Cu Putere peste toate), și Allah este *Ghafūr* (Prea Iertător) și *Rahīm* (Prea Îndurător).

8. Allah nu vă interzice să vă purtați drept și cu bunătate cu aceia (necredincioșii) care nici nu au luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și nici nu v-au alungat din casele voastre. Cu adevărat, Allah îi iubește pe cei dreپți (cei care se poartă cu dreptate).

9. Allah vă interzice doar să îi luați ca ‘aulia’ (prieteni, protectori, și să vă apropiați de ei cu dragoste, pentru a îi ajuta împotriva musulmanilor) pe aceia care au luptat împotriva voastră din pricina religiei și v-au alungat din casele voastre și au ajutat la alungarea voastră. Și oricine îi ia pe

aceștia ca 'aulia' (*ajutoare împotriva musulmanilor*), aceștia sunt zalimun (*nedrepti, răufăcători și neascultători față de Allah*).

10. O, voi, cei care credeți! Atunci când femeii credincioase vin la voi ca emigrante, verificați-le pe ele (*testați-le pe ele pentru a vedea care este adevărul în ceea ce privește credința lor*)! Allah știe mai bine credința lor și dacă sunteți siguri că ele sunt credincioase adevărate, nu le mai trimiteți înapoi la necredincioși (*soții lor*). Ele nu mai sunt îngăduite (*ca soții*) pentru necredincioși (*soții lor*) și nici necredincioșii nu mai sunt îngăduiți pentru ele (*ca soți*). Și dați-le lor (*soților necredincioși*) ceea ce au cheltuit (*ca zestre pentru ele*). Și nu va fi niciun păcat pentru voi să vă căsătoriți cu ele, dacă le-ați dat zestrea ce li se cuvine lor. (*De asemenea*) Nu le țineți ca soții pe femeile necredincioase și cereți (*înapoi*) ceea ce ați cheltuit (*ca zestre*). Și lăsați-i pe ei (*pe necredincioși*) să ceară înapoi ceea ce au cheltuit (*ca zestre pentru femeile care au îmbrățișat islamul*). Aceasta este Judecata lui Allah, care judecă între voi (*în această privință*). Și Allah este 'Alīm (*Atoatecunoscător, Omniscient*) (și) Hakīm (*Preaînțelept*).

11. Și dacă oricare dintre soțiile voastre a plecat de la voi la necredincioși (*a renunțat la islam, iar necredincioșii au refuzat să vă dea înapoi zestrea pe care ați plătit-o pentru ea*) și apoi voi câștigați (*în fața necredincioșilor, în bătălie*) atunci dați (*din prada de război pe care ați luat-o de la necredincioși*) celor ale căror soții au plecat, echivalentul a ceea ce au cheltuit ei (*pentru zestrea lor*)! Și temeți-vă de Allah, în Care voi credeți!

12. O, Profetule! Atunci când femeii credincioase vin la tine și fac *bai'ah* (*legământ de credință*), că ele nu îți vor asocia nimic (*în adorare*) lui Allah, că nu vor fura, nu vor comite niciun act sexual nepermis, nu îți vor omorî pe copiii lor, nu le vor atribui soților lor copii care nu sunt ai lor (*fie ei adoptați, fie rodul unui adulter*) și nu îți se vor arăta cu nesupunere în niciun *mar'uf* (*faptă bună pe care tu le poruncești să o facă*), atunci primește *bai'ah* (*legământul de credință*) și roagă-L pe Allah să le ierte pe ele. Cu adevărat, Allah este *Ghafūr* (*Atoateiertător*), *Rahīm* (*Prea Îndurător*).

13. O, voi, cei care credeți! Nu îi luați drept *'aulia'* (*prieteni, protectori*) pe oamenii asupra cărora se află Mânia lui Allah, care deznădăjduiesc (*în privința primirii oricărui bine*) în Viața de Apoi, la fel cum au deznădăjduit necredincioșii înmormântați (*cu privire la primirea Milei lui Allah și care vor să se întoarcă la viața lumească, astfel încât să aibă șansa de a se căi și de a crede*).

61. Surat As-Saff (Rândul/Linia)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Toate cele din Ceruri și toate cele de pe Pământ Îl slăvesc pe Allah (*Slăvesc Numele lui Allah, folosind cuvinte care neagă orice imperfecțiune a Sa*). Și El este Al-'Azīz (*Invincibilul, Cel Atotputernic*), Al-Hakīm (*Preaînțeleptul*).

2. O, voi, cei care credeți! De ce spuneți voi ceea ce nu faceți? (*acesta este un avertisment pentru acela care spune ceva și face contrariul, precum în cazul unui sfat, sau nu face acel lucru deloc, precum în cazul unei promisiuni.*)

3. Cel mai urât lucru pentru Allah este să spuneți ceea ce nu faceți.

4. Cu adevărat, Allah îi iubește pe aceia care luptă pentru Cauza Sa în rânduri (*linii*), ca și cum ar fi o structură solidă (*adică soldații stau unul lângă celălalt, formând o structură indestructibilă*).

5. Și (*adu-ți aminte*) când Musa (*Moise*) i-a spus neamului său: „O, neam al meu! De ce îmi faci mie rău (*prin cuvinte și acțiuni*), deși știi că eu sunt Mesagerul lui Allah pentru tine?” De aceea, atunci când ei au întors spatele (*de la Adevăr, deși îl știau, dar au persistat în aceasta*), Allah a întors inimile lor (*de la primirea Călăuzirii, ca o pedeapsă pentru întoarcerea lor de la Adevăr*). Și Allah nu îi călăuzește pe cei care sunt *fasiqīn* (*care au deviat de la Ascultarea Sa, care persistă în comiterea de păcate*).

6. Și (*adu-ți aminte*) când Isa (*Isus*), fiul lui Mariam (*Maria*), a spus: „O, fii ai lui Israel! Eu sunt Mesagerul lui Allah pentru voi, confirmând Taurah (*Tora, care i-a fost trimisă lui Moise*) de dinainte de mine și aducându-vă (*vouă*) vestea bună a (*a venirii*) unui Mesager ce va veni după mine, al cărui nume va fi Ahmad (*un alt nume al Profetului Mohammed*)!” Însă când el (*Ahmad, adică Profetul Mohammed*) a venit la ei cu semne limpezi, ei au spus: „Aceasta este vrăjitorie clară!”

7. Și cine este mai nedrept decât acela care născocoște minciuni despre Allah (*asociindu-l parteneri lui Allah în adorare*) în timp ce este chemat la islam (*chemat să Îl adore doar pe Allah, Cel fără parteneri*)? Și Allah nu călăuzește neamul de nedrepti (*politeiști și necredincioși*).
8. Ei vor să stingă Lumina lui Allah (*Coranul*) cu gurile lor (*cu minciunile lor*). Însă Allah va face Lumina Sa completă (*adică religia Sa va continua și va rămâne pentru totdeauna și nimic nu o va putea opri*), chiar dacă necredincioșii urăsc (*aceasta*).
9. El este Cel care l-a trimis pe Mesagerul Său (*Mohammed*) cu călăuzire (*Coranul*) și cu religia Adevărului (*islamul*), ca să o facă pe ea biruitoare deasupra tuturor celorlalte religii, chiar dacă politeiștii urăsc (*aceasta*).
10. O, voi, cei care credeți! Să vă călăuzesc Eu către un negoț care vă va salva pe voi de un chin dureros?
11. Credeți voi în Allah și în Mesagerul Său (*Mohammed*), străduiți-vă și luptați pe Calea lui Allah cu averile și cu sufletele voastre: aceasta va fi mai bine pentru voi (*decât negoțul cel lumesc*), numai dacă voi ați ști!
12. (*Dacă veți face astfel*) El vă va ierta păcatele și vă va lăsa să intrați în Grădini (*Paradisul*), pe sub care curg râuri, și în locuințe plăcute din Grădinile (*Paradisul*) 'Adn-ului (*Edenului*), aceasta este cu adevărat izbândă măreață!
13. Și, de asemenea, (*El vă va da vouă*) alte (*binecuvântări*) pe care le iubiți: victorie de la Allah (*și ajutor împotriva dușmanilor voștri*) și fateg (*victorie – intrarea în Mecca victorioși*) apropiată. Și dă (*o, Mohammed*) veștile bune (*ale victoriei și așe ajutorului din această viață lumească, precum și ale Paradisului în Viața de Apoi*) celor credincioși!
14. O, voi, cei care credeți! Fiți ajutoarele (*în ceea ce privește religia*) lui Allah, așa cum *Isa (Isus)*, fiul lui *Mariam (Maria)*, le-a spus discipolilor săi: „Cine sunt ajutoarele mele (*în religia*) lui Allah?” Discipolii au răspuns: „Noi suntem ajutoarele (*în religia*) lui Allah!” Apoi, un grup dintre fiii lui Israel a crezut și un grup (*dintre ei*) nu a crezut (*spunând*

cuvinte urâte la adresa lui Isus și a mamei sale). De aceea Noi (adică Allah) i-am ajutat pe aceia care au crezut (că Isus este un Mesager și un Rob al lui Allah) (cu Profeția lui Mohammed, care a confirmat credința lor în Profeția lui Isus) împotriva dușmanilor lor și astfel ei au devenit învingători (cei mai puternici).

62. Surat Al-Jumu'ah (Vineri)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Toate cele din Ceruri și toate cele de pe Pământ Îl slăvesc pe Allah (*Slăvesc Numele lui Allah, folosind cuvinte care neagă orice imperfecțiune a Sa*), Al-Malik (*Suveranul, Regele tuturor*), Al-Quddūs (*Preasfântul, Care nu are nicio imperfecțiune*), Al-'Azīz (*Invincibilul, Cel Atotputernic*), Al-Hakīm (*Preaînțeleptul*).
2. El este Cel care a trimis printre cei neștiutori de carte (*arabii, care nu știau nici să scrie și nici să citească și care nici nu aveau o Carte Divină de la Allah*) un Mesager (*Mohammed*) dintre ei (*și pentru întreaga omenire*), care să le recite versetele Sale (*adică ale Coranului*), să-i purifice pe ei (*de murdăria necredinței și a politeismului, de credințele denaturate și de imoralitate*) și să-i învețe Cartea (*Coranul, Legislația și legile islamice*) și Înțelepciunea (*adică As-Sunnah: Tradiția Profetului Mohammed*). Și, cu adevărat, ei au fost mai înainte (*de misiunea lui Mohammed*) într-o greșală vădită.
3. Și (*de asemenea, li se vor oferi beneficiile menționate mai sus*) alții dintre ei (*adică musulmanii, arabi sau nearabi*), care nu li s-au alăturat lor încă (*în ceea ce privește religia, pentru că nu au fost născuți sau nu au îmbrățișat islamul încă*). Și El (*Allah*) este Al-'Azīz (*Invincibilul, Cel Atotputernic*), Al-Hakīm (*Preaînțeleptul*).
4. Aceasta este Îndurarea lui Allah (*misiunea lui Mohammed*), pe care El o Dăruiește cui Dorește (*dintre robii Săi*). Și Allah este Stăpânul Îndurării fără margini.
5. Exemplul aceloră căroră li s-a încredințat *Taurah (Tora)* (*adică să se supună poruncilor sale și să pună în practică legile sale*), dar pe care apoi ei nu și-au mai asumat-o (*adică ei au neglijat-o prin faptul că nu i-au pus învățăturile în practică*) este asemeni măgarului care cară cărți (*dar nu înțelege ceea ce este scris în interiorul acestora*). Cât de teribil

este exemplul oamenilor care au negat aceste *ayat (versete, dovezi, evidente, semne, revelații)* ale lui Allah (*în loc să beneficieze de ele*). Și Allah nu îi călăuzește pe oamenii care sunt nedreți (*politeiști, necredincioși*).

6. Spune (*o, Mohammed*): „O, voi, evrei (*care încă vă păstrați religia voastră, pe care ați distorsionat-o și nu credeți nici în Isus, nici în Mohammed*)! Dacă voi pretindeți (*în mod fals*) că sunteți 'aulia' (*poporul ales, cei iubiți*) lui Allah, voi singuri afară de (*toți*) ceilalți oameni, doriți-vă moartea, dacă voi sunteți sinceri (*implorați întâlnirea cu Allah în Viața de Apoi pentru a primi răsplata cea măreață pe care voi o pretindeți în schimbul acestei vieți lumești*)!”

7. Dar ei nu vor dori niciodată (*moartea*) (*și ei vor prefera viața lumească în locul Vieții de Apoi, temându-se de Pedeapsa lui Allah*) din cauza a ce (*fapte*) au făcut mâinile lor (*necredința și faptele rele*). Și Allah îi Știe bine pe cei nedreți (*răufăcători, politeiști, necredincioși*) (*aceasta înseamnă că lui Allah nu îi este nimic ascuns din ceea ce au făcut ei rău*).

8. Spune-le (*lor*): „Cu adevărat, moartea de care fugiți vă va ajunge pe voi fără îndoială (*atunci când vă va sosi timpul*), apoi veți fi întorși (*în Ziua Judecății*) la (*Allah*) Cel care le cunoaște atât pe cele nevăzute, cât și pe cele văzute și Care vă va vesti vouă ceea ce obișnuiați să faceți (*în timpul vieții lumești*)”.

9. O, voi, cei care credeți (*musulmani*)! Atunci când chemarea la rugăciune este făcută în ziua de vineri (*Salāt Al-Jumu'ah*), grăbiți-vă să faceți *dhikr Allah (să ascultați predica ce se ține vinerea - khutbah - și să vă rugați)* și lăsați negoțul (*și orice altă activitate pe care o faceți*). Aceasta este mai bine pentru voi, numai dacă voi ați ști!

10. Apoi, când rugăciunea (*din ziua de vineri*) s-a terminat, răspândiți-vă pe Pământ (*oriunde doriți*) și căutați Harul lui Allah (*muncind, etc.*) și pomeniți-L pe Allah mult: ca să puteți fi victorioși!

11. Și când văd ei (*unii dintre musulmani*) un negoț sau un mijloc de amuzament (*ca, spre exemplu, a bate în tambur, care acompania sosirea unei caravane*), atunci se împrăștie cu capul înainte și te lasă pe tine (*o, Mohammed*) în picioare (*în timp ce tu ții predica de vineri - khutbah*). Spune: „Ceea ce se află la Allah (*răsplata și binecuvântarea pentru voi*) este mai bun decât orice amuzament sau negoț. Și Allah este Cel mai Bun Aprovizionator!”

63. Surat Al-Munafiqun (Ipocriții)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Atunci când ipocriții vin la tine (*o, Mohammed*), ei spun (*numai cu limbile lor*): „Mărturisim că tu ești cu adevărat Mesagerul lui Allah!” Allah Știe că tu ești cu adevărat Mesagerul Său și Allah dă mărturie că ipocriții sunt cu adevărat mincinoși (*pentru că ei spun ceva cu limbile lor, în timp ce inimile lor cred cu totul altceva*).
2. Ei și-au luat jurămintele lor drept pavăză (*pentru ipocrizia lor*). Astfel, ei îi împiedică (*pe oameni*) de la Calea lui Allah. Cu adevărat, rău este ceea ce ei obișnuiau să facă!
3. Aceasta pentru că ei au crezut (*doar prin limbile lor*) și apoi ei nu au mai crezut (*au respins credința în inimile lor*). De aceea, inimile lor au fost pecetluite (*de Allah*), astfel încât ei nu pricep (*unde sunt beneficiile lor*).
4. Și atunci când te uiți la ei, trupurile lor (*aparența lor*) îți plac, și atunci când vorbesc, ascuți vorbele lor (*datorită elocvenței vorbelor lor, în timp ce inimile lor sunt lipsite de credință și mințile lor sunt lipsite de bună cunoaștere și înțelegere*). Ei sunt ca niște butuci rezemați (*de un perete, deoarece nu pot rămâne în această poziție singuri, fără ajutor și goi pe dinăuntru*). Ei cred că orice strigăt este împotriva lor (*din cauza lașității lor*). (*De fapt*) Ei sunt dușmanii, deci ferește-te de ei! Blestemul lui Allah să fie asupra lor! Cum au putut ei să se abată (*de la Calea cea Dreaptă și să meargă pe calea falsității și a ipocriziei*)?!
5. Și când li se spune lor: „Veniți (*cu căință*), astfel încât Mesagerul lui Allah să ceară (*de la Allah*) iertare pentru voi!”, ei își întorc capetele și îi vezi pe ei (*o, Profetule*) cum se îndepărtează de tine cu mândrie.
6. Este totuna pentru ei dacă ceri (*o, Mohammed*) iertare pentru ei sau nu ceri iertare pentru ei; Allah nu îi va ierta pe ei niciodată. Allah nu îi

călăuzește pe oamenii care sunt *fasiqîn (care deviază de la Ascultarea lui Allah și persistă în comiterea de păcate)*.

7. Ei (*acei ipocriți*) sunt cei care spun (*locuitorilor din Medina, al-ansar*): „Nu cheltuiți pentru aceia care sunt lângă Mesagerul lui Allah (*companionii Profetului, care au emigrat de la Mecca la Medina*) până ce ei nu îl vor părăsi pe el!” Și ale lui Allah sunt toate comorile Cerurilor și ale Pământului, însă ipocriții nu înțeleg (*aceasta*).

8. Ei (*ipocriții*) spun: „Dacă ne vom întoarce la *Al-Medina*, cu adevărat, cel mai cinstit (*Abd Allah, fiul lui Ubai, fiul lui Salul, conducătorul ipocriților din Medina și tribul său*) îl va alunga pe cel mai umil (*mai slab*) (*Mohammed și oamenii care îl susțineau*).” Însă cinstea (*și puterea, și slava*) aparțin lui Allah, Mesagerului Său și dreptcredincioșilor, însă ipocriții nu știu (*aceasta*).

9. O, voi, cei care credeți! Nu lăsați ca averile voastre și copiii voștri să vă abată de la *dhikr Allah (pomenirea lui Allah și adorarea Sa)*! Și cei care fac aceasta, atunci aceia sunt cei pierduți.

10. Și cheltuiți (*drept milostenie*) din cele cu care v-am înzestrat Noi înainte ca moartea să vină la unul dintre voi și să spună: „Domnul meu, doar dacă Tu ai putea să îmi oferi un răgaz (*până la moartea mea*) pentru puțin timp, atunci eu aș da milostenie și aș fi dintre cei drepti (*cel care face fapte bune*)!”

11. Și Allah nu oferă răgaz niciunui suflet dacă a sosit termenul hotărât (*moartea*) și Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.

64. Surat At-Taghabun (Pierderea și câștigul reciproc)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Toate cele din Ceruri și toate cele de pe Pământ Îl slăvesc pe Allah (*Slăvesc Numele lui Allah, folosind cuvinte care neagă orice imperfecțiune a Sa*). A Lui este Stăpânirea și Lui I se cuvine Mulțumirea (*și Slava*) și El este Capabil să facă totul.
2. El este Cel care v-a creat pe voi, apoi unii dintre voi sunt necredincioși și alții sunt credincioși. Și Allah este *Basīr (Atoatevăzător)* a ceea ce faceți voi.
3. El a creat Cerurile și Pământul într-o adevăr (*cu mare Înțelepciune*) și v-a dat vouă formă și a făcut formele voastre într-un mod plăcut. Și la El este destinația finală (*a tuturor creaturilor, cu scopul de a îi răsplăti pe cei evlavioși și de a îi pedepsi pe cei necredincioși*).
4. El Știe ceea ce se află în Ceruri și pe Pământ și El Știe atât ceea ce voi ascundeți, cât și ceea ce dezvăluiți. Și Allah este Atoateștiutor a ceea ce se află înăuntrul piepturilor (*în inimile oamenilor*).
5. Oare nu v-a venit vouă veste despre cei care nu au crezut din trecut? Și astfel ei au gustat consecința cea rea a necredinței lor (*în această viață lumească*) și vor avea ei parte (*în Viața de Apoi*) de un chin dureros.
6. Aceasta (*ceea ce li s-a întâmplat în această viață lumească și ceea ce li se va întâmpla în Viața de Apoi*) se întâmplă pentru că au venit la ei Mesagerii lor cu dovezi clare (*semne și miracole*), însă ei au spus (*negând*): „(Este posibil oare ca niște simpli) Oameni (*care sunt asemeni nouă*) să ne călăuzească?” Astfel, ei nu au crezut și au întors spatele (*de la Adevăr*), însă Allah nu are nevoie (*de ei*). Și Allah este *Ghani (Bogat, Lipsit de orice nevoie)*, *Hamīd (Demn de Laudă)*.

7. Necredincioșii au pretins (*în mod fals*) că ei nu vor mai fi înviați (*niciodată, pentru Judecată*). Spune (*o, Mohammed*): „Ba da! Pe Domnul meu! (*Cu siguranță*) Veți fi voi înviați și apoi vi se va spune vouă (*și veți fi recompensați pentru*) ceea ce ați făcut! Și acesta este ușor pentru Allah!

8. Așadar, credeți (*o, idolatri*) în Allah și în Mesagerul Său (*Mohammed*) și în Lumina (*Coranul*) pe care Noi am trimis-o (*pe Pământ*)! Și Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.

9. (*Și aduceți-vă aminte*) Ziua în care vă va aduna El pe voi toți în Ziua Adunării și aceasta va fi Ziua de *At-Taghabun* (*adică Ziua mării pierderi pentru necredincioși și a câștigului pentru cei care cred, moment în care necredincioșii vor fi separați de credincioși și trimiși în Iad, în timp ce credincioșii vor intra în Paradis. Necredincioșii vor regreta că au pierdut Paradisul, iar credincioșii vor regreta că nu au făcut mai multe fapte bune*). Și oricui crede în Allah și împlinește fapte bune, (*Allah*) Îi va ierta *say'at* (*păcate*) și îl va primi în Grădini (*Paradisul*) pe sub care curg râuri și vor fi veșnic locuitori în ele. Aceasta va fi marea victorie

10. Însă aceia care nu au crezut și care au respins aceste *ayat* (*dovezi, evidențe, versete, lecții, semne, revelații etc.*) ale Noastre vor fi locuitorii Focului, ei vor fi veșnic locuitori în el. Și cea mai rea este cu adevărat această destinație!

11. Nicio nenorocire nu lovește (*pe cineva*) decât cu Îngăduința lui Allah (*Hotărârea și Qadar – Predestinarea Divină*) și oricui crede în Allah, El îi va călăuzi inima (*în acceptarea Predestinării Divine și a faptului că tot ceea ce i se întâmplă a fost deja scris pentru el de către Allah*). Și Allah este Atoateștiutor al tuturor lucrurilor.

12. Și supuneți-vă (*o, oameni*) lui Allah și supuneți-vă Mesagerului (*Mohammed*)! Însă, dacă voi vă întoarceți (*de la supunerea față de Allah și față de Mesagerul Său*), atunci datoria Mesagerului este doar transmiterea (*Mesajului*) în mod clar.

13. Allah! Nu există altă Divinitate în afară de El! Și *(doar)* în Allah trebuie să se încreadă dreptcredincioșii *(pentru toate chestiunile lor)*.

14. O, voi, cei care credeți! Cu adevărat, voi aveți printre soțiile voastre și copiii voștri dușmani *(care vă pot opri de la ascultarea lui Allah)*. De aceea, fiți cu grijă față de ei *(și nu vă supuneți lor)*! Însă, dacă îi iertați *(pe ei, fără a îi pedepsi pentru greșelile lor)* și treceți peste *(greșelile lor)* și sunteți îngăduitori cu ei, cu adevărat, Allah este *Ghafūr (Atoateiertător), Rahīm (Prea Îndurător)*.

15. Cu adevărat, averea și copiii voștri sunt numai *fitnah (încercare pentru voi)* și la Allah se află o răsplată măreață *(Paradisul, pentru cel care I se supune lui Allah, în loc de oricine altcineva)*.

16. Așadar, temeți-vă de Allah cât de mult puteți *(aplicați Poruncile Sale, sperând la primirea Răsplății Sale, și stați departe de ceea ce El a interzis, temându-vă de Pedepsa Sa)* și ascultați *(pe Profet)* și fiți supuși *(poruncilor sale)* și cheltuiți *(drept milostenie)*; aceasta este cel mai bine pentru voi! Și cei care sunt salvați de propria zgârcenie, aceia sunt cei care vor fi învingători.

17. Dacă voi *(o, musulmani)* îi veți face lui Allah un împrumut frumos *(cheltuiți făcând milostenie pe Calea lui Allah cu bunătate și loialitate)*, atunci El îl va dubla pentru voi și vă va ierta pe voi *(pentru păcatele voastre)*. Și Allah este *Shakūr (Recunoscător față de cei care cheltuiesc făcând milostenie, crescând răsplata pentru acțiunile lor), Halīm (Prea Îngăduitor)*,

18. *(Allah este)* Bineștiutor al celor nevăzute și al celor văzute, *Al-‘Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hakīm (Preaînțeleptul)*.

65. Surat At-Talaq (Divorțul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. O, Profetule! Atunci când voi (*cei credincioși*) divorțați de soții (*ale voastre*) divorțați-le (*la începutul perioadei*) de 'iddah (*perioada de așteptare prescrisă pentru femeie, care începe în momentul în care soțul anunță divorțul cu voce tare; cu condiția ca femeia să nu se afle în perioada menstruală în momentul în care se face anunțul și ca soțul să nu fi avut nicio relație intimă cu aceasta de la ultima perioadă menstruală a ei, astfel încât să fie siguri că ea nu este însărcinată*) și socotiți cu exactitate (*perioada de*) 'iddah (*deoarece în această perioadă soțul poate anula divorțul și aduce femeia înapoi, în căsătorie; mai mult decât atât, în această perioadă de așteptare, soția nu se poate căsători cu un alt bărbat*). Și temeți-vă de Allah, Domnul vostru (*o, musulmani*)! Și nu le alungați din casele lor (*în timpul perioadei de 'iddah, soția are dreptul de a sta în casa soțului său, iar el nu o poate alunga din casă*) și nici ele să nu plece (*în timpul perioadei de 'iddah*), cu excepția cazului în care ele sunt vinovate de o faptă indecentă dovedită (*o relație sexuală interzisă*). Și acestea sunt Limitele (*Legile*) stabilite de Allah și cel care încalcă Limitele stabilite de Allah este cu adevărat nedrept față de sine însuși. Tu (*cel care divorțezi de soția ta*) nu știi (*ce s-ar putea întâmpla*), s-ar putea ca Allah să facă să se întâmple după aceea (*după divorț*) un lucru (*pe care tu nu îl poți anticipa, cum este, spre exemplu, regretul tău sau o nouă dorință față de soția ta*).

2. Apoi, când ele (*sunt aproape*) ajung la timpul prescris, fie luați-le înapoi (*în viața maritală*) în cel mai bun mod cu putință (*tratați-le în cel mai bun mod cu putință și cheltuiți pentru ele*), fie despărțiți-vă de ele în cel mai bun mod cu putință (*dați-le lor toate drepturile ce li se cuvin, fără a le răni în vreun fel*)! Și luați ca martori doi oameni drepecți dintre voi (*musulmani*) și faceți mărturie (*o, martori*) pentru Allah (*spuneți adevărul, ca și cum v-ați afla în fața Lui*)! Aceasta (*ceea ce Allah a Poruncit*) va fi un avertisment pentru cel care crede în Allah și în Ziua de

Apoi. Și oricui se teme de Allah (*făcând ceea ce El i-a poruncit și evitând ceea ce El a interzis*), El îi va oferi o cale (*o soluție*) de ieșire (*din orice greutate*).

3. Și-l va înzestra pe el (*cu lucruri bune*) de unde nici nu se așteaptă. Și aceluia care se încrede în Allah, El îi va fi de ajuns, căci, cu adevărat, Allah Împlinește Țelul Său. Cu adevărat, Allah a Stabilit o măsură pentru toate lucrurile.

4. Și acelea dintre soțiile voastre care au trecut de vârsta perioadei lunare (*ele nu mai au menstruație*), pentru ele 'iddah (*perioada prescrisă*) – dacă aveți îndoieli (*cu privire la perioada lor*) – este de trei luni și (*același lucru se aplică*) pentru cele care nu au încă ciclu (*nu sunt încă adulte. Pentru ele, 'iddah este de trei luni, de asemenea*). Cât despre cele care sunt însărcinate, 'iddah lor (*perioada prescrisă*) este până ce ele nasc; și oricui se teme de Allah (*îndeplinind Poruncile Sale și evitând ceea ce El a Interzis*), aceluia (*Allah*) îi va face condiția ușoară (*atât în această viață, cât și în Viața de Apoi*).

5. Aceasta este Porunca lui Allah (*în ceea ce privește divorțul și 'iddah*), pe care El a trimis-o (*pe Pământ*) pentru voi, și oricui se teme de Allah (*îndeplinind Poruncile Sale și evitând ceea ce El a Interzis*), (*Allah*) îi va ierta păcatele sale și îi va spori răsplata.

6. Găzduiți-le pe ele (*femeile divorțate, în timpul perioadei lor de 'iddah*) acolo unde locuiți voi, după mijloacele voastre (*sunteți obligați să cheltuiți pentru ele în funcție de capacitatea voastră*) și să nu le faceți niciun rău (*să nu le necăjiți*), astfel încât să le faceți să trăiască strâmtorate (*și să se vadă obligate să plece din casele voastre*). Și dacă ele sunt însărcinate, atunci cheltuiți pentru ele până ce nasc. Și dacă (*după ce nasc*) îi alăptează ele pe copiii voștri, atunci dați-le lor simbria lor și sfătuiți-vă unul pe celălalt cu bunătate (*și cu dreptate*). Însă, dacă întâmpinați voi greutateți (*adică nu sunteți de acord cu ele și vă certați, ca, spre exemplu, dacă mama refuză să alăpteze nou-născutul sau cere o sumă de bani nejustificată pentru a face acest lucru*), atunci îl va alăpta pe el (*pe copil*) altă femeie.

7. Cel care este înstărit să cheltuiască (*pentru soția de care a divorțat și pentru copilul său*) după mijloacele sale, iar cel a cărui înzestrare este limitată să cheltuiască din ceea ce i-a dat Allah. Allah nu împovărează nicio persoană cu mai mult decât El i-a dat. Și Allah va face să vină după greutate ușurarea.

8. Și multe dintre cetăți (*neamuri*) nu s-au supus (*în mod arogant*) Poruncii Domnului lor și a Mesagerilor Săi și și le-am chemat Noi la o judecată aspră (*chin în această viață lumească*) și și Noi le vom pedepsi cu un chin teribil (*în Iad, în Viața de Apoi*).

9. Astfel au gustat ele consecința rea a purtării lor (*necredința*) și urmarea purtării lor (*necredința*) a fost pierderea (*distrugerea în această viață și pedeapsa eternă în Viața de Apoi*).

10. Allah a pregătit pentru ei o pedeapsă aspră. Deci, fiți cu frică de Allah (*prin îndeplinirea Poruncilor Sale și prin evitarea a ceea ce El a Interzis*), o, oameni cu înțelegere care ați crezut! Cu adevărat, Allah a trimis pentru voi (*pe Pământ*) o Aducere-Aminte (*acest Coran*),

11. (*Și a trimis, de asemenea, pentru voi*) Un Mesager (*Mohammed*), care să vă recite vouă versetele lui Allah (*Coranul*), care clarifică (*pentru voi ceea ce este adevărat și ceea ce este minciună și care conține explicații clare*), ca să-i scoată pe cei care cred și împlinesc fapte bune din întuneric (*al politeismului și necredinței*) la lumină (*a monoteismului islamic*). Și pe cel care crede în Allah și săvârșește fapte bune, El îl va face să intre în Grădini (*Paradisul*) pe sub care curg râuri, pentru a locui acolo veșnic . Cu adevărat, Allah a Hotărât înzestrare frumoasă (*în Paradis*) pentru el (*cel credincios*)!

12. Allah este Cel care a creat șapte Ceruri și tot atâtea Pământuri (*șapte*). Porunca Sa coboară între ele (*Ceruri și Pământ*), pentru ca voi să știți că Allah este cu Putere peste toate lucrurile și că Allah cuprinde toate lucrurile cu Știința (*Sa*).

66. Surat At-Tahrim (Interzicerea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. O, Profetule! De ce interzici tu (*pentru tine*) ceea ce Allah ți-a îngăduit, căutând să le mulțumești pe soțiile tale? Și Allah este *Ghafūr* (*Prea Iertător*), Rahīm (*Prea Îndurător*).
2. Allah a Poruncit deja pentru voi (*o, musulmani*) dezlegarea jurămintelor voastre (*neîmplinite*) (*prin hrănirea a zece oameni sărmani sau îmbrăcarea lor, sau eliberarea unui sclav, și dacă nu vă permiteți niciuna dintre acestea, atunci trebuie să postiți timp de trei zile*). Și Allah este *Maula* pentru voi (*Domn, Protector, Cel care dispune toate lucrurile*) și El este *Al-‘ Alīm* (*Atoatecunoscătorul, Omniscientul*), *Al-Hakīm* (*Preaînțeleptul*).
3. Și (*aduceți-vă aminte*) când Profetul i-a încredințat uneia dintre soțiile sale (*Hafsah*) o taină, iar ea a povestit aceasta (*altei soții și anume ‘Aishah*). Și Allah i-a făcut lui cunoscută aceasta, (*apoi*), el (*Profetul*) a înștiințat-o (*pe Hafsah*) despre o parte (*din ceea ce ea i-a spus ‘Aishei*) și a neglijat o altă parte (*din bunătate*). Și când el i-a spus ei (*Hafsei*), ea a spus: „Cine ți-a spus aceasta?” El a răspuns: „*Al-‘ Alīm* (*Atoatecunoscătorul, Omniscientul*), *Al-Khabīr* (*Atoateștiutorul*) mi-a spus mie.”
4. Dacă voi două (*soțiile Profetului: ‘ Aishah și Hafsah*) vă veți întoarce, cu căință la Allah (*cu privire la ceea ce ați făcut și aceasta va fi cel mai bine pentru voi*), deoarece inimile voastre au fost înclinate (*către ceva care nu este pe placul Profetului*); însă dacă veți complota împotriva lui (*Mohammed*), atunci cu adevărat Allah este *Maula* (*Domn, Protector, Cel care dispune toate lucrurile*) pentru el, iar *Jibril* (*Gaviil*) și și cei evlavioși dintre credincioși și, mai mult, și îngerii sunt ajutoarele lui.
5. Și dacă va divorța el (*Profetul*) de voi (*toate*), s-ar putea ca Allah să îi dea lui în locul vostru soții mai bune decât voi: musulmane (*care l se supun lui Allah*), credincioase (*în Allah și în Profetul Său*), ascultătoare devotate (*ale lui Allah*), care se întorc cu căință către Allah, care îl adoră

pe Allah cu sinceritate, care postesc (*sau care emigrează de dragul lui Allah*), căsătorite înainte și fecioare.

6. O, voi, cei care credeți! Protejați-vă pe voi și familiile voastre (*prin ascultarea lui Allah*) de un Foc (*ladul*) al cărui combustibil sunt oamenii și pietrele, peste care sunt (*stabiliți*) îngeri aspri și severi (*a căror datorie este să îi chinuie pe locuitorii Focului*); ei nu se răzvrătesc împotriva lui Allah în ceea ce El le poruncește, ci ei fac ceea ce li se poruncește.

7. (*În Viața de Apoi, li se va spune necredincioșilor, atunci când vor fi trimiși în Foc*): „O, voi, cei care nu ați crezut! Nu căutați scuze în Ziua aceasta! Cu adevărat, voi veți fi răsplătiți (*pedepsiți*) doar pentru ceea ce obișnuiați să faceți!”

8. O, voi, cei care credeți! Întoarceți-vă la Allah cu căință sinceră! Poate că Domnul vostru vă va șterge păcatele și vă va primi în Grădini (*Paradis*) pe sub care curg râuri - Ziua în care Allah nu va lăsa să fie umiliți Profetul (*Mohammed*) și aceia care au crezut împreună cu el (*mai mult decât atât: Allah îi va onora pe Profet și pe cei care au crezut împreună cu el*). Lumina lor va grăbi înaintea lor și în dreapta lor, (*iar*) ei vor spune: „Domnul nostru! Menține Lumina noastră desăvârșită (*și nu o stinge până când nu vom trece peste Sirât – podul aflat peste Focul ladului – în siguranță; ei vor spune aceasta deoarece vor vedea că lumina ipocriților a fost stinsă*) și iartă-ne pe noi! Cu adevărat, Tu ești Cel care poate face toate lucrurile!”

9. O, Profetule! Luptă din greu împotriva necredincioșilor și a ipocriților și fii aspru cu ei! Sălașul lor (*în Viața de Apoi*) va fi ladul și cu adevărat această destinație este cea mai rea!

10. Allah le-a dat drept pildă pentru aceia care nu cred (*ceea ce dovedește că legăturile familiale cu Profeții nu pot ajuta pe niciunul dintre cei care comit fapte rele*) pe soția lui Noe și pe soția lui Lot. Ele s-au aflat sub (*grija*) a doi dintre robii Noștri evlavioși (*sub stăpânirea lor*), însă ele i-au trădat pe ei (*pe soții lor, refuzând credința lor*). Astfel, ei (*Noe și Lot*) nu le-au putut fi de niciun ajutor (*soțiilor lor*) în fața lui Allah

(împotriva Pedepsei Lui) și li s-a spus *(Ior)*: „Intrați în Foc alături de cei care intră!”

11. Și Allah a dat-o drept pildă pentru aceia care cred *(ceea ce dovedește că legăturile de familie cu necredincioșii nu îi vor afecta pe cei care au făcut fapte bune)* pe soția lui Faraon, când a spus: „Domnul meu! Clădește-mi mie o casă lângă Tine în Paradis și salvează-mă pe mine de Faraon și de faptele sale și salvează-mă pe mine de oamenii nedreți *(politeiști, răufăcătorii și necredincioși)*!”

12. Și *(Allah a oferit-o ca exemplu pentru dreptcredincioși)* pe Mariam *(Maria, mama lui Isus)*, fiica lui 'Imran, care și-a păzit castitatea. Și am suflat Noi în ea *(prin mâneca de la cămașa sau îmbrăcămintea ei)* prin intermediul unui Rūh *(Gavriil; Allah i-a Poruncit lui Gavriil să sufle Duhul în interiorul hainei sale și astfel Isus a fost conceput)* al Nostru. Și ea a crezut în Cuvintele Domnului ei, în Scripturile Sale și ea a fost dintre cei supuși *(lui Allah)* devotați.

67. Surat Al-Mulk (Stăpânirea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Binecuvântat este Acela în Mâna Căruia se află Stăpânirea (*Lui îi aparțin Stăpânirea, Porunca, Interzicerea și întreaga Putere*) și El este peste toate lucrurile *Qadīr* (*Cu Putere peste toate*),
2. Care a creat moartea și viața, astfel încât El să vă poată testa, care dintre voi este cel mai bun într-o faptă. Și El este *Al-'Azīz* (*Invincibilul, Cel Atotputernic*), *Al-Ghafūr* (*Prea Iertătorul*),
3. Acela care a creat șapte Ceruri în straturi (*identice, așezate unele peste altele*), fără ca tu să vezi vreo greșală în creația lui *Ar-Rahman* (*Preamilostivul*). Apoi, întoarce-ți privirea încă odată (*către Cer*): „Oare vezi tu vreo crăpătură?”
4. Apoi întoarce-ți privirea de încă două ori (*una după alta*): privirea ta se va întoarce la tine umilită (*aflată în imposibilitatea de a găsi orice fel de greșală*) și vlăguită.
5. Și, cu adevărat, Noi am împodobit Cerul cel mai de jos cu lămpi (*stele*) și le-am făcut pe ele (*lămpile*) pietre (*meteoriti în flăcări*) pentru lovirea *Șeitanilor* (*diavolilor*) (*cu scopul de a îi împiedica să tragă cu urechea*) și pentru ei Noi am pregătit chinul Focului aprins .
6. Și pentru aceia care nu cred în Domnul lor (*Allah*) este pedeapsa Iadului și cu adevărat aceasta este cea mai rea destinație.
7. Când ei vor fi aruncați acolo, vor auzi dinăuntru o inspirație (*îngrozitoare, teribilă*), în vreme ce el clocotește (*cu furie*).
8. El (*Focul*) aproape că plesnește de mânie (*pe care o simte față de necredincioși*). De fiecare dată când un nou grup este aruncat acolo, păzitorii săi îi întrebă: „Oare nu a venit la voi niciun prevenitor (*ca să vă avertizeze cu privire la această pedeapsă*)?”

9. Ei vor spune: „Ba da! Cu adevărat, un prevenitor a venit la noi, însă noi ne-am dezmințit *(de el)* și i-am spus: «Allah nu a trimis *(pe Pământ)* nimic *(nicio Revelație)*; cu adevărat, voi nu sunteți decât în mare rătăcire!»”
10. Și ei vor spune: „Dacă măcar noi am fi ascultat sau raționat *(ceea ce ni s-a spus)*, noi nu am fi acum printre locuitorii Focului aprins!”
11. Apoi, ei își vor mărturisi păcatele. Așadar, departe să fie locuitorii Focului aprins *(de Iertarea lui Allah)*!
12. Cu adevărat, aceia care se tem de Domnul lor *(Cel)* Nevăzut *(ei îl adoră fără să îl fi văzut pe El sau pedeapsa pe care a stabilit-o pentru nelegiuți și se opresc de la ceea ce El a interzis, chiar dacă nimeni nu îi vede, adică ei nu îl adoră pentru a câștiga faimă)*, vor primi iertare *(de la Allah)* și o răsplată măreață *(Paradisul)*.
13. Și *(chiar)* dacă păstrați secretă discuția voastră sau o dezvăluiți, cu adevărat, El este Atoatecunoscător a ceea ce se află în piepturile *(oamenilor)*!
14. Oare El, care le-a creat, să nu Știe *(toate acțiunile creației Sale)*? Și El este *Al-Latīf (Cel mai Blând cu robii Săi)*, *Al-Khabīr (Atoatecunoscător al tuturor lucrurilor)*.
15. El este Cel care a făcut Pământul supus *(statornic și stabil)* vouă *(pentru ca voi să puteți merge, locui pe el sau lucra etc.)*. Așadar, mergeți pe căile sale și mâncați din provizia lui. Și la El va fi Învierea *(din mormintele voastre)*.
16. Vă simțiți voi în siguranță *(o, necredincioși din Mecca)* că El, Cel care este deasupra Cerurilor *(Allah)*, nu va face Pământul să se scufunde cu voi și apoi să se cutremure?!
17. Sau vă simțiți voi în siguranță, că El, Cel care se află deasupra Cerurilor, nu va trimite asupra voastră o puternică vijelie cu pietre mici *(care vor fi aruncate în voi)*? Atunci veți ști voi cum *(cât de sever)* a fost Avertismentul Meu *(adică rezultatul acestuia)*.

18. Și, cu adevărat, cei de dinaintea lor l-au tăgăduit (*Avertismentul Meu*) și cum (*cât de teribilă*) a fost apoi Dezmințirea Mea (*Pedeapsa*).
19. Oare nu văd ei păsările de deasupra lor întinzând și strângând aripile lor? Nimic nu le ține pe ele decât *Ar-Rahman (Preamilostivul)*! Cu adevărat, El este Atoatevăzător a tuturor lucrurilor.
20. Cine este acela care poate fi pentru voi oștire (*sprijinitori și protectori*), care să vă ajute pe voi (*după cum pretindeți*) fără (*permisiunea Celui care este*) *Ar-Rahman (Allah, Preamilostivul)* (*dacă Allah Dorește să vă facă rău*) (*adică, întoarceți-vă fețele doar spre Allah, Singurul care poate să vă ajute, și întoarceți-vă fețele de la protectorii cei mincinoși, care nu vă pot ajuta dacă Allah dorește să vă facă rău*)? Însă, cu adevărat, necredincioșii nu sunt decât într-o amăgire.
21. Sau cine este acela care poate oferi pentru voi (*mijloace de trai și provizii*) dacă El oprește Înzestrarea Sa? Însă nu! Ei (*necredincioșii*) continuă să fie cu mândrie și să fugă (*ei de Adevăr*).
22. Oare este acela care merge cu fața plecată (*fără să vadă încotro se îndreaptă*) mai bine călăuzit sau acela care (*vede și*) merge cu capul ridicat pe un Drum Drept (*monoteismul islamic*)?
23. Spune: „El este Cel care v-a creat pe voi și v-a înzestrat pe voi cu auzul (*urechi pentru a auzi*), și văzul (*ochi pentru a vedea*), și inimile (*pentru a înțelege*)! Puține mulțumiri oferiți voi (*o, necredincioșilor*) (*Lui, pentru ceea ce El v-a dat*)!”
24. Spune: „El este Cel care v-a creat și care v-a răspândit pe Pământ și la El veți fi voi adunați (*în Viața de Apoi*)!”
25. Și ei (*necredincioșii*) spun: „Când va fi această promisiune (*Ziua Învierii*) îndeplinită, dacă voi (*o, musulmanilor*) spuneți adevărul?”
26. Spune (*o, Mohammed*): „Cu adevărat, cunoașterea (*momentului lui exact*) este numai la Allah, iar eu sunt numai un prevenitor limpede (*care avertizează în mod limpede, clar*)!”

27. Însă, atunci când ei (*necredincioșii*) o vor vedea apropiindu-se (*Pedeapsa din Ziua Învierii*), chipurile celor care nu au crezut se vor întuneca cu tristețe și durere și li se va spune (*Ior*): „Aceasta este (*îndeplinirea Promisiunii*) pe care o cereați (*atunci când i-ați provocat pe Profeții voștri, spunându-le: „Lăsați-ne să vedem pedeapsa voastră, dacă voi spuneți adevărul!”*).”

28. Spune (*o, Mohammed, necredincioșilor*): „Spuneți-mi! Dacă Allah ne va face să pierim pe mine și pe cei care sunt cu mine (*așa cum sperați voi*) sau va trimite Mila Sa asupra noastră – atunci cine îi va salva pe cei necredincioși de un chin dureros?”

29. Spune: „El este *Ar-Rahman (Preamilostivul)*, în El credem și în El ne punem încrederea (*pentru toate chestiunile noastre*). Așadar, veți afla voi (*o, voi, necredincioșilor, atunci când veți vedea Pedeapsa lui Allah*) cine este în greșeală vădită!”

30. Spune (*o, Mohammed, necredincioșilor*): „Spuneți-mi! Dacă (*toată*) apa voastră se va strecura adânc (*în pământ și nu veți mai putea să ajungeți la ea*), cine vă poate aproviziona cu apă (*de izvor*) curgătoare (*ce va fi vizibilă în fața ochilor voștri*)?!”

68. Surat Al-Qalam (Condeiu)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. *Nūn (literă arabă) [aceste litere (nūn etc.) sunt unele dintre miracolele Coranului și nimeni în afară de Allah nu știe semnificația acestora]. (Jur) Pe condei și pe ceea ce ei (îngerii) scriu (în Cartea în care sunt înregistrate faptele omului)!*
2. Tu (*o, Mohammed*), prin Îndurarea (*Misiunea, Mesajul*) Domnului tău, nu ești nebun (*acesta este Răspunsul lui Allah pentru necredințioșii care spuneau că Profetul era nebun, din momentul în care a început să transmită Mesajul lui Allah*)!
3. Și, cu adevărat, pentru tine (*o, Mohammed*) va fi o răsplată nesfârșită!
4. Și, cu adevărat, tu (*o, Mohammed*) ai un înalt caracter moral!
5. Și vei vedea tu și vor vedea și ei
6. Cine dintre voi este afectat de nebunie.
7. Cu adevărat, Domnul tău este Cel mai Bun Cunoscător al celui care s-a rătăcit de la Calea Sa și El este Cel mai Bun Cunoscător al celor care sunt bine călăuziți.
8. Așadar, (*o, Mohammed*), nu te supune celor care se dezmint (*de tine și de cuvintele tale*)!
9. Ei speră că tu vei face un compromis (*în ceea ce privește religia datorită curtoaziei, aprobând câteva oameaspekte ale religiei lor*), astfel încât și ei să facă un compromis (*cu voi*).
10. Și (*o, Mohammed*) nu te supune celui lipsit de valoare, care jură din obișnuință,

11. Un defăimător, care umblă cu bârfe (*despre anumite persoane către altele, sperând să rupă legăturile dintre ele*),
12. Care împiedică de la bine, nelegiuit, păcătos,
13. Crud (*prin negarea Adevărului*) și, pe deasupra, și nelegitim (*născut nelegitim*),
14. Pentru că el avea avere și copii (*el a devenit nedrept și a negat Adevărul cu aroganță*)
15. Când versetele Noastre (*ale Coranului*) îi sunt recitate lui, el spune (*negându-le*): „Povești ale oamenilor de demult!”
16. Noi îi vom face lui un semn pe nas (*un semn care va rămâne permanent, astfel încât să poată fi recunoscut de toți oamenii pentru faptele sale rele*) (*versetele de mai sus fac referire la Al-Walid ibn Al-Mughira, care a fost un inamic nemilos al Profetului*).
17. Cu adevărat, Noi i-am încercat pe ei (*politeiștii din Mecca*), așa cum i-am încercat Noi și pe oamenii grădinii, când au jurat (*au îndemnat*) să adune roadele din ea dimineața (*astfel încât ei să stăpânească fructele acesteia în mod exclusiv și să îi oprească pe cei săraci de la a se ospăta din ele, pe când tatăl lor, înainte de a muri, lăsase o parte din fructele ei pentru cei săraci*).
18. Fără a face nicio excepție (*fără a îi lăsa pe cei săraci să ia fructele pe care tatăl lor le promisese și fără a spune: «In shā' Allah – cu Voia lui Allah»*),
19. Apoi s-a abătut peste ea (*grădină*) un oaspete (*focul*) de la Domnul tău (*peste noapte, arzând-o*) în timp ce ei dormeau,
20. Așadar, (*grădina*), până dimineața a devenit neagră (*arsă*) ca o noapte neagră ca tăciunele (*complet în ruine*).
21. Apoi, ei s-au strigat unii pe alții pe când dimineața abia se ivea

22. *(Spunând):* „Plecați *(devreme)* la ogoarele voastre, cât este încă dimineața, dacă vreți să culegeți *(fructele)*!”
23. Așadar, ei au plecat *(repede)*, în timp ce vorbeau în șoaptă,
24. Spunând: „Niciun *miskin (om sărac, nevoiaș)* nu va intra peste voi în ea *(grădină)* astăzi.”
25. Și ei au plecat dimineața cu intenție puternică *(și nedreaptă) (să îi împiedice pe cei săraci să culeagă fructe din grădină)*, gândindu-se că ei au această putere *(aveau încredere deplină în puterea lor)*.
26. Însă, când au văzut-o *(grădina)*, au spus ei: „Cu adevărat, noi ne-am rătăcit *(am pierdut calea noastră și ne aflăm într-o altă grădină, care nu este a noastră)*.”
27. *(Apoi, când au au fost siguri că se află cu adevărat în propria grădină, au spus:)* „Ba nu! Cu adevărat, noi suntem lipsiți *(de fructele noastre, din cauza intențiilor noastre rele)*.”
28. *(Apoi)* Cel mai drept dintre ei a spus: „Oare Nu v-am spus eu: «De ce nu Îl preamăriți voi *(pe Allah, departe de orice intenție rea și să mulțumiți Lui pentru ceea ce El v-a dat, să căutați lertarea Sa și să spuneți „In shā’ Allah – cu Voia lui Allah.”, făcând totul după Voia lui Allah?! Atunci, nimic din toate acestea nu s-ar fi întâmplat.)?*»”
29. Ei au spus *(căindu-se)*: „Mărire Domnului nostru *(tot ceea ce ni s-a întâmplat ni se cuvine)*! Cu adevărat, noi am fost răufăcători *(neascultători față de Allah)*!”
30. Apoi, ei s-au întors unul împotriva celuilalt, învinuindu-se.
31. Ei au spus: „Vai de noi! Cu adevărat, noi am fost nelegiuți *(împiedicând oamenii săraci și neascultându-L pe Allah)*!”
32. Sperăm că Domnul nostru ne va da nouă în schimb una *(o grădină)* mai bună decât ea *(după ce ne-am recunoscut păcatele și ne-am căit în fața Lui)*. Cu adevărat, noi ne întoarcem către Domnul nostru *(sperând*

că El ne va ierta în totalitate păcatele și că ne va răsplăti în Viața de Apoi)!”

33. Aceasta este pedeapsa *(din această viață pentru oamenii care nu îl ascultă pe Allah și care nu le oferă săracilor partea pe care Allah a prescris-o pentru ei din averile lor)*, însă, cu adevărat, pedeapsa din Viața de Apoi este mai mare *(mai înspăimântătoare)*! Numai dacă ei ar ști *(s-ar opri de la tot ceea ce ar putea conduce la aceasta)*!

34. Cu adevărat, pentru cei evlavioși sunt Grădinile plăcerii *(Paradisul)* la Domnul lor.

35. Oare *(este posibil aceasta)* Noi ar trebui să îi tratăm pe musulmani *(credincioși în monoteismul islamic, cei care fac fapte bune)* la fel ca pe mujrimûn *(politeiști și necredincioși)*?!

36. Ce se întâmplă cu voi? Cum judecați voi *(cu o astfel de judecată nedreaptă, punându-i pe același nivel pe cei credincioși cu cei necredincioși)*?

37. Sau aveți voi o Carte *(Divină)* din care învățați voi *(ceea ce spuneți, că cei evlavioși sunt asemeni celor necredincioși)*

38. *(Și învățați)* Că veți avea acolo tot ceea ce alegeți?

39. Sau aveți de la Noi jurăminte care se întind până în Ziua Învierii, că veți primi voi ceea ce doriți?

40. *(O, Profetule)* Întreabă-i *(pe idolatri)* care dintre ei este pentru aceasta chezaș *(pentru ceea ce voi afirmați)*?

41. Sau au ei „parteneri” *(zei falși, care să fie chezași împreună cu ei)*? Atunci Lăsați-i pe ei să-i aducă pe „partenerii” lor, dacă ei sunt într-un adevăr!

42. *(Amintiți-vă)* Ziua *(Învierii)* când *sāq (fluierul piciorului)* *(lui Allah)* *(care nu este asemeni niciunui alt lucru)* le va fi descoperit și ei vor fi chemați să se prosterneze ei înșiși *(în fața lui Allah)*, însă ei *(ipocriții și cei care se roagă sau fac lucruri bune doar pentru a primi laude lumești)*

nu vor putea face aceasta *(pentru că vor avea spatele drept – o singură bucată – și nu vor putea să se prosterneze)*.

43. Ochii lor vor fi plecați și îi va acoperi umilința, ei au fost chemați *(la rugăciunea în congregație din moschee în timpul vieții lumești)* să se prosterneze *(să ofere rugăciuni, să îl adore pe Allah)*, pe când ei erau sănătoși *(dar ei nu au făcut aceasta)*.

44. Așadar *(o, Mohammed)* lasă-Mă pe Mine *(să tratez)* Singur cu oricine tăgăduiește această Cuvântare *(Coranul)*. Noi *(le vom spori averile și copiii în această lume)* îi vom aduce treptat la pedeapsă de unde ei nici nu știu *(căci aceste bunuri sunt cauza distrugerii lor)*.

45. Și Eu le voi da lor o amânare *(le voi mări durata de viață, astfel încât păcatele lor să crească)*. Cu adevărat, Planul Meu este puternic!

46. Sau le ceri tu *(o, Mohammed)* o răsplată *(lumească)* *(pentru a răspândi Mesajul lui Allah)*, astfel încât ei să fie greu împovărați de datorii *(sau ei refuză Adevărul temându-se că vor fi obligați să plătească pentru aceasta? Nu, aceasta nu este adevărat, din moment ce tu nu ceri o răsplată de la ei, ci îți aștepti răsplata doar de la Allah)?*

47. Sau dețin ei *(știința)* Necunoscutul și de aceea scriu ei *(în funcție de aceasta, de ceea ce ei pretind, și anume că sunt mai presus de cei evlavioși)?*

48. Așadar așteaptă cu răbdare Hotărârea Domnului tău *(prin care le prelungește lor viața aceasta lumească, oferindu-le o amânare – doar pentru scurt timp – după care victoria va fi a ta)* și nu fi ca tovarășul peștelui *(Iona, cel care nu a avut răbdare și care a plecat din orașul său fără a avea permisiunea lui Allah, dezamăgit și depășit de situație, pentru că oamenii nu au vrut să accepte Mesajul său)*, când ne-a strigat *(pe Noi)* *(semnificând că Ni s-a adresat Nouă, cerând o pedeapsă rapidă pentru oamenii din comunitatea sa)* în timp ce era plin de mânie *(pe oamenii din comunitatea sa)*.

49. Dacă nu l-ar fi ajuns pe el Îndurarea (*Mila*) de la Domnul lui, ar fi fost el aruncat (*din stomacul peștelui*) pe țărmul pustiu (*dezastruos*), în timp ce el ar fi fost învinuit (*pentru că a plecat fără a asculta de Domnul său, însă Allah a acceptat căința sa și i-a oferit mijloacele necesare pentru însănătoșirea sa*).

50. Apoi Domnul său l-a ales pe el (*ridicându-l într-un rang înalt și întorcându-l la misiunea sa*) și l-a făcut dintre cei drepți.

51. Și, cu adevărat, aceia care nu cred aproape că te doboară cu privirile lor (*pline de ură*) atunci când ei aud Îndemnarea (*Aducerea-Aminte, Coranul*) și spun ei: „Cu adevărat, el (*Mohammed*) este un om nebun!”

52. Însă el (*Coranul*) nu este decât o Aducere-Aminte pentru toate lumile.

69. Surat Al-Haqqah (Inevitabilul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Inevitabilul (*Ziua Învierii, atunci când va avea loc pedepsirea celor necredincioși, care, în timpul vieții lumești, nu se așteptau la aceasta!*)
2. Ce este Inevitabilul (*cum va fi Ziua Învierii, care vor fi împrejurările sale*)?
3. Și cum ai putea tu ști (*o, Profetule*) ce este Inevitabilul (*spaima teribilă care va fi în acea Zi*)?
4. (*Neamul*) Thamud (*neamul Profetului Salih*) și 'Ad (*neamul Profetului Hud*) au negat Al-Qari'ah (*Ziua cea măreață a Judecării*).
5. Cât despre Thamud, aceștia au fost nimiciți de un strigăt îngrozitor.
6. Și în ceea ce îi privește pe 'Ad, ei au fost nimiciți de un vânt rece, aprig, cu un vuiet puternic,
7. Pe care (*Allah*) l-a trimis asupra lor timp de șapte nopți și opt zile, una după alta, încât tu îi puteai vedea pe oameni căzând ca trăzniți (*morți*), ca și cum ar fi fost niște trunchiuri goale de curmali.
8. Oare mai vezi tu vreun suflet dintre ei care a rămas (*fără a fi nimicit*)?
9. Și Fir'aun (*Faraon*), și cei de dinainte de el, și cetățile răsturnate (*cetățile neamului Profetului Lot*) au făcut păcate.
10. Și ei nu i s-au supus Mesagerului Domnului lor, de aceea, El i-a apucat cu putere (*El a Trimis asupra lor o pedeapsă puternică*).
11. Cu adevărat, când apa (*potopul lui Noe*) s-a revărsat (*peste toate lucrurile*), Noi v-am dus pe voi (*oamenii*) pe corabie (*arca lui Noe*)

12. Așadar, Noi am făcut aceasta (*incidentul salvării credincioșilor și al înecului necredincioșilor*) un avertisment pentru voi, pentru a fi reținut de urechile care îl vor înțelege și îl vor ține minte (*pentru generațiile viitoare, prin intermediul poveștilor*).
13. Apoi, când *Cornul (Trâmbița) va fi suflat (de către înger)* cu o singură suflare (*prima, care va arăta începutul sfârșitului lumii*),
14. Și Pământul și munții vor fi ridicați (*mutați din locurile lor*) și nimiciti dintr-o singură lovitură,
15. Apoi, în acea Zi, se va produce (*mărețul*) Evenimentul (*Învierea*),
16. Și Cerul se va despica, căci, în acea Zi, el (*Cerul*) va fi firav (*slab, instabil și sfâșiat*),
17. Și îngerii vor fi la marginile sale și opt (*îngeri*) vor purta Tronul Domnului vostru deasupra lor (*a tuturor îngerilor*) în acea Zi.
18. În acea Zi veți fi voi (*o, oameni*) aduși pentru Judecată (*în fața Domnului vostru*) și nicio taină nu va fi ascunsă.
19. Apoi, în ceea ce îl privește pe cel căruia îi va fi dată Cartea (*în care sunt înregistrate faptele sale*) în mâna sa dreaptă, el va spune (*fericit*): „Țineți! Citiți Înregistrarea mea!
20. Cu adevărat, eu am fost sigur (*în timpul vieții mele lumești*) că voi găsi (*în Ziua Judecății*) socoteala mea (*îmi voi primi răsplata*)!”
21. Astfel, el va avea parte de o viață plăcută,
22. Într-un Paradis înalt,
23. Unde fructele se vor afla în ciorchine joase și aproape (*la îndemâna lor*).
24. (*Li se va spune lor:*) „Mâncați și beți în tihnă (*fără a vă fi teamă că hrana vă va răni și fără a trebui să urinați sau să defecați*) pentru ceea ce (*binele*) ați făcut înainte, în zilele trecute (*în timpul vieții lumești*)!”

25. Însă, în ceea ce îl privește pe cel căruia i se va da Cartea în mâna stângă, el va spune *(cu regret)*: „Îmi doresc să nu mi se fi dat Cartea!
26. Și să nu fi știut niciodată care este socoteala mea!
27. Mai bine ea *(moartea mea)* ar fi fost sfârșitul meu *(îmi doresc să nu fi fost reînviat)*!
28. Averea mea nu mi-a fost de niciun folos *(nici nu m-a protejat în vreun fel de Pedeapsa lui Allah)*!
29. Puterea mea *(și argumentele prin care m-am apărat)* m-a părăsit!”
30. *(Înșelătorilor păzitori ai Focului Iadului li se va spune:)* „Prindeți-l și legați-l *(cu mâinile de gât)*,
31. Apoi aruncați-l în Focul aprins să ardă în el!
32. Apoi legați-l cu un lanț a cărui lungime este de șaptezeci de coți!”
33. Cu adevărat, el nu a crezut în Allah, Cel Preamărit,
34. Și nu a îndemnat *(oamenii, în timpul vieții sale lumești)* la hrănirea celor săraci.
35. Așadar, nu este niciun prieten pentru el în această Zi *(care să îl protejeze de Pedeapsă)*.
36. Și nicio mâncare în afară de puroiul de la răni *(de la pieile locuitorilor Focului Iadului)*,
37. Pe care nimeni nu îl va mânca în afară de păcătoși *(cei care persistă în necredința lor)*.
38. Așadar, jur pe tot ceea ce vedeți
39. Și pe ceea ce nu vedeți *(Necunoscutul)*,
40. Că este cu adevărat cuvântul unui Mesager nobil *(Nobilul Coran este Cuvântul lui Allah, recitat de Mesagerul Său nobil, Mohammed)*

41. Și nu este cuvântul unui poet: însă voi nu credeți decât prea puțin
42. Și nici nu este cuvântul unui ghicitor: puțin vă amintiți voi *(vă gândiți și vă amintiți diferența dintre cuvintele unui ghicitor și cuvintele Profetului)*
43. *(Aceasta este)* Revelația trimisă jos *(pe Pământ)* de Stăpânul lumilor *(a oamenilor, a djinnilor și a tot ceea ce există)!*
44. Și dacă el *(Mohammed)* Ne-ar fi atribuit în mod fals *(chiar și)* câteva vorbe,
45. Cu siguranță l-am fi apucat noi *(ca răzbunare)* cu putere
46. Și apoi cu siguranță i-am fi tăiat Noi artera inimii *(aorta, provocându-i moartea imediată)*
47. Și niciunul dintre voi nu Ne-ar putea împiedica *(să aplicăm Pedepșa Noastră)* de la ea!
48. Și, cu adevărat, acesta *(Coranul)* este o Aducere-Aminte *(avertisment)* pentru cei evlavioși
49. Și, cu adevărat, știm că sunt unii dintre voi care tăgăduiesc *(Coranul, în ciuda clarității semnelor sale).*
50. Și, cu adevărat, el *(acest Coran)* va fi o întristare pentru necredincioși *(pentru pierderea Paradisului în Ziua Învierii).*
51. Și, cu adevărat, el *(acest Coran)* este Adevărul absolut cu siguranță.
52. Așadar, slăvește *(și preamărește)* Numele Domnului Tău, *Al-'Aẓīm (Cel Preamărit)!*

70. Surat Al- Ma'ârij (Drumurile Ascensiunii)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahîm (*Prea Îndurătorul*)

1. Un suplicant (*necredincios*) a cerut (*lui Allah*) un chin (*care să cadă asupra sa și asupra oamenilor săi, ca o provocare pentru Mohammed*) (*un chin*) care este cu siguranță pe cale să cadă.
2. Asupra celor necredincioși (*va cădea*) și nimeni (*și nimic*) nu o poate împiedica,
3. De la Allah, Stăpânul Drumurilor Ascensiunii (*sunt drumurile pe care îngerii coboară din Cer și urcă de pe Pământ*).
4. Îngerii și Duhul (*Gavriil*) se vor înălța la El într-o Zi a cărei durată este cât cincizeci de mii de ani.
5. Așadar fii cu răbdare (*o, Mohammed, în fața bății lor de joc și a goanei lor spre Pedepsă*), cu o răbdare frumoasă (*adică fără a fi dezamăgit și fără a te plânge altcuiva în afară de Allah*)!
6. Cu adevărat, ei îl văd (*chinul*) departe (*ei cred că acesta nu va cădea niciodată asupra lor*),
7. Însă Noi o vedem aproape (*cu siguranță se va întâmpla*).
8. Ziua în care Cerul va fi precum murdăria clocotitoare a uleiului,
9. Iar munții vor fi asemenea lânii colorate scărmanate,
10. Și nu-l va mai întreba prieten pe prieten (*despre starea sa, pentru că va fi preocupat numai de el însuși*),
11. Ei îi văd pe ei (*adică fiecare-și va vedea prietenul, fratele, tatăl, copiii și familia, însă nici nu își vor vorbi, nici nu vor cere ajutorul unul de la celălalt, din moment ce niciunul dintre ei nu îl poate ajuta pe celălalt*). Mujrim (*nelegiuitul, păcătosul, necredinciosul*) va vrea să se răscumpere de pedeapsa din Ziua aceea cu copiii săi,

12. Și cu soția sa și cu fratele său,
13. Și cu neamul său care l-a adăpostit,
14. Și cu toți cei care se află pe Pământ, astfel încât să îl poată salva.
15. Ba nu *(aceasta nu este așa cum dorești tu, o, necredinciosule)!* Cu adevărat, va fi Focul aprins *(ladul)*,
16. Cel care-i va smulge cu violență *(arzând complet)* pielea de pe cap, corp și membre!
17. Chemându-l pe cel care a întors spatele *(de la credință)* și s-a îndepărtat *(de la supunerea față de Allah și de Mesagerul Său)* [adică *ladul va chema: „O, mushrik (o, politeistule, necredinciosule în Unicitatea lui Allah)! O, kāfir (o, cel care nu crezi în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Mesagerii Săi, în Ziua Învierii și în Predestinarea Divină)!”*]
18. Și a adunat *(avere)* și a teaurizat-o *(pentru a o păstra, fără a oferi caritatea anuală obligatorie)*.
19. Cu adevărat, omul a fost creat foarte nerăbdător *(neliniștit și avar)*,
20. Când răul *(ceva rău sau sărăcia)* îl atinge, el devine irascibil *(nemulțumit, nerăbdător, speriat)*,
21. Iar când binele îl atinge pe el, el devine zgârcit *(ascunde averea sa și nu face milostenie din ea)*,
22. Cu excepția celor care sunt dedicați rugăciunii,
23. Aceia Care rămân statornici în rugăciunea lor,
24. Și aceia în a căror avere este un drept recunoscut *(adică este stabilită o cotă pentru caritatea anuală obligatorie – zakāh)*

25. Pentru cerșetor și pentru cel lipsit (*cel care și-a pierdut averea sau este sărac și-i este rușine să ceară*),

26. Și aceia care cred în Ziua Recompensei (*Ziua Judecării*),

27. Și aceia care se tem de Chinul Domnului lor,

28. Cu adevărat, Chinul Domnului lor este cel în fața căruia nimeni nu se află în siguranță!

29. Și aceia care își păstrează castitatea (*adică părțile private de la acte sexuale ilicite*)

30. Mai puțin de soțiile lor sau de cele pe care le stăpânesc mâinile lor drepte (*sclavele*), căci pentru aceasta ei nu vor fi muștrați.

31. Însă, cei care caută mai mult decât aceasta sunt nelegiuți,

32. Și aceia care păzesc ceea ce li se încredințează și legămintele lor,

33. Și aceia care sunt dreți în mărturiile lor (*fără să mintă, să ascundă adevărul sau să-l deformeze*),

34. Și aceia care își mențin rugăciunea lor (*se roagă în mod regulat și la timpul potrivit*),

35. Aceia vor locui, onorați, în Grădini (*Paradis*).

36. Așadar, ce se întâmplă cu aceia care nu cred de se grăbesc să te asculte (*o, Mohammed*) (*întinzându-și gâtul lor spre tine, privindu-te atent să te audă, nu pentru a obține un beneficiu, ci intenționând să te nege și să-și bată joc de tine*),

37. (*Stând*) în grupuri în dreapta și în stânga (*ta, o, Mohammed*) (*vorbind și întrebându-se*)?

38. Oare speră fiecare om dintre ei să intre în Paradisul plăcerii?

39. Ba nu , aceasta nu este așa! Cu adevărat, Noi i-am creat pe ei din ceea ce știu! *(un lichid fără valoare; prin urmare, cum pot ei nădăjdui să intre în Paradis fără Voința Creatorului lor?!)*

40. Așadar, jur pe Domnul tuturor Răsăriturilor și Apusurilor *(toate cele trei sute șazeci și cinci de puncte ale Răsăritului și ale Apusului de la Est la Vest)*, că Noi, cu siguranță, suntem în stare

41. *(Noi suntem în stare)* Să-i înlocuim cu *(alții)* unii mai buni decât ei și nu putem fi întrecuți de nimeni *(dacă Noi vrem să facem acest lucru, nimeni nu ne poate opri)*!

42. Deci, lasă-i să se afunde în discuții zadarnice și să se joace *(în viața lumească)*, până ce vor întâlni Ziua ce le-a fost promisă.

43. Ziua în care ei vor ieși din morminte în grabă, la fel cum *(în viața lumească)* ei s-au grăbit într-o cursă pentru un idol *(ca și în trecut, atunci când de fiecare dată când a fost creat un nou idol, ei s-au grăbit spre el, să fie printre primii care i se închină lui)*.

44. Cu ochii plecați de frică și umilință, rușinea acoperindu-i pe ei *(complet)*! Aceasta este Ziua care le-a fost promisă lor!

71. Surat Nūh (Noe)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Cu adevărat, Noi l-am trimis pe Noe la neamul său (*spunându-i*): „Avertizează-l pe neamul tău, înainte de a se abate asupra lui un chin dureros!”

2. El a spus: „O, neam al meu! Cu adevărat, eu sunt pentru voi un prevenitor (*care vă avertizează*) limpede,

3. Că trebuie să îl adorați pe Allah (*Cel fără parteneri*), să fiți cu frică de El (*adică de Pedeapsa Lui și să îi fiți supuși Lui*) și să îmi dați ascultare,

4. (*Și apoi*) El (*Allah*) vă va ierta din păcatele voastre și vă va da vouă răgaz până la un termen hotărât (*moartea voastră*). Cu adevărat, atunci când termenul hotărât de Allah sosește (*adică moartea*), el nu va fi amânat, numai dacă voi ați ști (*atunci v-ați grăbi spre credință și supunere*)!”

5. El a spus: „O, Domnul meu! Cu adevărat, eu l-am chemat pe neamul meu noaptea și ziua (*adică pe ascuns și fățiș, pentru ca ei să accepte doctrina monoteismului islamic*),

6. Însă toată chemarea mea nu a făcut decât să le sporească lor fuga (*de Adevăr*).

7. Și, cu adevărat, de fiecare dată când i-am chemat (*să creadă în Tine, astfel credința lor putând fi un motiv*) ca Tu să-l poți ierta, ei și-au vârât degetele în urechi, s-au înfășurat în veșmintele lor și au stăruit (*în refuzul lor*) și au crescut în mândrie;

8. Apoi, cu adevărat, i-am chemat pe ei în mod deschis (*cu glas tare*).

9. Apoi, cu adevărat, le-am vestit lor *(uneori)* în public *(cu glas tare)* și *(alteori)* am apelat la ei în taină *(în secret)*.

10. Le-am spus *(lor)*: «Rugați-vă de iertare Domnului vostru, cu adevărat, El este Atoateiertător,

11. El vă va trimite ploaie din abundență,

12. Și vă va spori averea și copiii și vă va dăruia grădini și vă va dăruia râuri!»

13. Ce se întâmplă cu voi? Cum de nu vă temeți de Măreția lui Allah *(și de Puterea Sa)*!

14. În timp ce El v-a creat pe voi în *(diferite)* faze *(adică prima dată nutfah, apoi 'alaqah, iar mai apoi mudghah)*.

15. Nu vedeți voi cum a creat Allah șapte Ceruri în straturi identice, unul peste altul?

16. Și a făcut Luna o lumină *(reflectată)* acolo și a făcut Soarele o lampă *(arzătoare/arzândă)* *(sursă de lumină și de căldură)*?

17. Și Allah v-a făcut pe voi *(primul vostru strămoș – Adam)* din pământ *(din praful pământului)*,

18. Apoi El vă va aduce pe voi înapoi *(în pământ)* și El vă va face să ieșiți *(din nou, în Ziua Învierii)*.

19. Și Allah v-a făcut vouă Pământul o întindere largă, ca un covor *(pentru voi, să vă stabiliți acolo)*,

20. Pentru ca voi să puteți umbla pe el, pe cărări largi *(întrucât, dacă Allah nu ar fi făcut Pământul o întindere largă, voi nu ați fi putut construi nici drumuri, nici case stabile și nici nu ați fi putut voi să cultivați pământul)!»*

21. Noe a spus: „Domnul meu! Ei *(oamenii din neamul meu)* nu mi s-au supus mie și îl urmează pe acela *(care-i conduce spre greșeli)* ale

cărui averi și copii nu-i aduc spor, ci pierdere *(adică iluzie în viața lumească și pedeapsă în Viața de Apoi)!*”

22. Și ei *(cei care-i conduc spre greșeli)* au plănuit un complot puternic,

23. Și au spus ei *(oamenilor)*: „Nu-i părăsiți niciodată pe zeii voștri și nici nu-i părăsiți pe *Wadd*, pe *Suwa'*, pe *Yaguth*, pe *Ya'uq* și pe *Nasr* *(Acestea au fost numele idolilor la care ei obișnuiau să se închine în loc de Allah, iar ele provin de la oameni drepti, cărora, după ce au murit, neamul lor le-au făurit imagini și statuete, pentru a încuraja oamenii la supunerea față de Allah, însă, cu timpul oamenii au început să se închine la aceste statuete și imagini)!*”

24. Și într-adevăr ei i-au condus pe mulți în rătăcire. Și *(o, Allah)*: „Nu le spori celor nedrepti *(necredincioșilor, politeiștilor și răufăcătorilor)* decât eroarea!”

25. Din cauza păcatelor lor ei au fost înecați, apoi ei au fost siliți să intre în Foc. Și ei nu au găsit pe nimeni să-i ajute în locul lui Allah!

26. Și Noe a spus: „Domnul meu! Nu îl lăsa pe niciunul dintre necredincioși în viață pe Pământ *(să rătăcească)*,

27. Dacă-i vei lăsa, ei îi vor duce în rătăcire pe robii Tăi și nu vor zămisli decât nelegiuți!

28. Domnul meu! Iartă-mă pe mine și pe părinții mei și pe cel care intră în casa mea fiind credincios, și pe toți credincioșii și pe toate credincioasele. Și nu le spori oamenilor nedrepti decât distrugerea!”

72. Surat Ad-Djinn (Djinn-ul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Spune (*o, Mohammed*): „Mi-a fost revelat mie că un grup dintre *djinni (numărând între trei și zece djinni)* a ascultat (*la acest Coran*). Ei au spus: „Cu adevărat, noi am auzit un Coran minunat (*adică recitare*),
2. El călăuzește pe Calea cea Dreaptă și noi am crezut în el și nu-l vom asocia vreodată Domnului nostru (*Allah*) un asociat (*în adorare*)!
3. Și El – slăvită fie Măreția Domnului nostru! – nu și-a luat nici soție, nici fiu.
4. Și cel nesăbuit dintre noi (*adică Șeitan sau politeștii dintre djinni*) obișnuia să rostească împotriva lui Allah ceea ce reprezintă o minciună extraordinar de mare (*că Allah are o soție și un fiu*).
5. Și, cu adevărat, Noi am crezut că nici oamenii, nici djinnii nu vor rosti minciuni împotriva lui Allah.
6. Și, cu adevărat, au fost bărbați dintre oameni care au căutat adăpost la bărbați dintre djinni, dar ei (*djinnii*) le-au sporit lor (*oamenilor*) nelegiuirea (*păcatul și persistența în minciună*) (*aici apare un avertisment puternic pentru oricine caută ajutor la magicieni și vrăjitori, sau caută adăpost la altcineva în afară de Allah, Care este fără parteneri*).
7. Și ei (*necredincioșii dintre oameni*) au crezut așa cum ați crezut și voi (*o, djinni*) că Allah nu va învia pe nimeni.
8. Și noi am căutat să ajungem la Cer, dar l-am găsit plin de păzitori severi și meteori (*focuri strălucitoare*)
9. Și, cu adevărat, noi obișnuiam să stăm (*înainte de Misiunea lui Mohammed*) acolo în niște locuri (*în Cer*) pentru a (*fura*) auzi (*de la*

îngerii, ca apoi să transmitem la ghicitori ceea ce am auzit), însă cine (încearcă) să asculte acum va găsi un meteor (foc strălucitor) care-l urmărește (îl urmărește stând la pândă pentru a-l arde).

10. Și noi nu știm (așadar) dacă se voiește rău celor de pe Pământ sau dacă Domnul lor voiește pentru ei Calea cea Dreaptă (deoarece împiedicarea, prin meteori și îngeri, de la ascultare nu poate avea loc decât dacă există o pedeapsă mare de la Allah, care va cădea asupra oamenilor, sau un Mesager care vine cu îndrumare și Revelație pentru oameni).

11. Printre noi se află unii dreți și alții opusul; noi am fost împărțiți în diferite secte religioase (adică noi am fost grupuri care am urmat diferite secte religioase).

12. Iar noi considerăm (adică noi credem, devenind un lucru cert pentru noi) că nici nu putem scăpa de Voința lui Allah pe Pământ (dacă El vrea să ne pedepsească) și nici nu putem scăpa de El zburând (dacă El vrea să stăm în Fața Sa sau să ne pedepsească).

13. Și, cu adevărat, când am auzit noi Călăuzirea (acest Coran), am crezut în ea, și oricine crede în Domnul său nu ar trebui să se teamă nici de împuținare (în răsplata pentru faptele bune), nici de nedreptate (pedepse mărite pentru păcatele sale).

14. Și unii dintre noi sunt musulmani (supuși Voinței lui Allah), iar unii dintre noi sunt nedreți (au deviat de la Calea cea Dreaptă).” Și aceia care au îmbrățișat islamul (au devenit musulmani, supunându-l-se lui Allah) aceia au căutat Calea cea Dreaptă.”

15. Cât despre cei nedreți (necredincioșii care au deviat de la Calea cea Dreaptă), ei vor fi vreascuri de foc pentru Iad,

16. Și dacă ei (necredincioșii dintre oameni și djinni) au urmat Calea cea Dreaptă (adică islamul), Noi cu siguranță le vom dăruia apă (ploaie) din belșug (adică mai multă bogăție și bunuri),

17. Pentru ca să-i încercăm astfel pe ei (*prin bogăție, dacă ei îi vor mulțumi lui Allah pentru ceea ce El le oferă*). Și cel ce se întoarce de la pomenirea Domnului său (*Coranul cel Glorios – și nu pune în practică Legile și Poruncile Sale*), pe acela îl va îndrepta El către chin aspru (*ladul*).

18. Și moscheile sunt pentru Allah (*Cel fără parteneri*), așadar nu invocați pe nimeni împreună cu Allah!

19. Și atunci când robul lui Allah (*Mohammed*) a început să-L invoce (*sau s-a ridicat invocându-L*) pe El (*pe Allah, în rugăciune*), ei (*djinnii*) s-au adunat în jurul lui în grupuri dense (*lipindu-se unul de altul, apropiindu-se atât de mult încât aproape că au căzut peste el*) (*cu scopul de a asculta recitirea Profetului*).

20. Spune (*o, Mohammed*): „Cu adevărat, Îl invoc numai pe Domnul meu (*Allah, Cel fără parteneri*) și nu-l fac Lui niciun asociat!”

21. Spune (*o, Mohammed*): „Nu stă în puterea mea să vă fac vreun rău (*nici să previn orice rău pe care Allah vi l-a prescris vouă*), nici să vă călăuzesc către Calea cea Dreaptă!”

22. Spune (*o, Mohammed*): „Nimeni nu mă poate proteja pe mine de Pedeapsa lui Allah (*dacă ar fi să nu mă supun Lui*) și nici nu pot găsi adăpost decât la El!

23. Însă (*am pentru voi*) doar transmiterea (*Adevărului*) de la Allah (*adică să vă transmit ceea ce Allah mi-a Poruncit*) și Mesajele Sale (*ale monoteismului islamic*), și oricine nu li se supune lui Allah și Mesagerului Său, atunci cu adevărat, pentru el este Focul ladului, unde va locui pe vecie.

24. Până când vor vedea ceea ce li s-a promis (*în Ziua Judecării*), atunci ei vor ști ale cui ajutoare sunt mai slabe (*necredincioșii care nu au ajutoare sau credincioșii al căror ajutor este Allah?*) și cine sunt mai puțini la număr (*adică necredincioșii care sunt doar câțiva sau îngerii, soldații lui Allah? Deci cine va fi în acea Zi în număr mai mare?*) .”

25. Spune *(o, Mohammed)*: „Eu nu știu dacă *(pedeapsa)* care vi s-a promis este aproape sau dacă Domnul meu va hotărî un termen îndepărtat pentru aceasta.

26. *(Numai El este)* Atoateștiutor a ceea ce este *Ghaib (Necunoscut)* și El nu descoperă nimănui taina *(Ghaib)* Sa,

27. Cu excepția Cuiva *(Allah)* care a ales *(dintre oameni)* ca Mesager *(El îl informează cu privire la Necunoscut, după Voința Sa)* și face să meargă înaintea și în urma lui *(pentru a-l proteja pe el și Mesajul de djinni, să nu poată fura din el, ca mai apoi să îl transmită vrăjitorilor) păzitori (îngeri),*

28. Pentru ca el *(Mesagerul lui Allah)* să știe că ei *(Mesagerii dinaintea lui)* într-adevăr au transmis *(sincer, la fel ca el)* Mesajul Domnului lor *(și că el este păzit, așa cum au fost și ceilalți păziți de îngerii lui Allah)*. Și El *(Allah)* cuprinde *(cu Știința Sa)* tot ceea ce au *(de la reguli și legi, etc. fie cele văzute, fie cele nevăzute)*, și El *(Allah)* socotește *(știe)* numărul exact al tuturor lucrurilor *(nu există secret pentru Allah)!*”

73. Surat Al-Muzzammil (Cel învăluit)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. O, tu (*Profetule*), cel învăluit în veșminte (*în hainele tale*).
2. Ridică-te (*ca să te rogi*) toată noaptea, afară de puțin (*timp*).
3. Jumătate din ea sau mai puțin de atât (*astfel încât să fie o treime din noapte*),
4. Sau puțin mai mult (*decât jumătate, astfel încât să fie două treimi din noapte*) (*Profetul având aceste opțiuni*). Și recită Coranul (*cu glas tare*) într-un stil tăragănat, plăcut, cu claritate și cu ritm susținut.
5. Cu adevărat, Noi îți vom trimite ție un Cuvânt hotărâtor (*Nobilul Coran, care conține instrucțiuni, legi, obligații și interdicții*).
6. Cu adevărat, trezirea în timpul nopții (*a celui care doarme, pentru rugăciunea de noapte [Tahajjud]*) are cea mai puternică influență asupra inimii și este cea mai potrivită pentru recitare (*a Nobilului Coran, în maniera cea mai limpede, deoarece noaptea inima este liberă de interesele materiale ale zilei așa cum este munca etc.*)
7. Cu adevărat, în timpul zilei tu ai de lucru îndelung (*transmiterea Mesajului lui Allah și problemele zilnice, astfel, efectuează rugăciunea de noapte, dedicându-ți inima lui Allah*).
8. Și pomenește Numele Domnului tău și fii în totalitate devotat Lui în adorare (*din toată inima, excluzând gândurile lumești din inimă și minte în timpul adorării*)!
9. (*El este*) Domnul Răsăritului și al Apusului! Nu există altă Divinitate în afară de El. De aceea, ia-L numai pe El ca *Wakīl* (*Cel care dispune toate chestiunile tale, adică ai încredere în Allah și încrede-te în El*).

10. Și fii răbdător (*o, Mohammed*) față de ceea ce zic ei (*necredincioșii*) și ține-te departe de ei într-o manieră bună (*fără a-i mostra sau a căuta răzbunare*)!

11. Și lasă-Mă pe Mine Singur să mă ocup de aceia care neagă (*versetele Mele*), cei care sunt în posesia lucrurilor bune din viață. Și dă-le lor răgaz (*pentru pedeapsa lor*) pentru un scurt timp (*până la timpul potrivit când va veni pedeapsa lor*)!

12. Cu adevărat, Noi avem (*în Ziua de Apoi*) lanțuri (*pentru a-i lega*) și un Foc furios (*ladul*).

13. Și mâncare înecăcioasă și chin dureros.

14. În Ziua când se vor cutremura cu violență Pământul și se vor face munții ca o dună de nisip risipit (*după ce în trecut a fost solid și ferm*).

15. Cu adevărat, Noi v-am trimis vouă (*o, oameni*) un Mesager (*Mohammed*) care să fie martor peste voi, așa cum am trimis și la Faraon un Mesager (*Moise*),

16. Însă Faraon nu i s-a supus Mesagerului (*Moise*) și l-am cuprins Noi cu o pedeapsă aspră.

17. Atunci, cum puteți evita pedeapsa, dacă nu credeți în Ziua (*Ziua Învierii*) care îi va face pe copiii cărunți (*îmbătrâniți de frica lucrurilor groaznice pe care o să le vadă în Ziua Învierii*),

18. În care Cerul va fi despicat (*de groaza acelei Zile*). Cu siguranță, Făgăduința Lui se va împlini negreșit!

19. Cu adevărat, aceasta (*toate lucrurile înfricoșătoare menționate mai înainte*) este o îndemnare: astfel, pe cel care voiește (*să o primească*) lasă-l să urmeze o Cale (*a supunerii și evlaviei*) către Domnul Său!

20. Cu adevărat, Domnul tău Știe că tu te rogi noaptea, pentru mai puțin de două treimi din ea, sau (*alteori*) jumătate din noapte, sau

(*alteori*) o treime din noapte, ca și o parte dintre aceia care sunt cu tine (*cei care te urmează*). Și Allah stabilește noaptea și ziua (*adică lungimea lor*). El știe că voi nu puteți petrece toată noaptea în rugăciune și astfel El se întoarce către voi cu Iertare și Milă, ușurându-vă vouă. Deci, recitați Coranul atât cât vă este cu putință (*în timpul rugăciunii de noapte*)! El știe că unii dintre voi vor fi bolnavi, alții călători prin lume în căutarea Harului lui Allah și că alții luptă pe Calea lui Allah. Deci recitați Coranul (*în timpul rugăciunii de noapte*) atât cât vă este cu putință, împliniți rugăciunea și dați *zakāh* (*caritatea anuală obligatorie*) și faceți-I lui Allah un împrumut frumos (*cheltuiți din banii voștri pentru o cauză bună, ajutând oamenii, căutând astfel Mulțumirea lui Allah*). Iar orice bine pe care-l faceți (*faptele bune din perioada vieții lumesti*) cu siguranță îl veți găsi la Allah, mai Bun și mai Mare ca răsplată. Și căutați Iertarea lui Allah. Cu adevărat, Allah este *Ghafūr* (*Prea iertător*), *Rahīm* (*Prea Îndurător*).

74. Surat Al-Muddathir (Cel înfășurat)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. O, tu (*Profetule*), cel înfășurat în veșminte!
2. Ridică-te și avertizează (*oamenii cu privire la Pedepsa lui Allah*)!
3. Și slăvește-L pe Domnul tău (*Allah*)!
4. Și curăță veșmintele tale!
5. Și stai departe de *ar-rujz* (*idoli și idolatrie*) (*așa cum faci deja*)!
6. Și nu dăruie un lucru căutând să dobândești mai mult (*sau: nu considera faptele tale de supunere față de Allah ca o favoare pentru El*).
7. Și pentru (*a primi*) Mulțumirea Domnului tău fii răbdător (*în ceea ce privește Poruncile Sale, acționând conform lor pentru a obține Mulțumirea Lui și, de asemenea, fii răbdător cu privire la Interdicțiile Sale, stând departe de ele*)!
8. Apoi, atunci când se va sufla în Corn (*Trâmbiță, de către îngerul Israfil, adică a doua suflare a Cornului*),
9. Cu adevărat, acea Zi va fi o Zi Grea –
10. Deloc ușoară pentru cei necredincioși.
11. Lasă-Mă Singur (*o, Profetule, să Mă ocup*) cu cel pe care l-am creat singur (*în pântecul mamei sale, fără nicio avere sau copii, etc.*) (*cu referire la Al-Walīd, fiul lui Mughirah Al-Makhzumi*).
12. Și căruia i-am dăruit apoi avere din abundență,
13. Și copii care să-i fie alături (*să îi fie tovarăși*).

14. Și i-am făcut Eu lui viața ușoară și netedă
15. Și apoi, *(după toate acestea)* el dorește *(cu lăcomie)* ca Eu să-i dau și mai mult *(chiar dacă el a negat Credința)*.
16. Ba nu! Cu adevărat, el s-a opus – cu încăpățânare – *ayat*-elor Noastre *(versete, revelații, semne, dovezi)*,
17. Iar Eu îl voi sili să se confrunte cu o chin aspru *(fără odihnă)*!
18. Într-adevăr, el a cugetat și a complotat *(despre ceea ce va urma să spună cu privire la Coran și cum l-ar putea discredita pe Profet)*!
19. Așadar, blestemat să fie: cum a complotat!
20. Și din nou blestemat să fie: cum a complotat!
21. Apoi el a privit *(a cugetat din nou asupra complotului său)*,
22. Apoi s-a încruntat și fața l s-a întunecat *(s-a încruntat pentru că nu a găsit nimic pentru a discredita Coranul și Profetul)*.
23. Apoi și-a întors spatele *(de la Adevăr)* cu aroganță.
24. Și a spus: „Acesta nu este decât vrăjitorie moștenită *(de la străbuni)*,
25. Acesta nu este decât vorba unui om!”
26. Îl voi arunca în *sakar (unul dintre numele Focului Iadului)*, să ardă acolo.
27. Și de unde să știi *(adică, tu nu-ți poți imagina, o, Mohammed)* cum *(cât de îngrozitor)* este *sakar*!
28. El nu lasă nimic *(nicio carne)* să rămână și nici nu lasă nimic *(oase)* neas,
29. Arzând și înnegrind pielea!

30. Și peste el sunt nouăsprezece (*îngeri puternici, ca păzitori ai Iadului*).

31. Și Noi nu am pus păzitori peste Foc decât îngeri. Și Noi nu am stabilit numărul lor (*al îngerilor, 19*) decât ca o încercare pentru necredincioși, astfel încât oamenii Scripturii (*evreii și creștinii, cei care au primit Cărțile Divine, Tora originală și Evanghelia originală a lui Isus*) să poată ajunge la o certitudine (*și anume că Nobilul Coran este Adevărul, deoarece este în acord cu Cărțile lor, în privința numărului 19*) și ca să sporească în credință dreptcredincioșii (*că acest Coran este Adevărul*), și pentru ca nicio îndoială să nu rămână pentru oamenii Scripturii (*evreii și creștinii*) și dreptcredincioși, și pentru ca aceia care au în inimile lor o boală (*a ipocriziei*) și cei necredincioși să spună: „Ce a intenționat Allah cu această (*ciudată*) pildă (*număr*)?” Astfel îl duce Allah în rătăcire pe cel pe care voiește El și îl călăuzește pe cel pe care El voiește. Și nimeni nu știe (*numărul lor*) soldații (*adică îngerii*) Domnului tău în afară de El. Și acesta (*Iadul*) nu este decât o aducere-aminte (*avertizare*) pentru oameni.

32. Ba nu! Și (*jur*) pe Lună,

33. Și (*jur*) pe noapte când se îndepărtează,

34. Și (*jur*) pe zorii zilei, când se luminează,

35. Cu adevărat, acesta (*Iadul*) nu este decât unul dintre cele mai mărețe (*semne*).

36. O avertizare pentru omenire –

37. Pentru oricare dintre voi care alege să meargă înainte (*spre Allah, prin supunere și fapte bune*) sau să rămână în urmă (*prin nesupunere și păcate*).

38. Fiecare suflet va fi un zălog (*ostatic, reținut*) pentru ceea ce și-a agonisit (*pentru ceea ce a făcut*) (*adică nu poate merge mai departe până nu achită dreptul celorlalți oameni și nu primește pedeapsa pentru faptele sale rele*),

39. În afară de cei din dreapta (*credincioșii evlavioși, adevărați, ai monoteismului islamic, care primesc Cartea cu înregistrările faptelor lor, în Ziua Judecării, în mâna dreaptă*).

40. În Grădini (*Paradisul*) se vor întreba unii pe alții

41. Despre *al-mujrimîn* (*nelegiuți, politești, necredincioși*) (*Și îi voi întreba pe ei:*)

42. „Ce v-a făcut să intrați în *sakar* (*lad*)?”

43. Ei vor răspunde: „Noi nu am fost dintre aceia care se rugau,

44. Și nu îl hrăneam pe cel nevoiaș,

45. Și noi vorbeam cu minciună (*ceea ce Allah urăște*) cu cei care vorbeau, de asemenea, cu minciună (*bârfitorii*).

46. Și noi obișnuiam să negăm Ziua Recompensei (*Ziua de Apoi*),

47. Până ce ne-a venit nouă ceea ce este sigur (*adică moartea*)”.

48. Astfel, ei nu vor beneficia de nicio mijlocire a (*niciunuia dintre*) mijlocitorilor.

49. Atunci ce se întâmplă cu ei (*adică cu necredincioșii*) (*cum pot ei*) de se întorc ei de la (*a primi*) Îndrumare?

50. (*Ei se întorc*) Ca și cum ar fi măgari sălbatici (*speriați*),

51. Fugind de un leu.

52. Însă nu, fiecare dintre ei dorește să i se dea niște foi împrăștiate (*venind de la Allah cu un înscris că islamul este religia cea dreaptă și că Mohammed a venit cu Adevărul de la Allah*).

53. Ba nu! Ei nu se tem de Viața de Apoi (*cu Pedepsele lui Allah*).

54. Ba nu! Cu adevărat, acesta (*Coranul*) este o Îndrumare,

55. Deci oricine vrea (*să primească Îndrumarea*) va primi Îndrumarea din acesta (*citindu-l – pe el, Nobilul Coran*)!

56. Însă ei nu vor primi Îndrumarea decât dacă Allah voiește; El este Cel care merită evlavia și supunerea omenirii și El este Cel Care iartă (*păcatele robilor Săi*).

75. Surat Al-Qiyamah (Învierea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Jur pe Ziua Învierii
2. Și jur pe sufletul care singur se învinuiește (*adică sufletul credincioșilor, care-și reproșează atunci când comit un păcat sau o greșeală!*)
3. Oare socotește omul (*necredinciosul*) că Noi nu vom aduna (*reasambla*) oasele sale (*în Ziua Învierii*)?
4. Ba da, Noi suntem în stare să potrivim în ordinea perfectă vârfulurile degetelor sale (*amprente, fiecare ființă umană are amprente unice, dovedind că Domnul nostru [Allah] este Creatorul Suprem, al tuturor lucrurilor!*)
5. Ba nu! Omul (*neagă Reînvierea și Judecata, de aceea el*) vrea să păcătuiască în continuare pentru tot restul vieții sale.
6. El întreabă (*contrazicând*): „Când va fi Ziua Învierii?”
7. Însă atunci când vederea va fi înfricoșată și uluită (*din cauza lucrurilor înfricoșătoare din Ziua Învierii*),
8. Și Luna se va întuneca,
9. Și Soarele și Luna vor fi unite (*vor intra unul în celălalt, sau vor fi suprapuse, sau vor fi lipsite de lumină și vor răsări împreună de la Vest*).
10. (*Atunci*) În acea Zi, omul va spune: „Unde este scăparea (*refugiul*) (*scăparea de pedeapsă*)?”
11. Nu! Nu există niciun refugiu!

12. *(Numai)* La Domnul Tău va fi destinația finală în acea Zi *(iar El va răsplăti sau pedepsi pe fiecare conform cu ceea ce merită și cu ceea ce a făcut în viața lumească).*

13. În Ziua aceea i se va vesti omului ceea ce a trimis înainte *(adică ceea ce a făcut bun sau rău în viața sa)* și ceea ce a lăsat în urma sa *(lucrurile bune sau rele, tradițiile pe care el le-a practicat sau inventat, pe care oamenii le-au luat ca exemplu după moartea sa).*

14. Ba nu! Omul va fi un martor împotriva lui însuși *(deoarece părțile corpului său [pielea ochii, mâinile, picioarele, urechile etc.] vor depune mărturie despre faptele sale).*

15. Chiar dacă el va aduce justificările sale *(pentru a acoperi faptele sale rele, acestea nu-l vor ajuta cu nimic).*

16. *(O, Mohammed)* Nu mișca limba ta cu el *(repetând cuvintele Coranului pe care le auzi de la îngerul Gavrîl, atunci când primești Revelația)* pentru ca să grăbești memorarea lui *(temându-te să nu-l uiți)!*

17. Noi suntem Cei care-l vom strânge *(în pieptul tău)* și îți vom da priceperea să-l reciți *(oricând vrei în predicile tale).*

18. Iar când Noi ți-l vom recita *(prin îngerul Gavrîl)*, urmează recitarea sa *(apoi recită așa cum ai auzit)!*

19. Apoi, Noi *(Allah)* suntem Cei care îl vom face pe el clar *(pentru tine, pentru ca tu să înțelegi interpretarea și poruncile sale).*

20. Ba nu *(nu este așa cum pretindeți, o idolatrii, că voi nu veți fi reînviați și socotiți pentru faptele voastre)!* Însă, cu adevărat, voi vă doriți viața lumească *(și podoabele sale)*

21. Și neglijați Viața de Apoi *(și fericirea ei)!*

22. În Ziua acea, vor fi unele fețe luminoase și strălucitoare

23. Privind la Domnul Lor *(Allah).*

24. Și unele fețe, în Ziua aceea, vor fi încruntate și întunecate,
25. Gândind *(și așteptând)* că unele nenorociri sunt pe cale să cadă asupra lor, care le vor rupe spinările.
26. Ba nu! Atunci când el *(sufletul)* ajunge la claviculă *(adică, atunci când iese din corp, omul aflându-se în pragul morții)*.
27. Și va fi spus *(de către cei prezenți)*: „Cine-l poate tămădui *(și salva de la moarte)*?”
28. Și el *(cel aflat pe moarte)* va fi sigur că timpul pentru despărțire *(moarte)* a venit *(deoarece el vede îngerii morții care vin să-i însoțească sufletul)*;
29. Și un picior se va încrucișa peste celălalt picior,
30. În Ziua aceea, către Domnul tău *(Allah)* va fi îndrumarea!
31. El *(necredinciosul)* nici nu a crezut *(în Coran și în Mesajul Profetului)*, nici nu s-a rugat!
32. Ci, dimpotrivă, el a tăgăduit *(Coranul și Mesajul Profetului)* și a întors spatele!
33. Apoi el s-a dus spre familia sa cu îngâmfare *(admirându-se)*!
34. Vai ție *(o, necredinciosule)*! Și încă o dată, vai ție!
35. Și încă o dată, vai ție *(o, necredinciosule)*! Și încă o dată, vai ție!
36. Oare crede omul că va fi neglijat *(fără a primi porunci și interziceri de la Domnul său, Allah, și fără să fie recompensat sau pedepsit pentru lucrurile obligatorii poruncite lui de către Domnul său, Allah)*?
37. Oare nu a fost el o *nutfah* *(picături)* din *mani* *(secreții provenite de la ambele sexe)* eliminate?

38. Apoi el a devenit '*alaqah (un cheag de sânge atârnat)*, apoi El (*Allah*) l-a creat (*pe el*) și i-a dat (*lui*) înfățișare armonioasă,

39. Și a făcut din el două sexe, bărbat și femeie.

40. Oare nu este El (*Allah, Cel care a făcut toate acestea*) Capabil să-i învie pe cei morți? (*Da! El poate să facă orice lucru!*)

76. Surat Al-Insan (Omul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Oare nu a existat pentru om o perioadă de timp (*înainte ca sufletul să îi fie insuflat*), când el nu era nimic care să fie menționat (*adică el nu exista pentru a fi menționat*)?
2. Cu adevărat, Noi l-am creat pe om din *nutfah* (*picături provenite de la ambele sexe, aflate în interiorul pântecelui*) amestecată. Vrem să îl încercăm (*prin poruncile și interzicerile pe care Noi i le-am impus*): astfel, Noi l-am făcut pe el cu auz (*capabil să audă versetele Noastre*) și cu vedere (*capabil să vadă Semnele și Dovezile Noastre*).
3. Cu adevărat, Noi i-am arătat lui (*cu claritate*) Calea (*adevărului și a falsității, a binelui și a răului*), fie că el va fi (*credincios și*) recunoscător (*dacă el alege calea binelui*) sau (*necredincios și*) nerecunoscător (*dacă el alege calea răului*).
4. Cu adevărat, Noi am pregătit pentru necredincioși lanțuri (*lanțuri din fier pentru a le lega picioarele cu ele*), verigi (*cu care mâinile lor vor fi legate de gâturile lor*) și un Foc aprins.
5. Cu adevărat, credincioșii cei evlavioși vor bea (*vin*) dintr-un potir, al cărui amestec va fi (*apă de la un izvor cu miros dulceag din Paradis numit*) *Kafur*,
6. Un izvor din care robii lui Allah vor bea, făcându-l să țâșnească din abundență (*oriunde se vor afla ei*).
7. Aceștia (*sunt cei care*) își îndeplinesc jurămintele și se tem de o Zi al cărui rău se va răspândi peste tot.
8. Și ei dau hrană, în ciuda (*nevoii și a*) dragostei lor pentru ea (*sau: „de dragul Lui”*) celor sărmani, orfanilor și captivilor (*de război*),

9. *(Spunând:)* „Noi vă hrănim pe voi doar de dragul lui Allah. Nu vrem nici răsplată și nici mulțumiri de la voi!
10. Cu adevărat, noi ne temem de o Zi severă și chinuitoare de la Domnul nostru *(în timpul căreia fețele vor fi negre și încruntate din cauza lucrurilor teribile pe care ei le vor vedea)!”*
11. Așadar, Allah i-a salvat pe ei de răul acelei Zile și le-a dat lor strălucirea frumuseții *(pe fețele lor)* și bucurie *(în inimile lor)*
12. Și El i-a răsplătit pentru ceea ce au îndurat răbdători *(I s-au supus lui Allah în timpul vieții lor lumești)* cu Paradisul și mătase *(veșminte din mătase),*
13. *(Ei vor fi)* Rezemați acolo pe divanuri împodobite *(cu cele mai frumoase acoperăminte),* fără să vadă nici Soare *(nu vor simți niciun pic de fierbințeală),* nici *(să simtă)* prea mult frig *(ei nu vor simți niciun fel de frig în Paradis),*
14. Și deasupra lor se află umbra lor *(umbra copacilor Paradisului)* și ramurile fructelor lor *(ale copacilor)* vor atârna jos la îndemâna lor.
15. Și printre ei se va trece *(vor trece servitori)* cu vase de argint *(cu mâncare)* și cupe cristaline,
16. Cupe limpezi, făcute din argint *(și vor avea puritatea argintului și transparența sticlei),* ei *(servitorii)* îi determină măsura *(băuturii din cupe)* exactă *(cantitatea pe care locuitorii Paradisului o doresc).*
17. Și li se va da să bea acolo dintr-o cupă *(de vin)* amestecată cu ghimbir,
18. Un izvor acolo, numit *Salsabil.*
19. Și printre ei vor trece *(servindu-i)* băieți veșnic tineri. Atunci când îi vezi, crezi că ei sunt *(la fel de frumoși ca)* perle risipite *(luminoși).*
20. Și când te vei uita acolo *(oriunde în Paradis),* vei vedea o plăcere *(care nu poate fi imaginată)* și o împărăție măreață.

21. Vor purta veșminte verzi din mătase fină (*pe interior*) și din mătase groasă (*la exterior*). Și ei vor fi împodobiți cu brățări de argint și Domnul lor le va da o băutură pură.

22. (*Și li se va spune lor:*) „Cu adevărat, aceasta este o răsplată pentru voi (*pentru ceea ce ați făcut în viața lumească*) și străduința voastră (*faptele voastre bune*) a fost acceptată (*și apreciată*).

23. Cu adevărat, Noi suntem Cei care ți-am trimis (*o, Mohammed*) Coranul treptat (*în etape*),

24. De aceea, fii răbdător (*o, Mohammed*), statornic Poruncii Domnului tău (*fiindu-l supus Lui și răspândind Mesajul Său omenirii*) și nu te supune vreunui păcătos sau necredincios dintre ei,

25. Și pomenește Numele Domnului tău (*des*) în fiecare dimineață și după-amiază,

26. Și în timpul nopții prosternează-te în fața Lui (*adică roagă-te*) și slăvește-L pe El o mare parte din noapte (*rugăciunea Tahajjud*).

27. Cu adevărat, aceștia (*necredincioșii*) iubesc viața lumească (*prezentul trecător*) și lasă în urma lor (*neglijează*) o Zi (*Ziua Învierii*) grea (*dificilă*).

28. Noi suntem Cei care i-am creat pe ei și am întărit formele lor (*i-am creat în mod perfect*) și atunci când Ne dorim, Noi putem (*să îi distrugem și*) să îi înlocuim pe ei în întregime cu alții asemeni lor (*oameni ca și ei, dar ascultători și supuși Voinței lui Allah*).

29. Cu adevărat, acesta (*capitolul din Coran*) este o avertizare; așadar, pe cel care dorește, lasă-l să apuce o Cale (*a credinței și a evlaviei*) către Domnul său.

30. Însă nu puteți voi dori (*să faceți ceva*) decât dacă Allah Dorește (*ca voi să faceți acel lucru, altfel, voi nu veți putea – referire la Destinul Divin*). Cu adevărat, Allah este 'Alīm (*Atoatecunoscător a tuturor lucrurilor creaturilor Sale*), Hakīm (*Preaînțelept în Hotărârile Sale*).

31. El va accepta sub Îndurarea Sa pe oricine El (*Allah*) Dorește, cât despre oamenii nedreți (*nelegiuiții, politeiștii*), El a pregătit pentru ei chin dureros.

77. Surat Al-Mursalat (Cele trimise)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. (*Jur*) Pe cele (*vânturile*) trimise unele după altele,
2. Și pe vânturile puternice, care suflă cu putere,
3. Și pe acelea (*vânturile*) care risipesc (*norii și ploaia*),
4. Și pe acestea (*versetele Coranului*) care separă (*ceea ce este corect de ceea ce este greșit*),
5. Și pe aceștia (*îngerii*), care transmit (*de la Allah*) Revelațiile (*pentru Mesagerii lui Allah*),
6. Ca (*el, Coranul*) să fie o dovadă (*pentru ca Allah să îi pedepsească pe oamenii care nu l-au urmat și pentru a desființa toate scuzele oamenilor, din moment ce El le-a trimis lor un Coran, însă ei nu l-au urmat*) sau ca o avertizare (*pentru omenire*).
7. Cu adevărat, ceea ce vi s-a promis se va întâmpla!
8. Apoi, când stelele își vor pierde lumina,
9. Și când Cerul se va despica,
10. Și când munții vor fi spulberați,
11. Și când Mesagerii vor fi adunați la timpul fixat pentru ei (*pentru a mărturisi împotriva popoarelor lor*)!...
12. Pentru ce (*măreață și teribilă*) Zi au fost ei (*Mesagerii*) amânați (*pentru judecata dintre ei și popoarele lor*)?
13. Pentru Ziua Judecății (*printre oameni*).

14. Și cum ai putea tu ști *(o, omule)* ce este Ziua Judecății *(și cum va fi aceasta)* *(nu îți poți imagina oroarea și severitatea ei)*?
15. Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă *(Ziua Învierii)*!
16. Oare nu i-am nimicit Noi pe strămoși *(cei din națiunile anterioare, deoarece ei i-au negat pe Mesageri, așa cum au fost neamul lui Noe, 'Ad și Thamud)*?
17. Apoi Noi facem ca generațiile viitoare *(care sunt asemeni lor în rătăcire și neascultare)* să îi urmeze pe ei *(în pieire)*.
18. Astfel îi tratăm Noi pe cei păcătoși *(politeiștii și necredincioșii din Mecca, care l-au respins pe Profet)*!
19. Vai în acea Zi pentru cei care o neagă *(Ziua Învierii)*!
20. Oare nu v-am creat Noi pe voi *(o, necredincioșilor)* dintr-o apă disprețuită *(lichidul seminal)*?
21. Apoi, Noi am așezat-o într-un loc sigur *(pântecele)*,
22. Pentru o perioadă *(aceea a sarcinii, a cărei timp poate fi determinat și cunoscut doar de Allah)* determinată *(și cunoscută)*.
23. Și Noi am fost Capabili *(să îl creăm, să îi dăm o formă și să îl scoatem din pântecele mamei sale viu, sub forma unui copil)* și Noi suntem Cei mai Buni în a face astfel.
24. Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă *(Puterea Noastră)*!
25. Oare nu am făcut Noi Pământul un vas *(un loc)* de primire
26. Pentru *(a îi cuprinde pe)* cei vii *(în casele lor)* și cei morți *(în mormintele lor)*?
27. Și oare nu am plasat Noi acolo munți fermi și înalți *(ca ancore adânci și de nezdruncinat, astfel încât Pământul să nu se cutremure sub picioarele voastre)* și nu v-am dat vouă să beți apă dulce?

28. Vai în Ziua aceea pentru cei care neagă *(toate aceste binecuvântări și binefaceri)*!
29. *(Necredincioșilor li se va spune în Ziua Învierii:)* „Mergeți voi către *(Focul Iadului)* ceea ce obișnuiți să tăgăduiți *(în viața lumească)*!
30. Mergeți voi către o umbră *(a fumului Focului Iadului, care urcă și se separă)* în trei coloane *(de fum)*,
31. (Care nu este) nici umbroasă, nici nu este de vreun folos împotriva Văpăii puternice a Focului!”
32. Cu adevărat, el *(Iadul)* aruncă scânteii *(mari)* cât castelele,
33. Ca și când ele ar fi niște cămile negre a căror culoare înclină către galben *(arabii din trecut utilizau cuvântul „cămile” în poeziile lor, ca o asemănare cu castelele)*.
34. Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă *(Ziua Învierii)*!
35. Aceasta va fi o Zi în care ei *(necredincioșii)* nu vor vorbi *(folosind cuvinte care ar putea să fie în beneficiul lor)*
36. Și nu li se va permite să folosească nicio scuză *(deoarece ei nu au nicio scuză pentru necredința lor)*.
37. Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă *(Ziua Învierii)*!
38. Aceasta va fi o Zi a Judecării! Vă vom aduna Noi pe voi și pe oamenii de dinainte laolaltă *(în această Zi, Allah va Judeca printre toți oamenii)*.
39. Așadar, dacă aveți un plan *(vicleșug, pentru a scăpa de Pedeapsa lui Allah)*, atunci folosiți-l împotriva Mea *(pentru a vă salva pe voi înșivă de la Pedeapsa lui Allah, dacă voi chiar ați ați putea)*!
40. Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă *(Ziua Învierii)*!
41. Cu adevărat, cei evlavioși *(care s-au temut de Allah în viața lumească urmând Poruncile Sale și evitând ceea ce El a interzis)* se vor afla la umbră *(a copacilor)* și printre izvoare *(de ape curgătoare)*,

42. Și (*printre*) fructe, dintre cele pe care ei le doresc.
43. (*Și li se va spune lor:*) „Mâncați și beți în tihnă (*cu bucurie*), pentru ceea ce (*faptele bune din viața lumească*) obișnuiți să faceți!”
44. Cu adevărat, astfel (*cu o astfel de răsplată generoasă*) îi răsplătim Noi pe binefăcători.
45. Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă (*Ziua Învierii*)!
46. (*O, voi, necredincioși!*) Mâncați și bucurați-vă (*în această viață lumească*) pentru puțin timp. Cu adevărat, voi sunteți *mujrimin* (*politeiști, păcătoși*).
47. Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă (*Ziua Învierii*)!
48. Și când li se spune lor (*în viața lumească*): „Prosternați-vă (*în rugăciune*)!” Ei nu se prosternează (*mai degrabă, ei persistă în aroganța și încăpățânarea lor*).
49. Vai în Ziua aceea pentru cei care neagă (*versetele Coranului lui Allah*)!
50. Apoi, (*dacă ei nu cred în acest Coran*) în ce alte cuvinte (*afirmații, carte*) decât acestea (*Coranul*) vor crede ei?

78. Surat An-Naba' (Marea Veste)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Despre ce întrebă ei (*necredincioșii*) (*unul pe celălalt*)?
2. Despre vestea cea mare (*Coranul, care vorbește despre Înviere, pe care necredincioșii o neagă*),
3. În privința căreia ei (*necredincioșii*) sunt în neînțelegere (*adică se îndoiesc în privința ei și o neagă*).
4. Ba nu (*nu este așa cum voi, necredincioșilor, credeți*)! Cu adevărat, ei vor afla (*rezultatul faptului că au negat Ziua Învierii*)!
5. Și încă o dată: nu! Ei vor afla (*și vor confirma, după primirea pedepsei, că Mohammed le spunea adevărul atunci când îi avertiza*).
6. Oare nu am făcut Noi Pământul gata (*asemeni unui pat*) (*pentru ca voi să locuiți pe el*)?
7. Și (*oare nu am făcut Noi*) munții asemeni unor țărugi (*astfel încât Pământul să fie întărit și să nu se clatine sub pașii voștri din cauza vitezei sale mari de mișcare*)?
8. Și v-am creat Noi pe voi în perechi (*bărbat și femeie*)?
9. Și am făcut Noi somnul vostru (*un mijloc*) pentru odihnă (*pentru trupurile voastre, în timpul pauzei de la munca voastră din timpul nopții*)?
10. Și am făcut Noi din noapte un veșmânt (*acoperământ*) (*pentru a vă acoperi și a vă ascunde în întunericul său*)?
11. Și am făcut Noi ziua (*un mijloc*) pentru agonisirea mijloacelor de trai?
12. Și am creat Noi deasupra voastră șapte (*Ceruri*) puternice,

13. Și am făcut Noi (*acolo*) un Siraj (*lampă, sursă de lumină și căldură; adică Soarele*) strălucitor?
14. Și am trimis Noi din nori (*care sunt gata să aducă ploaia*) apă din belșug
15. Pentru ca să putem să aducem cu ea grâne (*din care oamenii să mănânce*) și vegetație (*din care animalele să mănânce*),
16. Și grădini cu vegetație deasă?
17. Cu adevărat, Ziua Judecății este un timp fixat!
18. Ziua în care Cornul (*Trâmbița*) va fi suflat și veți ieși voi în cete (*grupuri după grupuri*),
19. Și Cerul se va deschide și el va deveni asemeni unor porți (*pentru ca îngerii să coboare*)
20. Și munții vor fi mutați din locurile lor și ei vor fi asemeni unui miraj.
21. Cu adevărat, Iadul (*în acea Zi*) va fi la pândă (*după necredincioși și va fi un punct de ambuscadă pentru ei*)
22. Pentru nelegiuți (*asupritori, tirani, cei care au încălcat Poruncile lui Allah*), el (*Iadul*) va fi locuință,
23. Ei vor locui acolo (*în Iad*) timp de veacuri (*adică veșnic*),
24. Nu vor gusta în el nimic răcoros (*pentru a se răcori de căldura Iadului*), nici vreo băutură (*pentru a își potoli setea*),
25. În afară de apă clocotită și puroi murdar de la răni (*care va ieși din pieile locuitorilor Focului*),
26. (*Aceasta este*) O pedeapsă (*dreaptă și*) corespunzătoare (*conform faptelor lor rele*).
27. (*Căci*) Cu adevărat, ei nu se așteptau la judecată (*pentru păcatele lor; ei nu s-au temut de Ziua Judecății, fapt pentru care nu au împlinit fapte bune, de pe urma cărora să beneficieze în acea Zi*).

28. Însă ei au negat *ayat*-ele (*versete, revelații, semne, dovezi*) Noastre, în întregime,
29. Și toate lucrurile pe care Noi le-am înregistrat într-o carte.
30. „Așadar, gustați voi (*o, necredincioși, rezultatul faptelor voastre rele*)! Și nu vă vom spori Noi vouă decât chinul!”
31. Cu adevărat, pentru cei evlavioși (*și dreptcredincioși, care se tem de Allah și care împlinesc faptele bune pe care El le-a poruncit și care se abțin de la faptele rele pe care El le-a interzis*) va fi o izbândă măreață (*Paradisul*):
32. Grădini și vițe de vie,
33. Și tinere (*soții*) cu sâni rotunjiți (*mature*), de aceeași vârstă,
34. Și cupe pline (*de vin minunat care nu te îmbată*).
35. Nicio *laghw* (*vorbă urâtă, rea, în van*) nu vor auzi ei acolo, nici minciuni.
36. (*Toate acestea sunt*) O răsplată de la Domnul tău, un dar chibzuit îmbelșugat (*pe măsura faptelor lor bune*)
37. (*De la*) Domnul Cerurilor și al Pământului și al celor care se află între ele, *Ar-Rahman (Preamilostivul)*, Căruia ei (*oamenii*) nu pot îndrăzni să-l vorbească (*în Ziua Învierii, în afară de ceea ce El le îngăduie*).
38. Ziua în care *Ar-Rūh (îngerul Gavriil)* și îngerii se vor așeza în rânduri și nu vor vorbi afară de acela căruia *Ar-Rahman (Preamilostivul)* îi va îngădui și care va vorbi ceea ce este adevărat.
39. Acea este Ziua adevărată (*care va sosi cu siguranță*). Așadar, oricine dorește, trebuie să caute o cale către Domnul său (*prin supunerea în fața Sa în această viață lumească*).
40. Cu adevărat, Noi v-am avertizat pe voi despre un chin apropiat – Ziua în care omul va vedea (*rezultatul*) a ceea ce mâinile sale au făcut (*dintre fapte*), iar necredinciosul va spune: „Îmi doresc să fi fost țărână (*și să nu fi fost înviat, pentru a primi aceste pedepse*)!”

79. Surat An-Nazi'at (Cei care smulg)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. (*Jur*) Pe cei (*îngerii*) care smulg cu putere și cu violență (*sufletele necredincioșilor în momentul morții*),
2. Și pe cei (*îngerii*) care scot cu blândețe (*sufletele dreptcredincioșilor în momentul morții*),
3. Și pe cei (*îngerii*) care înoată de-a lungul (*coborând din Cer pe Pământ și urcând de pe Pământ în Cer*),
4. Și pe cei (*îngerii*) care se întrec, ca într-o cursă (*să îndeplinească Poruncile lui Allah*),
5. Și pe cei (*îngerii*) care îndeplinesc Poruncile Domnului lor (*cu privire la chestiunile lumești, cu care Allah i-a însărcinat*) (*că voi, necredincioșilor, veți fi înviați pentru a vă primi pedeapsa*)!
6. În Ziua în care Pământul se va zgudui cu putere (*după prima suflare în Trâmbiță, în timpul căreia fiecare persoană va muri*),
7. Fiind urmat de cea de a doua suflare (*în timpul căreia fiecare persoană va fi înviată*),
8. În Ziua aceea, inimile (*necredincioșilor*) se vor zgudui (*de frică, panică și anxietate*),
9. Iar privirile lor vor fi umile și plecate.
10. Ei spun (*necredincioșii în timpul vieții lumești*): „Este posibil ca noi să fim reîntorși la starea pe care o aveam înainte pe Pământ (*adică vie*)?”
11. Cum! După ce noi am devenit (*după moartea noastră*) oase putrede (*cum am putea, atunci, să fim aduși din nou la viață*)?”
12. Ei spun: „În acest caz (*dacă noi vom fi readuși cu adevărat la viață*), aceasta ar fi o întoarcere (*dezastruoasă*) pierdută (*din moment ce va fi imposibil să evităm pedeapsa*)!”
13. Însă, va fi doar un singur strigăt (*cea de a doua suflare în Trâmbiță*),
14. Când iată, ei se vor afla pe suprafața Pământului (*în viață, după moartea lor*)!
15. A ajuns la tine (*o, Mohammed*) povestea lui Moise?

16. Atunci când Domnul său l-a chemat în valea cea sacră, Tuwa,
17. *(Spunându-i: O, Moise)* „Du-te la Faraon, căci, cu adevărat, el a întrecut toate limitele *(în ceea ce privește nelegiuirile, păcatele, politeismul și necredința)!*”
18. Și spune-i *(lui)*: „Vrei *(îți dorești)* să te curățești *(de păcate și să crezi în Allah Cel Atotputernic)*?”
19. Și să te călăuzesc către Domnul tău, astfel încât tu să fii cu frică de El *(să devii evlavios și să te oprești de la comiterea de păcate și de la nelegiuiri, iar inima ta cea crudă să devină blândă)?*”
20. Apoi el *(Moise)* i-a arătat lui semnul cel măreț *(miracolul toiagului său, care s-a transformat într-un șarpe uriaș),*
21. Însă el *(Faraonul)* a tăgăduit și nu s-a supus,
22. Apoi, el i-a întors spatele, străduindu-se *(împotriva lui Moise).*
23. Apoi, el și-a adunat *(oamenii)* și a strigat tare,
24. Spunând: „Eu sunt domnul vostru, cel preaînalt!”
25. De aceea, Allah l-a lovit pe el cu pedeapsă în Ziua Judecării *(în Foc)* și cu pedeapsă în această viață lumească *(prin înecarea în Marea Roșie).*
26. Cu adevărat, în aceasta este o lecție *(exemplu, avertizare)* pentru oricine se teme de Allah.
27. *(O, voi, necredincioși, care negați Ziua Învierii)* Este crearea voastră *(după moarte)* mai grea sau *(crearea)* a Cerului pe care El *(Allah)* l-a înălțat *(deasupra voastră, fără a avea stâlpi de susținere)?*
28. El a ridicat bolta lui *(a Cerului)* și a desăvârșit-o,
29. Și El a acoperit noaptea lui *(a Cerului)* cu întunecime *(adică a făcut ca întreg Universul să se scufunde în întuneric)* și a scos la iveală *(din această întunecime)* ziua lui *(prin atmosfera care aduce razele Soarelui, ce sunt invizibile până când ating atmosfera care le transformă în lumină și, din această cauză, în afara atmosferei, Soarele pare a fi un disc întunecat, albastru).*
30. Și după aceea, El a întins Pământul *(și i-a dat forma unui ou de struț),*
31. Și El a făcut să iasă apoi din el *(din pământ)* apa lui *(care provine de la gazele vulcanice, care formează norii din cauza temperaturilor mai joase ale straturilor mai înalte ale atmosferei, care aduc apoi ploaia, iar*

aceasta este apa ce se află pe Pământ și astăzi) și pășunea lui (adică vegetația care provine de la solul vulcanic),

32. Și El a fixat munții cu putere *(pe Pământ, făcându-i asemeni unor țărugi, pentru a stabiliza Pământul, în ciuda vitezei mari de rotație),*

33. *(Toate acestea au fost făcute de Allah)* Drept înzestrare și folos pentru voi și vitele voastre.

34. Însă când Catastrofa cea mai mare *(cea de a doua suflare în Corn și Ziua Învierii)* va sosi,

35. Ziua în care omul își va aduce aminte de cele pentru care a trudit *(în timpul vieții lumești: faptele bune sau rele),*

36. Iar Focul Iadului va fi arătat cu claritate pentru toți cei care văd,

37. Apoi, pentru cel care a întrecut toate limitele *(în necredință, păcat),*

38. Și a preferat viața lumească *(urmând poftele sale și fiind indiferent cu privire la Viața de Apoi),*

39. Cu adevărat, Focul Iadului va fi sălașul *(său).*

40. Însă, pentru cel care se teme să stea *(la Judecată)* înaintea Domnului său și *(din această cauză)* s-a oprit pe sine de la dorințe,

41. Cu adevărat, Paradisul va fi sălașul *(său).*

42. Ei *(necredincioșii)* te întreabă pe tine *(o, Mohammed)* despre Ceas *(Ziua Judecății)* *(bătându-și joc):* „Când va fi termenul lui hotărât?”

43. Despre care tu nu ai cunoștințe,

44. Domnului tău *(Cel fără parteneri)* îi aparține *(cunoașterea lui)* termenul lui.

45. Tu *(o, Mohammed)* ești doar un prevenitor pentru cei care se tem de el,

46. Iar în Ziua când îl vor vedea *(Ceasul)*, li se va părea *(lor)* că ei nu au petrecut *(în viața lumească)* decât o amiază sau o dimineață.

80. Surat 'Abasa (El s-a încruntat)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. El (*Mohammed*) s-a încruntat și s-a întors cu spatele,
2. Atunci Când bărbatul orb (*'Abd Allah ibn Umm-Maktum*) a venit la el (*pentru a îi cere sfatul, în timp ce Profetul era foarte ocupat, predicându-le unora dintre conducătorii tribului Quraiș*).
3. Și cum ai putea tu să știi? Poate că el ar putea fi purificat (*prin sfatul tău*),
4. Sau poate el ar fi primit călăuzirea (*ar fi primit îndrumare*) și călăuzirea ar fi fost spre folosul său!
5. Cât despre el (*conducătorul tribului Quraiș*), care este indiferent (*care nu își dorește să primească îndrumarea și predica ta*), considerând că își este sieși de ajuns,
6. Tu îl iei mai mult în considerare (*prin ascultarea lui*),
7. În timp ce vina nu va fi asupra ta dacă acesta nu se purifică (*din moment ce tu ești doar un Mesager care transmite Mesajul lui Allah, iar călăuzirea oamenilor îi revine doar lui Allah, Care nu are pe nimeni egal*)?
8. Cât despre acela care a venit la tine străduindu-se (*cu zel adevărat pentru a primi cunoașterea*),
9. În timp ce se teme (*de Allah în inima sa*) (*adică, el speră că va primi Mila lui Allah și se teme de Pedepsa lui Allah*),
10. Tu îl neglijezi și de la el îți abați atenția (*îndreptând-o spre altcineva*).

11. Însă nu *(o, Profet al lui Allah)*! Cu adevărat, el *(această Surah/Coranul)* este o avertizare *(pentru tine și pentru toți cei care își doresc să fie îndemnați),*

12. De aceea, pe oricine voiește, lasă-l să-L menționeze pe El *(să menționeze Numele lui Allah și să Îi urmeze învățăturile, care au fost menționate în Revelația Sa, Coranul).*

13. El *(acest Coran)* este pe Foi Nobile,

14. Înălțate *(glorificate)*, purificate *(departe de orice modificare și distorsionare),*

15. În mâinile unor scribi *(îngerii),*

16. Onorabili *(nobili în ceea ce privește etica lor)* și pioși *(în ceea ce privește faptele lor și ascultători).*

17. Blestemat să fie omul *(necredincios)*! Cât de necredincios *(și de nerecunoscător)* este el *(față de Allah, Domnul său)!*

18. *(Oare nu a văzut el)* Din ce lucru El l-a creat pe el?

19. Din *nutfah (o picătură de material seminal)* El l-a creat pe el și apoi l-a potrivit pe el în proporțiile convenite *(în faze: de la o picătură de material seminal l-a transformat în 'alaqah, apoi în mudgha, apoi în oase, apoi i-a îmbrăcat oasele cu carne, apoi a suflat spiritul în el).*

20. Apoi, El i-a ușurat calea *(în afara pântecelui mamei sale),*

21. Apoi, El l-a făcut pe el să moară și l-a pus în mormântul său.

22. Și atunci când El *(Allah)* va dori, El îl va învia pe el!

23. Ba nu *(nu este așa cum pretinde necredinciosul, că și-a îndeplinit obligațiile față de Allah)*! *(Cu adevărat)* El *(necredinciosul)* nu a îndeplinit ceea ce El i-a Poruncit *(adică să creadă în Allah și să l se supună, urmând religia Sa).*

24. Apoi, lasă-l pe om să privească *(să cugete)* la hrana sa *(lasă-l să cugete la cum a creat-o Allah):*

25. Noi am vărsat *(pe Pământ)* apă din belșug,
26. Și Noi am crăpat Pământul, despiciându-l *(pentru plantele, care au ieșit din interiorul Pământului la suprafața acestuia),*
27. Și am făcut Noi apoi să crească pe el grâne,
28. Și struguri și trifoi *(adică furaje verzi pentru vite),*
29. Și măslini, și palmieri,
30. Și grădini dese cu mulți copaci,
31. Și fructe, și ierburi,
32. Pentru a fi provizie și folos pentru voi și vitele voastre.
33. Însă atunci când strigătul asurzitor va veni *(cea de a doua suflare în Trâmbiță, suflarea pentru Înviere),*
34. În Ziua aceea va fugi omul de fratele lui,
35. Și de mama, și de tatăl lui,
36. Și de soția, și copiii lui!
37. În Ziua aceea, fiecare om va avea de ajuns încât să devină indiferent față de alții *(el va fi preocupat doar de el însuși).*
38. În Ziua aceea, unele fețe *(fețele credincioșilor)* vor fi luminoase,
39. Surâzătoare, bucurându-se de vestea cea bună *(a Paradisului).*
40. Și alte fețe, în Ziua aceea, vor fi cu colb pe ele,
41. *(Și)* Întunericul le va acoperi,
42. Astfel vor fi necredincioșii, răufăcătorii cei nelegiuți.

81. Surat At-Takwir (Înfășurarea)

În numele lui Allah Ar-Rahman *(Preamilostivul),*

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Când Soarele se va înfășura (*iar lumina sa se va stinge și el se va prăbuși*),
2. Și când stelele vor cădea risipindu-se (*și lumina lor se va stinge*),
3. Și când munții vor fi înlăturați (*și spulberați*),
4. Și când cămilele gestante (*care sunt gata să dea naștere*) vor fi neglijate (*acest verset face referire la indiferența care va exista chiar și în fața celor mai importante evenimente, așa cum era o cămilă gestantă, ce era foarte bine îngrijită în societatea arabă din acele timpuri*),
5. Și când animalele sălbatice vor fi adunate laolaltă,
6. Și când mările vor fi aprinse (*asemeni unei văpăi sau când se vor revărsa*),
7. Și când sufletele se vor aduna în grupuri (*cele bune la un loc, cele rele la un loc, credincioșii la un loc și necredincioșii la un loc, musulmanii la un loc, evreii la un loc, creștinii la un loc etc.*),
8. Și când fetița (*copila*) care a fost îngropată de vie (*așa cum obișnuiau să facă arabii păgâni înainte de venirea islamului*) va fi întrebată
9. Pentru ce păcat a fost ea omorâtă (*întrebarea aceasta este o învinuire, muștrare și condamnare a celor care au îngropat-o*),
10. Și când foile (*scrise*) (*în care au fost înregistrate faptele bune și rele ale fiecărei persoane*) vor fi desfăcute (*adică făcute cunoscute*),
11. Și când Cerul va fi îndepărtat și mutat din locul său,
12. Și când Focul Iadului va fi aprins (*pentru locuitorii Iadului*),
13. Și când Paradisul va fi adus aproape (*pentru locuitorii săi*),

14. *(Atunci)* Fiecare suflet va ști ce a adus *(dintre faptele bune și rele)*.

15. Deci, cu adevărat, jur pe stelele ce se retrag *(ce dispar în timpul zilei și apar în timpul nopții)*,

16. Care se mișcă *(pe orbitele lor)* și *(apoi)* se ascund în constelațiile lor *(așa cum cerbii se ascund în adăposturile lor)*,

17. Și pe noaptea ce se apropie cu întunericul său,

18. Și pe ivirea zorilor cu strălucirea lor,

19. Cu adevărat, acesta *(Coranul)* este Cuvântul *(transmis)* de un Mesager nobil *(adică îngerul Gavriil, care transmite Cuvântul lui Allah Profetului Mohammed)*,

20. Care deține o putere măreață *(în executarea celor cu care Allah l-a însărcinat)*, și deține un loc preamărit *(un rang înalt)* în fața Stăpânului Tronului,

21. *(Care este)* ascultat *(de către îngeri)* și *(care este, de asemenea)* de încredere *(în transmiterea Revelației lui Allah Profetului Său, Mohammed)*,

22. Și *(o, păgâni din Mecca)* tovarășul vostru *(adică Mohammed, pe care îl cunoașteți)* nu este nebun *(așa cum ați încercat voi să pretindeți)*!

23. Și cu adevărat el *(Mohammed)* l-a văzut pe el *(pe îngerul Gavriil)* în zarea limpede și mare.

24. Și cu adevărat el *(Mohammed)* nu este zgârcit *(adică nu deține cunoașterea)* cu Necunoscutul *(Revelația de la Allah, adică el nu deține cunoașterea așa cum o fac prezicătorii, care își fac cunoscută știința lor doar celor care doresc ei și în schimbul unor sume de bani. Mai mult decât atât, Mohammed a transmis Mesajul lui Allah tuturor, fie că era bogat sau sărac, nobil sau nu, puternic sau slab și nu a cerut nicio răsplată pentru aceasta)*.

25. Și cu adevărat acesta (*Coranul*) nu este cuvântul unei Satane alungate.

26. Deci unde vă duceți voi (*în loc să vă îndreptați spre acest Coran, care conține călăuzire și îndurare pentru voi*)?

27. Cu adevărat, acesta (*Coranul*) nu este altceva decât o Aducere-Aminte (*și o avertizare*) pentru toate lumile (*a oamenilor și a djinnilor*),

28. Pentru oricare dintre voi care voiește să fie călăuzit pe Calea cea Dreaptă.

29. Dar voi nu puteți voi (*călăuzire*) decât dacă Allah, Stăpânul lumilor, voiește.

82. Surat Al-Infitar (Despicării)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Când Cerul va fi despicat,
2. Și când stelele vor cădea și se vor împrăștia,
3. Și când mările vor izbucni cu putere,
4. Și când mormintele vor fi răsturnate (*adică morții vor fi înviați*),
5. (*Atunci*) Fiecare suflet va ști ceea ce a trimis înaintea sa (*dintre faptele bune sau rele împlinite în timpul vieții sale*) și ceea ce a lăsat în urmă (*dintre faptele bune și rele, de pe urma cărora beneficiază sau sunt afectate anumite persoane chiar și după moarte, cum sunt cunoașterea, caritatea sau o inovație rea*).
6. O, omule! Ce te-a ademenit și te-a făcut să îndrăznești să nu l te supui Domnului tău Cel Generos,
7. Care te-a creat pe tine, ți-a dat o formă perfectă și ți-a oferit proporția cuvenită,
8. În orice formă a dorit, El „te-a creat” (*adunat, creat, dat o formă umană sau animală*).
9. Ba nu (*tu nu te afli pe Calea cea Dreaptă și nici nu ai religia cea adevărată, după cum pretinzi*)! Și încă voi negați Ziua Recompensei!
10. Și, cu adevărat, peste voi sunt desemnați (*îngeri*) veghetori,
11. Scribi nobili care scriu (*înregistrând faptele bune și rele ale oamenilor*).
12. Ei știu tot ceea ce faceți voi.
13. Cu adevărat, cei evlavioși se vor afla în Plăcere (*Paradis*)

14. Și, cu adevărat, făcătorii de rău (*nelegiuții, necredincioșii*) se vor afla în Focul aprins (*Iad*),

15. Unde vor intra și vor gusta flacăra sa aprinsă în Ziua Recompensei,

16. Și de acolo (*din Foc*) ei nu vor fi absenți (*nici nu vor putea ieși afară, nici nu vor muri acolo*).

17. Și de unde ai putea tu ști (*adică nici nu îți poți imagina*) ce este (*măreția și oroarea*) Ziua Recompensei?

18. Și din nou: de unde ai putea tu ști (*adică nici nu îți poți imagina*) ce este (*măreția și oroarea*) Ziua Recompensei?

19. Ziua în care niciun suflet nu va putea să fie de folos pentru un alt suflet (*nici să îndepărteze vreun rău de la acesta*) și, în acea Zi, Decizia va fi (*în întregime*) a lui Allah.

83. Surat Al-Mutaffifin (Cei care înșală la măsură)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Vai de *al-mutaffifin* (*acei vânzători care le oferă cumpărătorilor mai puțin decât trebuie ca greutate, cântărind cu cântare modificate sau altele asemenea, astfel încât îi înșală pe cumpărători*),

2. Aceia care, atunci când trebuie să primească (*cumpără*) măsură de la alți oameni, cer măsură întreagă,

3. Însă atunci când ei (*vând și*) trebuie să ofere cu măsură sau cântărire (*altora*) oamenilor, dau mai puțin decât trebuie!

4. Oare nu cred că ei vor fi înviați (*pentru judecată*),

5. Într-o Zi măreață,

6. Ziua în care (*toți*) oamenii vor sta înaintea Domnului lumilor (*omenire, djinni și toate cele care există*)?

7. Ba nu! Cu adevărat, Înregistrarea (*notarea faptelor*) pentru *fujjar* (*necredincioși, răufăcători și nelegiuți*) va fi în *Sijjîn* (*închisoare și chin etern, care se găsește în lad, sub cel de al șaptelea strat al Pământului*)!

8. Și cum ai putea tu să știi (*nu îți poți imagina, o, Mohammed*) cum este *Sijjîn* (*cât de teribil*)?

9. Ea (*cartea în care sunt scrise faptele necredincioșilor*) este un registru înregistrat (*adică numerotat, scris în rânduri clare, cu litere și simboluri, în care nimic nu poate fi adăugat sau scos*).

10. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care neagă,

11. Cei care neagă Ziua Recompensei!

12. Și, cu adevărat, nimeni nu o poate nega pe ea (*Ziua Recompensei*) în afară de păcătosul nelegiuit!

13. Care, atunci când versetele Noastre (*ale Coranului*) îi sunt recitate, el zice: „Povești ale strămoșilor!”

14. Ba nu! Cu adevărat, ceea ce ei obișnuiau să facă (*dintre păcate și fapte rele*) le-a acoperit inimile (*de la credința în Coran*) cu *ran* (*învelișul păcatelor și al faptelor rele*) (*Profetul Mohammed – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa! – a spus: „Atunci când un credincios săvârșește un păcat, acesta va fi însemna ca un punct negru în inima sa. Dacă acesta se căiește, atunci punctul negru va fi șters din inima sa, iar aceasta va fi purificată; însă, dacă acesta persistă în păcatul său, atunci punctul se va mări până când va acoperi inima complet și aceasta este ar-ran, pe care Allah l-a menționat.” – At-Tirmidhi și Ibn Majah*)

15. Ba nu! Cu adevărat, în Ziua aceea ei (*răufăcătorii*) vor fi împiedicați de la vederea Domnului lor,

16. Atunci, cu adevărat, ei vor intra în Focul Iadului, unde vor arde.

17. Apoi, li se va spune lor: „Aceasta este ceea ce obișnuiți să negați!”

18. Ba nu! Cu adevărat, Înregistrarea (*scrierea faptelor*) celor pioși este în ‘*Illiyîn* (*treptele înalte ale Paradisului*).

19. Dar de unde să știi tu (*adică nu îți poți imagina, o, Mohammed*) ce (*cât de măreț*) este ‘*Illiyîn*?

20. Ea (*cartea în care sunt înregistrate faptele celor pioși*) este un registru înscris (*adică numerotat, scris în rânduri clare, cu litere și simboluri, în care nimic nu va fi adăugat sau scos*),

21. Pentru care vor face mărturie cei apropiați (*de Allah, adică îngerii*).

22. Cu adevărat, cei pioși se vor afla în Plăcere (*Paradis*),

23. *(Întinși)* Pe divanuri împodobite *(cu cele mai frumoase acoperăminte)*, privind *(la tot ceea ce a fost pregătit pentru ei)*.

24. Pe fețele lor tu vei recunoaște strălucirea bucuriei.

25. Lor li se va da să bea din vin pecetluit *(pur)*,

26. A cărui ultimă pecete *(a vinului)* va fi mirosul moscului. Așadar, pentru toate acestea *(binecuvântările)*, lăsați-i pe competitori să se întrecă *(adică lăsați-i pe oamenii care își doresc ranguri înalte în Paradis să se întrecă unul cu altul în facerea de lucruri bune în această viață lumească)*

27. Acesta *(vinul)* va fi amestecat cu *tasnim*,

28. Un izvor *(înalt)* din care beau cei mai apropiați *(de Allah)*.

29. Cu adevărat, cei care au comis păcate *(adică necredincioșii)* obișnuiau să râdă *(în timpul vieții lumești)* de cei care credeau,

30. Și, de fiecare dată când treceau pe lângă ei, obișnuiau să tragă cu ochiul unul spre celălalt *(în bătaie de joc)*,

31. Și atunci când s-au întors la oamenii lor, s-au întors ei batjocorind *(împreună cu familiile lor i-au batjocorit pe dreptcredincioși)*;

32. Iar când i-au văzut pe ei, au spus: „Cu adevărat, aceștia sunt în rătăcire!”

33. Însă ei *(necredincioșii, păcătoșii)* nu au fost trimiși ca veghetori asupra lor *(a credincioșilor)*.

34. Însă în Ziua aceasta *(Ziua Judecării)*, cei care cred vor râde de necredincioși,

35. *(Întinși)* Pe divanuri împodobite *(cu cele mai frumoase acoperăminte)*, privind *(la tot ceea ce a fost pregătit pentru ei și la starea necredincioșilor)*.

36. Oare nu și-au primit necredincioșii răsplata lor (*pedeapsa*) pentru ceea ce obișnuiau să facă (*celor credincioși*)?

84. Surat Al-Inshiqaq (Despicarea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Când Cerul va fi despicat
2. Și Îi va da ascultare și I se va supune Domnului său – și trebuie să facă astfel,
3. Și când Pământul se va întinde (*și va fi o întindere plată*)
4. Și va arunca afară tot ceea ce se afla în el (*morții*) și va deveni gol
5. Și Îi va da ascultare și I se va supune Domnului Său – și trebuie să facă astfel.
6. O, omule! Cu adevărat, tu muncești din greu (*făcând fapte bune și rele*) și te întorci către Domnul tău (*cu faptele tale*) și Îl vei întâlni pe El (*pentru a îți primi răsplata care vine din Mila lui Allah sau pentru a îți primi pedeapsa care vine din Dreptatea lui Allah*).
7. Apoi, în ceea ce îl privește pe cel căruia i se va da Cartea (*faptelor sale scrise*) în mâna sa dreaptă,
8. Cu siguranță, el va primi o judecată ușoară
9. Și el se va întoarce la familia sa (*în Paradis*) cu bucurie.
10. Însă oricui îi este dată Cartea (*faptelor sale scrise*) prin spatele său,
11. El va invoca pieirea (*distrugerea sa*) (*spunând: „O, vai mie, o, pieirea mea!”*)
12. Și el va intra în Focul aprins, pentru a fi ars acolo.

13. Cu adevărat, el a fost fericit (*în aroganța sa și el nu s-a gândit la consecințele faptelor sale*) în mijlocul neamului său (*în viața lumească*).

14. Cu adevărat, el și-a închipuit că nu se va întoarce niciodată (*la Domnul său pentru a fi judecat*).

15. Ba nu (*Allah îl va învia pentru a îl judeca*)! Cu adevărat, Domnul lui l-a privit pe el întotdeauna (*Allah a văzut tot ceea ce el a făcut în această viață lumească*).

16. Așadar, jur pe amurg,

17. Și (*jur*) pe noapte și pe ceea ce adună ea în întunericul său (*fiiințele care au fost răspândite în timpul zilei, iar atunci când a sosit noaptea, ele s-au întors la casele lor*),

18. Și (*jur*) pe Luna când se întregește (*și devine Lună plină*):

19. Voi (*oamenilor*) veți trece cu siguranță de la o stare la alta (*sau condiții, faze, una după alta, în această viață și în Viața de Apoi, pornind de la stadiul fătului din interiorul pântecelui mamei sale, urmând stadiile vieții, apoi moartea și apoi învierea pentru judecată*).

20. Ce se întâmplă cu ei de nu cred,

21. Iar când Coranul le este recitat, ei nu se prosternează?

22. Ba nu, aceia care nu cred neagă (*Adevărul*),

23. Și Allah știe mai bine ceea ce ascund ei în interiorul lor (*în inimile lor, din încăpățănare, deși ei știu că Nobilul Coran este Adevărul*).

24. Așadar, vestește-le lor un chin dureros (*care îi așteaptă*),

25. În afară de aceia care cred și care împlinesc fapte bune, căci pentru ei este o răsplată ce nu se va sfârși niciodată (*Paradisul*).

85. Surat Al-Buruj (Orbitele stelelor)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. (*Jur*) Pe Cerul care ține constelațiile stelelor,
2. Și pe Ziua cea făgăduită (*adică Ziua Învierii*)!
3. Și pe martor și pe acela pentru care va fi martorul!
4. Blestemați au fost oamenii care au săpat șanțul,
5. (*Care au aprins*) Focul puternic, hrănit cu combustibil,
6. În vreme ce stăteau lângă el (*foc*)
7. Și ei erau martori la ceea ce le făceau dreptcredincioșilor (*pe care i-au ars*),
8. Împotriva cărora nu aveau nimic în afara faptului că ei credeau în Allah, Al-‘Azīz (*Invincibilul, Cel Atotputernic*), Al-Hamīd (*Cel Demn de toată lauda*),
9. Căruia îi aparține Stăpânirea Cerurilor și a Pământului! Și (*cu adevărat*) Allah este Martor peste tot!
10. Cu adevărat, aceia care i-au supus la încercări pe bărbații credincioși și pe femeile credincioase (*torturându-i și arzându-i, astfel încât să îi îndeapărteze de religia lui Allah*) și apoi nu s-au întors cu căință (*la Allah*), vor avea parte de chinul Iadului și vor avea parte de pedeapsa Focului aprins.
11. Cu adevărat, aceia care cred și împlinesc fapte bune și drepte vor fi în Grădini (*Paradisul*) pe sub care curg râuri. Aceasta este marea izbândă (*și marele câștig*).
12. Cu adevărat (*o, Mohammed*), răzbunarea (*pedeapsa*) Domnului tău (*pentru dușmanii Săi*) este aspră.

13. Cu adevărat, El este Cel care a inițiat *(crearea tuturor lucrurilor)* și o va repeta *(în Ziua Judecării)*

14. Și El este Al-Ghafūr *(Prea Iertătorul față de cei care se căiesc)*, Al-Wadūd *(Cel plin de dragoste și de grijă față de robii Săi cei evlavioși)*,

15. Stăpânul Tronului, Cel Glorios,

16. *(El este)* Cel care Face tot ceea ce Voiește *(și nu este nimic care s-ar putea împotrivi Voinței Sale)*.

17. Oare a ajuns până la tine vestea despre oștenii

18. Lui Faraon și Thamud *(și despre pedeapsa pe care aceștia au primit-o)?*

19. Ba nu! Necredincioșii au stăruit în tăgăduire *(a Mesajului Divin, la fel cum au făcut-o și generațiile predecesoare)*.

20. Și din spate Allah îi cuprinde pe ei *(adică El îi cuprinde cu Știința și Puterea Sa și nimic din ceea ce fac ei nu Îi este ascuns Lui, iar El îi va pedepsi pentru faptele lor)*.

21. Ba nu *(Coranul nu este așa cum pretindeți voi, o, idolatri de la Mecca, că este magie sau poezie)*! Cu adevărat, acesta este un Coran Glorios,

22. *(Care este)* Păstrată pe Al-Lauh Al-Mahfuz *(Tabla păstrată, de orice denaturare și modificare)*.

86. Surat At-Tariq (Steaua care vine noaptea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. (*Jur*) Pe Cer și pe *at-tariq* (*steaua care vine noaptea sau steaua care scoate un sunet ca și cum cineva ar bate la ușă*)
2. Și cum ai putea ști tu (*nu îți poți imagina*) ce (*lucru sau semn mareț*) este *at-tariq*?
3. Aceasta (*at-tariq*) este steaua cea pătrunzătoare. (*a se vedea steaua neutronică*)
4. Nu este ființă umană care să nu aibă asupra ei un veghetor (*adică îngerii care văd faptele lor bune și rele și le înregistrează*).
5. Așadar, lăsați omul (*care neagă Învierea*) să vadă din ce este el creat (*astfel încât să înțeleagă faptul că Învierea nu este mai dificilă față de prima sa creare*)!
6. El este creat dintr-o apă (*material seminal*) care țâșnește (*spre uter*),
7. Ieșind dintre șira spinării (*a bărbatului*) și coaste (*ale femeii*)!
8. Cu adevărat, El (*Allah, Care l-a creat pe om după cum am menționat deja*) are Putere să-l aducă din nou (*la viață după ce a fost mort*),
9. În Ziua în care toate tainele inimii vor fi examinate (*și făcute cunoscute, iar cei buni se vor distinge de cei răi, iar oamenii vor fi judecați pentru faptele lor*).
10. Atunci, el (*omul*) nu va avea nici putere, nici sprijinitor (*care să îl protejeze de Pedepsa lui Allah*).

11. *(Jur)* Pe Cer, a cărui caracteristică este că trimite înapoi (ploaia, căldura, undele sonore etc; la fel cum troposfera se transformă din abur în apă, ozosfera transformă razele dăunătoare astfel încât acestea să nu atingă Pământul, iar ionosfera transmite undele sonore înapoi pe Pământ)

12. Și pe Pământul printre ale cărui caracteristici este aceea că are crăpături (*falii oblice, falii normale și falii inverse, a se vedea plăcile tectonice*)!

13. Cu adevărat, acesta (*Coranul*) este un Cuvânt decisiv care separă (*adevăru*l de falsitate),

14. Și acesta nu este un lucru pentru amuzament!

15. Cu adevărat, ei plănuiesc un vicleșug (*împotriva ta, o, Mohammed*)!

16. Însă și Eu (*de asemenea*) plănuiesc un vicleșug (*Planul Meu, astfel încât Adevărul este revelat*).

17. De aceea, dă-le un răgaz necredincioșilor, un scurt răgaz!

87. Surat Al-A' lā (Cel Preaînalt)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Slăvește Numele Domnului tău, *Al-A' lā (Cel Preaînalt)*,
2. Care a creat (*totul*) și a potrivit (*totul, într-o formă perfectă*)
3. Și Care a Măsurat (*totul și a orânduit totul dinainte*) și apoi (*El*) a Călăuzit (*fiecare creatură pentru ceea ce i se potrivește, l-a călăuzit pe om să discearnă binele de rău, a călăuzit animalele la pășunat etc.*),
4. Și Care făcut să răsară pășunea (*cea verde*),
5. Și care apoi a făcut-o fân întunecat.
6. Noi te vom face (*o, Profetule*) să reciți (*Coranul și Noi îl vom strânge în pieptul tău*), astfel încât tu să nu uiți (*de aceea, nu te îngrijora cu privire la aceasta și nu te grăbi în recitare atunci când îngerul Jibril te învață, de teamă să nu îl uiți*),
7. (*Tu nu vei uita din el*) Decât ceea ce Voiește Allah (*cu un motiv înțelept*). Cu adevărat, El Cunoaște ceea ce este evident și ceea ce este ascuns.
8. Și Noi vom face ușor pentru tine să urmezi calea cea ușoară (*adică facerea de fapte bune*).
9. De aceea, sfătuiește-i (*pe oameni, o, Mohammed*), dacă sfatul le este spre folos (*sfătuiește pe oricine își dorește să primească sfatul și nu te chinui să îl sfătuiești pe cel care nu va crește în urma sfatului tău decât în aroganță și necredință*)!
10. Doar cel care se teme (*de Allah, pe Care îl iubește*) va fi sfătuit,
11. Iar cel nelegiuit (*asupritor, tiran, cel care a încălcat Poruncile lui Allah*) îl va evita (*sfatul tău*),

12. Care va intra în Focul cel mare (*pentru a fi ars în el*),
13. Unde nici nu va muri (*pentru a se odihni*), nici nu va trăi.
14. Cu adevărat, oricine se purifică pe sine (*prin evitarea politeismului și acceptarea monoteismului islamic*) va izbândi
15. Și pomenește (*slăvește*) Numele Domnului său și se roagă.
16. Ba nu (*o, oameni*), voi preferați viața lumească,
17. Deși Viața de Apoi este mai bună și mai dăinuitoare.
18. Cu adevărat, aceasta (*ceea ce a fost menționat mai sus cu privire la avertizări și vești*) se află (*de asemenea scris, cu sensul său*) în Scripturile anterioare,
19. În Scripturile lui Avraam și ale lui Moise.

88. Surat Al-Ghashiyah (Ziua Învierii, care cuprinde totul cu lucrurile sale teribile)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Oare a ajuns la tine vestea despre *al-ghashiyah* (*adică Ziua Învierii, care nimicește oamenii cu lucrurile sale teribile*)
2. În Ziua aceea, anumite chipuri vor fi umilite (*adică fețele tuturor necredincioșilor*),
3. Muncind (*din greu*) și istovite (*de la muncă*),
4. Ei vor intra să ardă într-un Foc intens și fierbinte.
5. Lor li se va da să bea dintr-un izvor clocotitor,
6. Și nu va fi altă mâncare pentru ei acolo în afara unei plante țepoase amare și otrăvitoare,
7. Care nici nu hrănește și nici nu astâmpără foamea.
8. (*Altele*) În Ziua aceea, vor fi chipuri vesele (*datorită beatitudinii pe care au simțit-o*),
9. Pentru strădania lor (*faptele bune pe care le-au făcut în viața lumească*), ele vor fi mulțumite (*în Viața de Apoi, cu răsplata pe care au primit-o*),
10. Într-un Paradis înalt,
11. În care nu vor auzi niciun *laghw* (*vorbe rele, deșarte, dăunătoare*).
12. În el va fi un izvor ce curge,
13. În el vor fi tronuri (*divanuri*) înălțate,

14. Și cupe așezate (*pregătite pentru oricine dorește*),
15. Și perne rânduite în șiruri (*unele lângă altele*),
16. Și covoare luxoase așternute peste tot.
17. Oare ei (*necredincioșii*) nu se uită (*adică nu văd*) la cămile (*și nu se gândesc la*) cum sunt ele create?
18. Și la Cer, cum este el înălțat?
19. Și la munți, cum sunt ei înălțați și fixați (*înălțați, înrădăcinați și fixați ferm pentru a stabiliza Pământul în urma vitezei mari cu care se mișcă*)?
20. Și la Pământ, cum este el întins (*și pregătit pentru ca oamenii să trăiască pe el*)?
21. Așadar, sfătuiește-i (*și amintește-le*) (*o, Mohammed*), căci, cu adevărat, tu ești numai un sfătuitor (*și cel care le amintește*),
22. Tu nu ești stăpânitor (*cel care deține controlul, conducător*) peste ei (*adică nu îi poți forța pe ei să creadă și nu este niciun fel de silire în credință*).
23. Însă, acela care întoarce spatele și nu crede (*insistă în necredința sa*),
24. Pe acela îl va pedepsi Allah cu pedeapsa cea mai mare.
25. Cu adevărat, la Noi va fi întoarcerea lor
26. Și, cu adevărat, la Noi va fi judecata lor.

89. Surat Al-Fajr (Ivirea zorilor)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. (*Jur*) Pe ivirea zorilor
2. Și pe cele zece nopți (*primele zece nopți ale lunii calendarului lunar Dhu-l-Hijjah*),
3. Și pe *ash-shaf'* (*cel par*) și pe *al-watr* (*cel impar*) (*rugăciunile care sunt alcătuite din patru sau două rakā' at – unități de rugăciune – și altele care au trei sau o singură rak' ah*) (*de asemenea, aceasta poate face referire la ziua de Al-Adha, a zecea zi a lunii Dhu-l-Hijjah, care este Ziua Sacrificiului, și la ziua de 'Arafah, a noua zi a aceleiași luni*),
4. Și pe noapte, când trece!
5. Este în acestea (*toate jurămintele de mai sus*) jurământ suficient pentru cel care are minte (*astfel încât să fie convins*)?
6. Oare nu ai văzut tu (*o, Mohammed*) ce a făcut Domnul tău (*cum a distrus*) cu neamul 'Ad (*neamul Profetului Hud*),
7. (*Care era din tribul sau orașul*) Din Iram, care avea stâlpi (*înalți*) (*clădiri, oameni pe care Allah i-a făcut uriași, cu o putere deosebită*),
8. Asemeni căruia (*tribul și oamenii săi sau orașul*) nu a mai fost creat niciodată pe Pământ.
9. Și (*de asemenea, oare nu ai văzut tu ce a făcut Domnul tău, cum a distrus*) Thamud (*neamul Profetului Salih*), care au scobit stâncile (*munții*) în vale (*pentru a își construi locuințe*),
10. Și (*de asemenea, oare nu ai văzut tu ce a făcut Domnul tău, cum a distrus*) Faraon, care avea țărugi (*cu care tortura oamenii*) (*sau avea soldați, care au stabilit pentru el domnia sa tiranică, asemeni parilor sau țărugilor*)?

11. Aceștia (*adică neamurile 'Ad, Thamud și Faraon*) au păcătuit (*și au fost tirani*) pe pământuri (*ale lor*),

12. Și au făcut acolo (*pe pământurile lor*) multă stricăciune (*nelegiuire și rău*)

13. Astfel încât Domnul tău a trimis asupra lor pedepse puternice!

14. Cu adevărat, Domnul tău este peste toate Veghetor (*văzând și auzind tot ceea ce ei fac și oferindu-le o amânare a pedepsei lor, însă atunci când îi va apuca pe ei, El îi va pedepsi cu asprime*)!

15. Cât despre om, atunci când Domnul său îl încearcă oferindu-i cinste și binecuvântări (*avere, copii, putere etc.*), el spune (*cu bucurie*): „Domnul meu m-a cinstit pe mine!” (*gândindu-se că Allah i-a oferit toate aceste binecuvântări ca un semn al faptului că El este Mulțumit de el și că el este un rob bun, care merită toate acestea*).

16. Însă, atunci când El îl încearcă reducându-i lui mijloacele de trai, el spune: „Domnul meu m-a umilit!” (*gândindu-se că Allah a făcut din aceasta un semn al faptului că El nu este mulțumit de el, deoarece este un rob rău care nu merită Binecuvântările lui Allah*).

17. Ba nu (*nu este astfel, Allah nu oferă binecuvântări oamenilor buni și nu și invers, nu, poate că Allah oferă binecuvântări oamenilor răi și le face pe acestea să fie un motiv pentru nenorocirea lor*)! Cu adevărat (*cinstea se află în ascultarea lui Allah și umilirea în neascultarea lui Allah, dar sau și, cu toate acestea,*), voi nu vă purtați cu orfanii cu bunătate și generozitate,

18. Și nu vă îndemnați unul pe altul la hrănirea sărmanului,

19. Și devorați moștenirea cu mare lăcomie (*nepăsându-vă dacă acest lucru este legal sau nu; voi luați partea voastră și a altor persoane, cum sunt cele ale femeilor, copiilor și, în general, ale celor slabi, lipsindu-i pe ei de dreptul lor la moștenire*)

20. Și iubiți averea cu o dragoste fără de margini (*de aceea, nu cheltuiți din ea pe Calea lui Allah, drept milostenie, pentru săraci etc.*)!

21. Ba nu! Atunci când Pământul *(va fi zguduit cu putere)* se va prăbuși și va fi nivelat *(când își va pierde culmile, munții sau șesurile, iar părțile sale se vor rupe unele peste altele)*

22. Și va veni Domnul tău *(pentru a judeca între creații)* și îngerii în ordine, rânduri-rânduri,

23. Și în acea Zi, Iadul va fi adus aproape *(prezentat)*, în Ziua aceea omul își va aminti *(ceea ce a făcut în timpul vieții sale lumești)*, dar cum să-i mai fie lui *(atunci)* de folos amintirea?

24. El va spune: „Vai! Dacă aș fi trimis înainte *(fapte bune în timpul vieții mele lumești, astfel încât ele să îmi fie de folos acum)* pentru viața mea *(din Viața de Apoi)!*”

25. Așadar, în Ziua aceea nimeni nu va pedepsi așa cum El *(Allah)* Pedepsește *(atât de sever)*

26. Și nimeni nu va lega *(așa de puternic)* cum va lega El *(pe cei necredincioși și pe cei nelegiuți)*.

27. *(Celor evlavioși li se va spune):* „O *(tu)*, suflet liniștit *(care este complet liniștit și mulțumit)*!

28. Întoarce-te la Domnul tău mulțumit *(de răsplățile lui Allah)* și satisfăcut *(cu El, datorită faptelor bune pe care le-ai făcut în timpul vieții celei lumești)*,

29. Și intră tu printre robii Mei *(cei cinstiți)*,

30. Și intră tu în Paradisul Meu!”

90. Surat Al-Balad (Orașul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Jur pe acest (*sfânt, sacru*) oraș (*adică Mecca, unde îi este interzis oricui să ucidă pe cineva sau ceva*) –
2. Unde (*sau în timp ce*) tu (*o, Mohammed*) locuiești (*cuvântul arab care este tradus prin „locuiești” poate însemna, de asemenea, „liber de”, adică unde ești liber de orice păcat dacă îi pedepsești pe oricare dintre dușmanii tăi în timpul zilei de fateh din Mecca, ziua în care vei intra victorios în Mecca, fără luptă sau război. În acea zi, Profetul i-a asigurat pe oamenii din Mecca că nicio nedreptate nu îi va atinge în ciuda a ceea ce le-au făcut lui și musulmanilor mai înainte, torturându-i și persecutându-i timp de mulți ani, fapt pentru care le-a cerut musulmanilor să nu se lupte cu nimeni, în afara cazului în care alții încep lupta, însă le-a cerut să îi caute și să îi ucidă pe patru oameni pentru ceea ce au făcut împotriva islamului și a musulmanilor. De asemenea, cuvântul arab poate însemna „unde necredincioșii din Mecca au permis să fii ucis, chiar dacă este orașul sfânt”. Așadar, cum vine aceasta, ei nu v-au permis să atacați oamenii și nici chiar animalele, deoarece acest oraș este sacru, în timp ce ei au uitat de sanctitatea orașului și vor să te ucidă în interiorul lui?!).*
3. (*Jur*) și pe cel care zămislește și pe ceea ce el zămislește (*aceasta poate face referire la Adam, părintele întregii omeniri, sau la Avraam, părintele neamului din Mecca, deoarece el a ales acest loc pustiu pentru fiul său, Ismail, și pentru soția sa, Hajjar, pentru ca ei să locuiască aici, iar din neamul său s-au născut locuitorii acestui oraș, dintre care era și Profetul Mohammed. De asemenea, poate face referire la „orice părinte” dintre oameni și animale etc., din moment ce acela care zămislește și ceea ce zămislește sunt semne ale Abilității lui*

Allah, care a făcut ca oamenii să provină din lichid seminal, vii, cu simțul văzului și al auzului).

4. Cu adevărat, Noi l-am creat pe om spre trudă *(adică el va înfrunța greutăți în această viață lumească. Termenul din limba arabă poate însemna, de asemenea, rectilinearitate sau a sta drept, adică Noi l-am creat pe om într-o formă perfectă și trup drept cu capul ridicat, nu asemeni animalelor, cu capul vertical față de corp).*

5. Oare crede el că nu va avea nimeni putere asupra lui *(control asupra lui, astfel încât să îl pedepsească pentru faptele sale rele)?*

6. El zice *(lăudăros)*: „Am cheltuit avere din abundență!”

7. Oare crede că nimeni nu l-a văzut pe el? *(Oare crede că Allah nu l-a văzut în timp ce cheltuia acei bani și că Allah nu îl va judeca pentru aceasta, întrebându-l de unde au provenit banii, dacă veneau din mijloace permise sau interzise și despre cum a cheltuit acești bani, într-un fel bun sau rău?)*

8. Oare nu i-am făcut Noi lui doi ochi

9. Și o limbă și două buze?

10. Și nu i-am arătat lui două căi *(clare) (binele și răul, astfel încât să aleagă pe care dintre acestea o urmează)?*

11. Dar va reuși el să străbată *al-'akaba (drum greu, cu obstacole, însă, aici are semnificația de: „drumul facerii de fapte bune”;* care este asemeni unui drum cu obstacole, greu, de munte, pe care nimeni nu îl poate străbate, cu excepția celui care are cea mai cinstită intenție. *Așadar, va dori omul să străbată acest drum, astfel încât să devină un rob dreptcredincios?)?*

12. Și cum ai putea tu ști *(adică nu îți poți imagina, o, Mohammed) ce este (cât de mareș și important este) acest 'akaba (expresie arabă ce este folosită pentru a accentua sau sublinia ceva cu adevărat important)?*

13. Este eliberarea unui gât *(adică a unui sclav, eliberându-l dacă îl deții sau cumpărarea unui sclav cu scopul de a îl elibera, sau a elibera un captiv fără a cere niciun fel de răscumpărare, eliberându-l doar de dragul lui Allah)*

14. Sau oferirea de hrană, într-o zi de foame severă *(foamete)*,

15. A unui orfan dintre rude *(astfel încât vei primi răsplata pentru oferirea de hrană într-o zi de foamete severă și răsplată pentru menținerea legăturilor de rudenie)*

16. Sau a unui sărman aflat în sărăcie lucie *(adică foarte sărac și în nevoi)*.

17. Apoi, el *(cel care a făcut cele menționate mai sus)* a devenit unul dintre cei care cred și se îndeamnă unul pe altul la strădanie *(în supunerea față de Poruncile lui Allah prin facerea de fapte bune)* și răbdare *(în fața încercărilor și în îndepărtarea de faptele și dorințele rele)* și *(de asemenea)* se îndeamnă unul pe altul la milă și îndurare *(față de toate creațiile: oameni, animale, mediu înconjurător etc.)*.

18. Aceștia sunt oamenii mâinii drepte *(adică locuitorii Paradisului)*.

19. Însă, aceia care nu au crezut în *ayat-ele (versetele, semnele, dovezile)* Noastre sunt oamenii mâinii stângi *(adică locuitorii Iadului)*

20. Asupra cărora va fi un Foc închis *(adică Focul îi va înconjura și acolo nu va fi nici lumină și nici apă răcoritoare, nici fereastră, nici ieșire, unde oamenii vor sta pentru totdeauna, fără a avea odihnă și nu vor ieși niciodată de acolo)*.

91. Surat Ash-Shams (Soarele)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. (*Jur*) Pe Soare și pe duha sa (*adică strălucirea acestuia în momentul în care Soarele începe să se înalțe pe cer, iar lumina sa începe să se reverse*) (*strălucirea Soarelui este un Semn mareț de la Allah, căci acesta le oferă oamenilor o cantitate mare de energie, care înlocuiește electricitatea; de asemenea, oferă căldura și lumina fără de care nicio plantă nu ar putea să crească etc.*)

2. Și pe Luna care îl urmează pe el (*pe Soare*)!

3. Pe ziua care dezvăluie strălucirea sa (*a Soarelui*) (*putem observa lumina existentă pe Pământ doar pe o distanță de 200 de kilometri; dincolo de această limită, Soarele arată ca un disc azur, însă, atunci când razele sale intră în contact cu atmosfera, aceasta permite apariția razelor solare, transformând razele sale în lumina care se împrăștie, după cum putem observa*)

4. Și pe noaptea care o acoperă (*lumina Soarelui, din moment ce noaptea acoperă prin întunecimea sa acea parte a Pământului de unde Soarele s-a depărtat, acoperind și ascunzând lumina Soarelui din acea parte*)!

5. Pe Cer și pe Cel care l-a construit,

6. Pe Pământ și pe Cel care l-a întins,

7. Pe suflet (*al omului, sau un suflet, sau Adam*) și pe Cel ce l-a creat și a perfecționat proporțiile sale

8. Și i-a insuflat lui ce este impietate pentru el și ce este evlavie pentru el (*astfel încât să poată distinge calea cea rea de cea bună și să aleagă ce cale să urmeze*)!

9. Cu adevărat, izbândește cel ce îl purifică *(pe sufletul său, prin intermediul bunătății)*

10. Și cu adevărat eșuează cel care-l instigă *(la depravare)*.

11. *(Neamul) Thamud* a negat *(pe Profetul lor, Salih)* prin nelegiuirea lor *(nedreptatea, neascultarea și aroganța)*

12. Atunci când cel mai nelegiuit om dintre ei s-a ridicat *(pentru a ucide cămila femelă. Oamenii din neamul Thamud i-au cerut Profetului Salih o dovadă prin care să ateste că el este un Mesager al lui Allah. De aceea, Allah a scos o cămilă femelă dintr-o stâncă pentru ei. Allah a Poruncit ca ea să bea într-o zi, iar oamenii să nu bea în acea zi, iar în ziua următoare oamenii să bea și cămila să nu bea, iar acest fapt i-a deranjat atât de tare pe aceștia încât ei au vrut să omoare cămila)*.

13. Însă Mesagerul lui Allah *(Salih)* le-a spus lor: „*(Fiți chibzuiți! Temeți-vă de un sfârșit rău!)* Aceasta este cămila lui Allah! *(Nu o răniți)* Și *(nu o opriți de la a avea)* băutura sa *(partea sa de apă din ziua destinată ei)!*”

14. Însă, ei l-au tăgăduit pe el și au ucis-o. De aceea, Domnul lor i-a distrus pe ei *(cu un strigăt)* pentru păcatul lor și i-a făcut pe ei egali la pedeapsă *(distrugerea a venit atât asupra celui care a ucis cămila, cât și asupra celorlalți, deoarece ei au fost de acord cu aceasta, astfel devenind părtași la uciderea ei)*.

15. Și El *(Allah)* nu s-a temut de consecințele acestora *(adică ei nu îl pot răni pe Allah cu nimic, însă faptele lor rele i-au distrus pe ei)*.

92. Surat Al-Lail (Noaptea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. (*Jur*) Pe noapte când acoperă (*ziua prin întunericul său*),
2. Pe ziuă când apare (*prin strălucirea sa*),
3. Pe Cel care a creat bărbatul și femeia!
4. Cu adevărat, eforturile și faptele voastre sunt felurite (*în ceea ce privește scopurile voastre, unii dintre voi caută răsplata Vieții de Apoi și fac fapte bune pentru aceasta, în timp ce alții caută plăcerile vieții lumești, fără a se gândi la răsplata Vieții de Apoi și se comportă în conformitate cu acestea*).
5. Cât despre cel care dăruiește (*drept milostenie din averea sa*) și se teme de Allah (*ascultând Poruncile Sale și evitând ceea ce El a interzis*)
6. Și crede în *al-husna* (*cea mai bună; crede că Allah îl va recompensa pentru tot ceea ce a oferit drept milostenie și că îl va răsplăti pentru faptele sale bune și crede, de asemenea, în Unicitatea lui Allah și în Dreptul Său de a fi adorat doar El, Care nu are parteneri*),
7. Aceluia îi vom netezi Noi calea către ușurință (*bunătate; îl vom călăuzi pe el către Calea cea Dreaptă și faptele bune*).
8. Cât despre cel care se zgârcește (*care este lacom*) și se consideră pe sine autosuficient (*consideră că nu are nevoie de Allah sau de Răsplata Sa*),
9. Și neagă *al-husna* (*nu crede că Allah îl va recompensa pentru ceea ce a cheltuit drept milostenie din averea sa și neagă, de asemenea, Unicitatea lui Allah*),

10. Aceluia îi vom netezi Noi calea către greutate *(pentru cel nelegiuit vom netezi calea către rău, iar el va merita Pedepsa lui Allah în Viața de Apoi și Allah niciodată nu îl călăuzește pe cel nedrept)*

11. Și ce beneficiu îi va aduce averea când el va fi aruncat *(în Iad)?*

12. Cu adevărat, de Noi depinde să oferim călăuzirea *(adică Noi arătăm Calea cea Dreaptă și calea cea rea)*

13. Și, cu adevărat, ale Noastre sunt ultima *(Viața de Apoi)* și prima *(această viață lumească)*.

14. De aceea, v-am prevenit pe voi despre un Foc aprins,

15. Unde nu va intra spre a fi ars decât cel mai nelegiuit,

16. Care l-a negat *(pe Profetul Mohammed)* și a întors spatele *(de la credință)*.

17. Și cel mai evlavios va fi îndepărtat de el *(de Foc)*,

18. Acela care cheltuie din averea sa *(pentru cei săraci)* pentru a se purifica pe sine *(de păcate și de lăcomie și, de asemenea, pentru a își purifica averea)*

19. Și nu este nimeni *(dintre oamenii care au primit din caritatea sa)* care să îi datoreze o favoare care trebuie să fie răsplătită *(adică el nu oferă drept milostenie din averea sa pentru a îi răsplăti pe cei care i-au făcut lui o favoare. Această milostenie trebuie să aibă drept scop doar milostenia pură, oferită oamenilor nevoiași și nu la schimb, cu scopul de a schimba favoruri)*,

20. *(El nu își dorește altceva de la această milostenie)* Ci caută numai Fața Domnului său Cel Preaînalt *(cheltuind doar de dragul lui Allah și sperând la Răsplata Sa)*,

21. Și, cu adevărat, el va fi mulțumit *(atunci când va intra în Paradis)*.

93. Surat Ad-Duha (Înainte de prânz)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. (*Jur*) Pe *ad-duha* (*adică momentul în care Soarele începe să se înalțe și lumina sa începe să se reverse*),
2. Și pe noapte, când se întunecă (*și întunecimea sa devine deasă*),
3. Cu adevărat, Domnul tău nici nu te-a părăsit (*o, Mohammed*) și nici nu te urăște (*după cum au spus necredincioșii din Mecca atunci când îngerul Gavriil nu a venit pentru o vreme cu Revelația de la Allah, iar ei au spus: „O, Mohammed, Domnul tău te-a părăsit!”*)
4. Și, cu adevărat, Viața de Apoi este mai bună pentru tine decât viața lumească.
5. Și, cu adevărat, Domnul tău îți va dăruia (*din abundență, în Viața de Apoi*), astfel încât tu vei fi satisfăcut.
6. Oare nu te-a găsit pe tine (*o, Mohammed*) El (*Allah*) orfan și ți-a oferit ție adăpost (*și îngrijire*)?
7. Și nu te-a găsit pe tine fără de cunoștințe (*adică nu știai nici ce înseamnă credința, nici să citești sau să scrii*) și te-a călăuzit (*și te-a învățat ceea ce nu știai dinainte și te-a călăuzit spre cea mai înaltă morală și către cele mai bune dintre faptele bune*)?
8. Și nu te-a găsit pe tine sărman și te-a făcut bogat (*autosuficient și cu mulțumire de sine*)?
9. Așadar, cât despre orfan, pe el nu îl trata cu opresiune (*sau cu asprime*),
10. Și cât despre cel care cere, pe el nu-l alunga (*ci ai grijă de nevoile sale și oferă-i hrană*),

11. Iar în ceea ce privește Îndurarea (*Recompensele, Favorurile, așa cum sunt Profeția și toate celelalte recompense*) Domnului tău (*pe care El ți-a oferit-o*), despre ea vorbește!

94. Surat Ash-Sharh (Deschiderea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Oare nu ți-am deschis Noi ție (*o, Mohammed*) pieptul (*adică inima, luminând-o și făcând-o puternică prin Călăuzire Divină, credință și înțelepciune, pentru ca tu să nu simți niciun pic de neliniște în ceea ce privește orice fel de persecuție din partea necredincioșilor. De asemenea, acest verset poate face referire la momentul în care îngerul Gavriil i-a deschis pieptul Profetului atunci când era foarte mic și a extras un cheag de sânge, spunând: „Aceasta a fost partea prin care Satana putea să îți șoptească!” Apoi, a spălat inima lui cu apă ZamZam, într-un vas de aur)?*

2. Și am îndepărtat de la tine povara ta (*povara poate face referire aici la simțământul de responsabilitate cu privire la transmiterea Mesajului lui Allah, fapt pentru care Allah l-a făcut să îl simtă mult mai ușor. De asemenea, poate însemna păcat și să facă referire la faptul că Allah l-a făcut pe Profet infailibil față de orice fel de păcat și că i-a promis iertarea oricărui păcat trecut sau viitor; însă, aceasta este doar o expresie și nu înseamnă nicidecum că Profetul ar fi comis orice fel de păcat în trecut sau că va comite în viitor. De asemenea, acest termen poate face referire la tradițiile rele ale oamenilor din Mecca de dinainte de islam, care nu se potriveau cu natura înnăscută, curată și cinstită, a Profetului, fapt pentru care Allah a îndepărtat toate acestea de el prin trimiterea Revelației*),

3. Care-ți apăsa pe spinare?

4. Și nu am crescut Noi reputația ta (*și ai căpătat un statut înalt și numele tău este menționat la fiecare chemare la rugăciune, în rugăciuni, precum și la predica din ziua de vineri*)?

5. Cu adevărat, împreună cu fiecare greutate vine și ușurarea (*de aceea, nu lăsa niciun fel de rău care vine din partea necredincioșilor să te oprească de la chemarea la credința în Allah și în Religia Sa*)!

6. Cu adevărat (*din nou*), împreună cu fiecare greutate vine și ușurarea!

7. De aceea, atunci când ai terminat (*preocupările tale zilnice*), dedică-te cu putere adorării lui Allah,

8. Și către Domnul tău (*Cel fără parteneri*) îndreaptă-ți intențiile și speranțele!

95. Surat At-Tin (Smochinul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. (*Jur*) Pe smochin și pe măslin (*referire la locul în care a început misiunea lui Isus, un loc recunoscut pentru existența acestor două tipuri de copaci*),
2. Și pe muntele Sinai (*referire la locul în care a început misiunea lui Moise*),
3. Și pe acest oraș sigur (*adică Mecca*) (*referire la locul în care a început misiunea Profetului Mohammed*)!
4. Cu adevărat, Noi l-am creat pe om cu cea mai bună statură (*formă, cu cea mai bună sănătate mintală și cu o natură înnăscută, care îl călăuzesc către credința în Allah, către dreptate, bunătate, cele mai bune maniere etc. De asemenea, a fost creat cu cea mai bună formă, atitudine, putere și echilibru*),
5. Apoi, Noi l-am întors pe el la locul cel mai de jos (*pe acel om care nu își urmează judecata sa pură și bună și nici natura sa înnăscută și care își urmează propriile dorințe sau obiceiurile rele sau tradițiile sale, pe care le-a învățat de la habitatul său; acest om se va afla în locul cel mai de jos, unde va deveni lacom, nefericit, urmând principiile rele care îl determină să urmeze niște mituri și dumnezeii cei falși etc. De asemenea, poate însemna că această persoană se va afla în cel mai de jos loc din Iad, dacă nu crede în Allah și nu este mulțumitor față de Cel care l-a creat cu cea mai bună formă și pentru toate Binecuvântările Sale*),
6. În afară de aceia care cred și împlinesc fapte bune (*cei care și-au urmat natura înnăscută, prin credința în Allah și etică bună*). Ei vor avea parte de răsplată neîntreruptă și neconținută (*Paradisul*).

7. Așadar, ce te face pe tine (*o, necredinciosule*) să negi Ziua Recompensei (*din moment ce ai putut vedea o parte dintre Semnele lui Allah, care arată Puterea sa asupra întregului Univers*)?

8. Oare nu este Allah Cel mai Drept (*Cel mai Înțelept*) dintre judecători (*din moment ce El a desemnat o Zi în care să judece peste toate creațiile sale și pentru a le reda drepturile proprietarilor de drept*)? (*Cu adevărat, El este!*)

96. Surat Al-'Alaq (Cheagul de sânge atârnat)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Citește! În Numele Domnului tău Care a creat (*tot ceea ce există*).
2. El l-a creat pe om din 'alaq (*cheag de sânge atârnat*).
3. Citește! Și Domnul tău este Cel mai Generos,
4. Care a învățat (*scrisul*) cu calemul.
5. El l-a învățat pe om ceea ce el nu a știut.
6. Ba nu! Cu adevărat, omul întrece măsura (*în necredință și fapte rele*),
7. Din moment ce el se vede bogat și autosuficient.
8. Cu adevărat, la Domnul tău este întoarcerea (*tuturor oamenilor în Ziua Învierii și El va recompensa sau pedepsi pe fiecare în parte potrivit cu ceea ce merită*).
9. L-ai văzut tu (*o, Mohammed*) pe cel (*Abu Jahl*) care împiedică
10. Un rob (*adică Mohammed*) de la rugăciune (*această întrebare exprimă uimirea cu privire la această problemă: cum ar putea Abu Jahl să îl oprească pe Mohammed de la a se ruga lui Allah, Creatorul, din moment ce rugăciunea este legătura dintre rob și Domnul său? Astfel, el nu doar întoarce spatele credinței, ci, mai mult decât atât, încearcă să te împiedice pe tine și pe alți oameni de la călăuzire. Acest incident a fost relatat în Sahih Muslim: Abu Hurairah a relatat că Abu Jahl i-a întrebat pe oameni dacă Mohammed se roagă, punându-și fața pe pământ (în prosternare) în prezența lor. I s-a răspuns: «Da.» Apoi, el a spus: «Jur pe Al-Lat și pe Al-Uzza, că, dacă îl voi vedea făcând rugăciunea astfel, voi călca peste gâtul său sau îi voi acoperi fața cu*

praf.» El a venit la Mesagerul lui Allah în timp ce acesta se afla în rugăciune și s-a gândit să îl calce pe gât [și oamenii spun] că el s-a apropiat, însă s-a întors pe călcâie și a încercat să respingă ceva cu mâinile. A fost întrebat: «Ce s-a întâmplat cu tine?» El a răspuns: «Între mine și el sunt un șanț de foc, teroare și aripi.» Apoi, Mesagerul lui Allah a spus: «Dacă ar fi venit lângă mine, îngerii l-ar fi rupt în bucăți.»”]])?

11. Ai văzut tu (o, Mohammed) dacă el (robul care se ruga, adică Mohammed însuși) se afla sub călăuzire (a lui Allah),

12. Sau poruncind evlavia? (întrebarea se referă la uimirea cu privire la această chestiune, căci, dacă acesta este statutul celui care este oprit de la rugăciune, de a fi sub călăuzirea lui Allah și poruncind evlavia, cum poate o astfel de persoană să fie oprită de la a avea o legătură cu Domnul și Creatorul său?)

13. Ai văzut tu (o, Mohammed) dacă el (Abu Jahl, făcătorul de rău) neagă (Coranul) și întoarce spatele (de la credință)? (această întrebare se referă la uimirea cu privire la această chestiune: nu se teme el de Allah?)

14. Nu știe el (acest făcător de rele) că Allah vede (vede tot ceea ce face)?

15. Ba nu! Dacă el (Abu Jahl) nu va înceta, Noi îl vom apuca și îl vom trage cu putere de *nasiah* lui (cea mai înaltă parte a frunții sale, care se referă la lobul frontal al creierului),

16. O *nasiah* (cea mai înaltă parte a frunții sale care se referă la lobul frontal al creierului. Această parte se caracterizează prin faptul că este mincinoasă și păcătoasă, deoarece lobul frontal controlează conștiința pe care o avem cu privire la propriile noastre fapte, judecata și tot ceea ce se întâmplă în timpul acțiunilor noastre zilnice, reacțiile noastre emoționale, limbajul pe care îl folosim, la fel ca și cunoașterea cuvintelor pe care le folosim. De asemenea, aceasta joacă un rol important în procesarea informațiilor, prin urmare, în intelect. – a se vedea informațiile cu privire la lobul frontal de pe wikipedia.org) mincinoasă și păcătoasă.

17. Apoi, lasă-l să-i cheme pe sprijinatorii din neamul său (*după cum ți-a spus, o, Mohammed: „Am cei mai mulți sprijinatori în interiorul tribului.”*).

18. Iar Noi îi vom chema pe îngerii păzitori ai Iadului (*să îl tragă pe el în Focul Iadului în Viața de Apoi*).

19. Ba nu! (*O, Mohammed*) Nu i te supune lui (*cu privire la cele de la care te oprește el*), ci prosternează-te și apropie-te (*de Domnul tău, prin ascultarea Poruncilor Sale.*).

97. Surat Al-Qadr (Noaptea Destinului Divin)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Cu adevărat, Noi l-am trimis pe el (*acest Coran, adică am început revelarea lui*) în noaptea Al-Qadr (*noaptea Onoarei și a Decretului, aceasta fiind una dintre ultimele zece nopți ale lunii Ramadan, în timpul căreia Allah Decretează destinul robilor Săi pentru următorul an*).

2. Și cum ai putea tu ști (*o, Profetule; adică nu îți poți imagina*) ce (*cât de măreață*) este noaptea Al-Qadr (*o expresie care arată cât de importantă este această noapte*)?

3. Noaptea Al-Qadr este mai bună decât o mie de luni (*adică actele de adorare adresate lui Allah din această noapte sunt mai bune decât actele de adorare adresate Lui făcute pe parcursul a o mie de luni, adică 83 de ani și 4 luni*).

4. În timpul ei, coboară îngerii și Ar-Rūh (*Duhul, adică îngerul Gavriil*), cu Permisivul Domnului lor, cu toate Decretele (*pentru toate acțiunile din acel an*).

5. (*Întreaga noapte*) Este pace (*și Bunătate din partea lui Allah față de robii Săi dreptcredincioși*) până la ivirea zorilor.

98. Surat Al-Bayyinah (Dovada cea limpede)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Aceia care nu au crezut dintre oamenii Scripturii (*evreii și creștinii care s-au îndepărtat de credința cea adevărată în Allah prin inovațiile lor*) și politeiștii nu au vrut să renunțe (*la necredința lor*) până ce nu a venit la ei Dovada cea limpede (*cu trecerea timpului, ei nu vor crește decât în necredință și în inovațiile lor, ca și cum Allah nu l-ar fi trimis la ei pe Profetul Mohammed, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!*).

2. (*Această Dovadă limpede este*) Un Mesager de la Allah, care recită pagini curățite (*Nobilul Coran*),

3. În care sunt scrieri drepte (*scrieri corecte și capitole care spun adevărul, conținând Legi drepte, care nu au nicio modificare*).

4. Și cu adevărat, cei cărora le-a fost dată Scriptura (*evreii și creștinii*) nu s-au diferențiat (*cu toții erau de acord cu privire la venirea unui Profet*) până ce nu le-a venit lor Dovada cea limpede (*adică Profetul Mohammed*) (*înainte de venirea Profetului Mohammed, ei așteptau venirea unui Profet, după cum era menționat în Scripturile lor, însă, atunci când Profetul Mohammed a venit la ei cu dovezi clare, ei s-au diferențiat și s-au dezbinat, unii l-au negat, iar alții au crezut în el și l-au urmat*).

5. Și, de fapt, nu li s-a poruncit lor (*în acest Coran*) altceva (*față de ceea ce li s-a poruncit deja în Scripturile lor originale*) în afară de adorarea (*doar a*) lui Allah și să îi fie devotați în ceea ce privește religia și să fie *hunafa'* (*să stea departe de politeism și să încline spre monoteism*), să efectueze rugăciunea și să ofere *zakāh* (*caritatea anuală obligatorie*): și aceasta este religia corectă (*și dreaptă*).

6. Cu adevărat, cei care nu cred dintre oamenii Scripturii (*evreii și creștinii care nu urmează nici învățăturile originale ale lui Moise și Isus și nici pe cele ale lui Mohammed*) și politeiștii vor fi în Focul Iadului, în care vor locui pe vecie. Ei sunt cei mai răi dintre toate făpturile.

7. Cu adevărat, cei care cred (*în Unicitatea lui Allah și în Mesagerul Său, Mohammed*) și fac fapte bune, aceia sunt cei mai buni dintre toate făpturile.

8. Răsplata lor de la Domnul lor sunt Grădinile 'Adn-ului (*Paradisul*), pe sub care curg râuri și în care vor locui pe vecie. Allah va fi Mulțumit de ei și ei vor fi mulțumiți de El. Aceasta (*răsplata*) este pentru cel care se teme de Domnul său.

99. Surat Az-Zalzalah (Cutremurul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Atunci când Pământul va fi zguduit de cutremurul său (*final*),
2. Și când Pământul va scoate poverile lui (*morții*),
3. Și omul (*speriat și surprins*) va întreba: „Ce se întâmplă cu el?”
4. În Ziua aceea el (*Pământul*) va spune poveștile sale (*ceea ce s-a petrecut bun sau rău pe el*),
5. Deoarece Domnul tău îi va inspira lui.
6. În Ziua aceea, oamenii vor înainta răspândiți (*în grupuri*) (*de la locul Judecării către destinația lor finală, Iad sau Paradis*), ca să le fie arătate faptele lor (*adică răsplata sau pedeapsa lor*).
7. Așadar, oricine a făcut un bine egal (*chiar cât*) cu greutatea unui atom (*sau o furnică mică*) îl va vedea (*adică va vedea răsplata pentru el*)
8. Și oricine a făcut un rău egal (*chiar cât*) cu greutatea unui atom (*sau o furnică mică*) îl va vedea (*adică va vedea pedeapsa pentru el*).

100. Surat Al-'Adiyat (Cei care aleargă)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. (*Jur*) Pe cei care aleargă (*majoritatea învățaților spun că aceasta se referă la caii care aleargă pentru a îi ataca pe dușmani – iar această opinie pare să fie cea mai îndreptățită – iar alt grup de învățați spune că aceasta se referă la cămilele care aleargă de la 'Arafa la Muzdalifa și apoi la Mina, în timpul îndeplinirii pelerinajului*) gâfâind (*respirând gălăgios din cauza forței cu care aleargă*),
2. Ce scot scânteii de foc (*cu copitele lor, în timpul alergării, atunci când copitele lor lovesc pietrele; aceasta se referă la puterea cu care aleargă*)
3. Și pornesc la atac (*asupra dușmanilor lor*) la ivirea zorilor,
4. Ridicând prin ea (*alergarea lor*) praful (*în vălătuci*),
5. Și pătrund numaidecât ca unul în mijlocul mulțimii (*adică în rândurile dușmanilor*).
6. Cu adevărat, omul (*necredincios*) este nerecunoscător față de Domnul său.
7. Și din această cauză (*nerecunoștința față de Domnul său*) el dă mărturie (*prin faptele sale*).
8. Și, cu adevărat, iubirea lui pentru avere este puternică.
9. Oare nu știe el (*omul, ce îl așteaptă*) atunci când va fi golit ceea ce se află în morminte (*atunci când oamenii vor fi înviați*)
10. Și când tot ceea ce există în piepturi (*ale oamenilor, dintre secrete și intenții*) va fi făcut cunoscut

11. Cu adevărat, în acea Zi, Domnul lor va fi Bineștiutor față de ei
*(și de faptele lor și îi va răsplăti sau pedepsi în conformitate cu faptele
lor)?*

101. Surat Al-Qari'a (Ziua Judecării, care lovește inimile)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Al-Qari'a (*adică Ziua Judecării, care va lovi inimile oamenilor cu ororile sale*)
2. Ce este Al-Qari'a?
3. Și cum ai putea tu să știi (*adică nu îți poți imagina, o, Mohammed*) ce (*chestiune măreață*) este Al-Qari'a (*expresie care arată cât de măreață este aceasta*)?
4. Aceasta este o Zi în care omenirea va fi risipită ca fluturii de noapte
5. Și munții vor fi ca lâna scărmanată.
6. Apoi, cât despre cel a cărui balanță (*a faptelor bune*) va fi grea,
7. Acesta va avea parte de o viață plăcută (*în Paradis*).
8. Cât despre acela a cărui balanță (*a faptelor bune*) va fi ușoară,
9. Locuința aceluia va fi în *hawiyah* (*Focul*)
10. Și cum ai putea tu să știi (*adică nu îți poți imagina, o, Mohammed*) ce (*loc îngrozitor*) este el (*Al-Hawiyah*)? (*expresie care arată cât de îngrozitor este acest loc*)
11. (*Acesta este*) Un Foc ce arde cu putere!

102. Surat At-Takathur (Dorința de înmulțire)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Concurența reciprocă pentru a înmulți (*averea, copiii, puterea etc.*) vă abate (*de la adorarea lui Allah*),
2. Până când veți vizita mormintele (*adică până când veți muri, cuvântul „a vizita” se referă aici la faptul că mormintele nu sunt destinația finală, aceasta fiind Iadul sau Paradisul după învierea din moarte*).
3. Ba nu! Voi veți afla (*realitatea și faptul că Viața de Apoi va fi mai bună pentru voi dacă Îl adorați pe Allah, așa cum trebuie, în această viață lumească*)!
4. Și din nou, ba nu! Voi veți afla (*consecințele dorinței voastre pentru lucrurile materiale, care v-au abătut de la adorarea lui Allah în viața lumească*).
5. Ba nu! Dacă ați ști cu o cunoaștere sigură (*consecințele acumulării, atunci nu v-ați ocupa cu lucrurile lumești*),
6. Cu siguranță, voi veți vedea Focul Iadului!
7. Și din nou: voi îl veți vedea pe el cu siguranță (*fără nicio îndoială*)!
8. Apoi, în acea Zi, veți fi întrebați cu siguranță despre plăceri (*în care v-ați complăcut, în această viață lumească*).

103. Surat Al-'Asr (Timpul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. (*Jur*) Pe Al-'Asr (*timpul sau a treia rugăciune a zilei care se numește Al-'Asr*)!
2. Cu adevărat, omul este în pierdere,
3. În afară de aceia care cred și fac fapte bune, și se îndeamnă unul pe altul către Adevăr (*crediința cea adevărată și îndeplinirea de fapte bune*), și se îndeamnă unul pe altul la răbdare!

104. Surat Al-Humazah (Calomniatorul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Vai de acela care își bate joc de alte persoane prin acțiunile sale (*așa cum este cel care face un semn cu ochiul sau cu capul altei persoane cu privire la defectul altcuiva*) sau prin cuvintele sale (*calomniatorul sau clevetitorul care își bate joc sau vorbește despre defectele altei persoane*),
2. Care a strâns avere și a socotit-o (*referire la dragostea sa intensă față de bani și de fiecare dată când strânge mai mulți bani, îi socotește din nou*),
3. Crezând că averea sa îl va face nemuritor!
4. Ba nu! Cu adevărat, el va fi aruncat în *al-hutama* (*în Focul zdrobitor care zdrobește tot ceea ce intră în el*).
5. Și cum ai putea tu să știi (*adică nu îți poți imagina, o, Mohammed*) ce (*loc îngrozitor*) este *al-hutama* (*Focul nimicitor*)? (*Această expresie arată cât de îngrozitor este.*)
6. (*El este*) Focul lui Allah care este (*veșnic*) aprins.
7. Care străpunge (*trupurile*) până la inimi (*aceasta se referă la puterea și viteza flăcărilor, din moment ce acesta atinge și arde inimile în același timp în care arde trupurile din afară*).
8. El se va închide (*peste ei*), cuprinzându-i (*blocându-i*) pe ei (*necredincioși*) în interior,
9. În coloane întinse (*de unde le va fi imposibil să scape*).

105. Surat Al-Fil (Elefantul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Oare nu ai văzut tu (*o, Mohammed*) ce a făcut Domnul tău cu oamenii (*oastea*) care aveau elefantul? (*aceasta face referire la oastea lui Abraha Al-Ashram, care a venit din Yemen cu intenția de a cuceri Mecca și de a distruge al-Ka'bah folosind un elefant uriaș*)
2. Oare nu a făcut El (*Allah*) ca planul lor să fie în zadar?
3. Și El a trimis asupra lor păsări în stoluri,
4. Lovindu-i pe ei cu pietre din lut ars.
5. Și El i-a făcut pe ei ca pe niște paie mâncate (*care au fost mâncate de către bovine, vite, cornute, apoi defecate*).

106. Surat Quraiş (Tribul Quraiş)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. (*Priveşte cât de multe Binecuvântări i-a oferit Allah tribului Quraiş – tribul Profetului Mohammed*) Pentru obiceiul (*tribului*) Quraiş (*stabilitatea, unitatea, protecția, mijloacele de trai, călătoria în siguranță; adică priveşte cum Allah i-a făcut pe ei stabili, uniți și adunați în casele din jurul Sfintei Moschei după ce ei au fost în case risipite; astfel, triburile arabe nu îi pot ataca, deoarece locuiesc în orașul cel sacru. Și priveşte cum a distrus El oastea elefantului și, ca urmare a acestui fapt, ei și-au putut păstra unitatea și poziția respectată printre triburile arabe. Și priveşte cum a făcut El ca ei să aibă mijloace de trai și o viață stabilă, cu toate că trăiesc într-un deșert necultivat și aceasta cu ajutorul celor două călătorii comerciale regulate ale lor. Niciunul dintre celelalte triburi arabe nu îi poate ataca, deoarece sunt locuitorii orașului sacru și triburile arabe merg acolo pentru pelerinaj în fiecare an*),
2. Obiceiul lor de a călători (*cu caravane*) iarna (*către Yemen, în siguranță*) și vara (*în siguranță, fără a se teme de ceva, îndreptându-se către vechea Sirie*),
3. Deci (*după toate aceste binecuvântări*) să îl adore (*pe Allah*) pe Domnul acestei Case (*Moscheea cea Sfântă din Mecca*),
4. Care i-a hrănit pe ei împotriva foamei și i-a ferit de teamă.

107. Surat Al- Al-Ma'un (Nevoia menținerii legăturilor cu vecinii)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Oare nu l-ai văzut tu pe cel care neagă Recompensa (*Învierea, Răsplata și Pedepsa care vin de la Allah pentru robii Săi, în conformitate cu faptele lor și care, făcând aceasta, nu l se supune lui Allah în ceea ce privește Poruncile și Interzicerile Sale*)?
2. Acesta este cel care îl respinge pe orfan cu asprime (*privându-l de drepturile sale*)
3. Și nu îndeamnă la hrănirea nevoiașilor (*adică el nici nu îl hrănește pe cel sărac, nici nu îi încurajează pe alții să facă astfel*).
4. Așadar, vai de cei care se roagă (*ipocriții*),
5. Aceia care întârzie rugăciunile lor (*dincolo de timpul lor hotărât, din cauza indiferenței*),
6. Acelora care fac fapte bune doar pentru a fi văzuți (*de către oameni*)
7. Și opresc de la *al-ma'un* (*adică milostenia și ei refuză să își împrumute obiectele unui vecin care cere; aceasta se referă la lăcomia lor excesivă*).

108. Surat Al-Kauthar (Un râu din Paradis)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Cu adevărat, Noi ți-am dat ție (*o, Mohammed*) Al-Kauthar (*un râu în Paradis*)
2. De aceea, întoarce-te în rugăciune către Domnul tău (*dedică-ți rugăciunea ta numai Lui*) și jertfește (*pentru săraci, doar de dragul lui Allah*)!
3. Cu adevărat, cel ce te urăște va fi cel tăiat (*de la orice lucru bun atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Arabii de dinainte de islam foloseau expresia „a fi tăiat” atunci când se refereau la un bărbat care nu avea fii, fapt pentru care, după moartea sa, numele său va fi tăiat. Însă, aici, această expresie face referire la Al-‘Asi ibn Wail, care vorbea despre Profet, bătându-și joc de faptul că el nu avea niciun fiu după moartea, unul după altul, celor trei băieți micuți ai săi și numele său nu avea să fie dus mai departe după moartea sa. De aceea, Allah i-a răspuns, spunându-i că el va fi cel tăiat de la orice lucru bun și nu Profetul, din moment ce nu contează dacă numele cuiva este dus mai departe sau nu după moartea sa, însă contează dacă acesta va fi tăiat sau nu de la lucrurile bune și binecuvântările din Viața de Apoi*).

109. Surat Al-Kafirun (Necredincioșii)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Spune (*o, Mohammed*): „O, necredincioși!
2. Eu nu ador ceea ce voi adorați
3. Și nici voi nu adorați ceea ce ador eu.
4. Și eu nu ador ceea ce voi adorați
5. Și nici voi nu adorați ceea ce eu ador.
6. Voi aveți religia voastră și eu am religia mea.”

110. Surat An-Nasr (Biruința)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Atunci când va sosi Biruința de la Allah și *al-Fateh (intrarea victorioasă în Mecca, fără război sau luptă – Fateh Mecca)*
2. Și îi vei vedea pe oameni intrând în religia lui Allah (*islam*) în cete,
3. Atunci slăvește-L și preamărește-L pe Domnul tău, spunând *Al-Hamdu Lillah (Slavă lui Allah!)* și roagă-L pe El de iertare. Cu adevărat, El este Primitorul de căință.

111. Surat Al-Masad (Fibrele de palmier)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Să piară și să fie distruse cele două mâini ale lui Abu Lahab (*expresie arabă care înseamnă „Fie ca Abu Lahab să piară și să fie mâhnit!”*) și (*cu adevărat*) el a fost pierdut și distrus! (*Verbele din Coran la timpul trecut sunt, de regulă, utilizate pentru ceva care se va întâmpla în viitor, pentru a arăta că acel lucru se va întâmpla cu siguranță și că nimic nu poate schimba acest lucru*) (*Abu Lahab a fost unul dintre unchii Profetului și unul dintre cei mai mari dușmani ai săi. Atunci când Profetul i-a chemat pe conducătorii tribului Quraiș pentru a îi invita la islam, Abu Lahab i-a spus: „Pentru acest lucru lipsit de importanță ne-ai chemat aici? Fie ca tu să pieri!” De aceea, în acest verset este un răspuns la ceea ce a spus Abu Lahab.*)

2. Avera și copiii săi nu îi vor fi de niciun folos (*acestea nu îl vor proteja nici de pedeapsă, nici nu îi vor aduce vreun câștig împotriva lui Allah*).

3. El va intra în Focul Văpăii aprinse (*cu putere*), unde va arde.

4. Și soția sa, de asemenea, cea care cară lemne (*adică niște vreascuri cu spini pe care ea obișnuia să le care și să le pună în calea Profetului pentru a îi face rău și care obișnuia să îl defăimeze*),

5. La gâtul ei este o funie din *masad* (*răsucite, fibre foarte puternice de palmier cu care va fi ridicată în lad și apoi aruncată jos*).

112. Surat Al-Ikhlās (Loialitatea – Devoțiunea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Spune (*o, Mohammed*): El este Allah, (*Al*) Ahad (*Unul și Unicul, Cel care nu are partener și în afară de care nu există altă divinitate, Unicul în Sinele Său Divin, în Atributele și Acțiunile Sale. El este Indivizibil și nu trei în unul, așa cum spun creștinii*).

2. Allah As-Samad (*Cel care Își este Sieși de ajuns, Cel care este Perfect în Slava și Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoașterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creațiile Sale, dar de Care întreaga creație are nevoie, iar El nici nu mănâncă, nici nu bea și nici nu moare*)!

3. El nu dă naștere și nu este născut

4. Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El.

113. Surat Al-Falaq (Revărsatul zorilor)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Spune (*o, Mohammed*): „Caut adăpost la (*Allah*) Stăpânul revărsatului zorilor
2. Împotriva răului (*care poate veni de la orice*) de la ceea ce El a creat,
3. Și împotriva răului (*care poate sosi în timpul*) nopții, atunci când vine cu întunericul său adânc (*și acoperă totul*),
4. Și împotriva răului acelor (*vrăjitoarele*) care suflă în noduri,
5. Și împotriva răului invidiosului când invidiază!”

114. Surat An-Nas (Omenirea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),

Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1. Spune (*o, Mohammed*): „Caut adăpost la (*Allah*) Domnul oamenilor,
2. Suveranul oamenilor,
3. Dumnezeuul oamenilor,
4. Împotriva răului celui care șoptește (*diavolul care șoptește și insuflă răul în inimile oamenilor*), care se retrage (*de la șoptitul în inima cuiva după ce persoana și-a amintit de Allah*),
5. Care șoptește (*răul*) în piepturile (*inimile*) oamenilor,
6. (*Șoptitor care poate fi*) Dintre djinni sau oameni (*multe persoane pot să le șoptească altor oameni, determinându-i să facă fapte rele și să îi convingă până ce aceștia chiar vor face acele lucruri*).

